

การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ร่วมกับสาระท้องถิ่น
จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

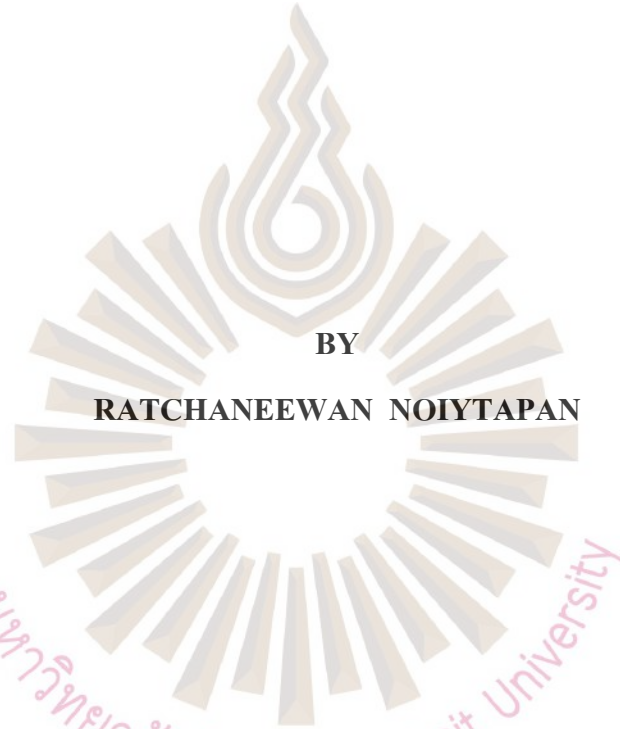
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยครุสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2567

**LEARNING MANAGEMENT IN THE INTEGRATION OF THAI LANGUAGE
USING KWL-PLUS TECHNIQUE AND LOCAL TEXTS OF PATHUMTHANI
PROVINCE TO DEVELOP GRADE 7 STUDENTS' READING
COMPREHENSION ABILITY**

**BY
RATCHANEewan NOIYTAPAN**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
SURYADHEP TEACHERS COLLEGE**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2024**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย

รัชนิวรรณ น้อยตะพานิช

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2567

นางวาโท รศ.ดร.ชัชวรินทร์ บวรวัฒนเศรษฐ์
ประธานกรรมการสอบ

ดร.พิบูลย์ ตัญญุบุตร
กรรมการ

ดร.ชิตชไม วิสุตกุล
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ศ.ดร. สือจิตต์ เพ็ชรประสาน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
23 กันยายน 2567

Thesis entitled

**LEARNING MANAGEMENT IN THE INTEGRATION OF THAI LANGUAGE USING
KWL-PLUS TECHNIQUE AND LOCAL TEXTS OF PATHUMTHANI
PROVINCE TO DEVELOP GRADE 7 STUDENTS' READING
COMPREHENSION ABILITY**

by

RATCHANEewan NOIYTAPAN

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

Rangsit University
Academic Year 2024

Assoc.Prof.Cdr. Chaiwat Bowornwattanaset, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

Phibun Tanyabut, Ph.D.
Member

Chidchamai Visuttakul, Ed.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Prof. Suejit Pechprasarn, Ph.D.)

Dean of Graduate School

September 23, 2024

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.ชิตชไม วิสตุกุล ที่สละเวลาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์และปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง ตลอดจนเป็นกำลังใจและแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าทำวิทยานิพนธ์สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

กราบขอบพระคุณ นาวาโท รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเสรษฐ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และ ดร.พิบูลย์ ตัญญาบุตร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขที่ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จัญญา งามเนตร อาจารย์อวยพร แสงคำ และคุณครูสุกัญญา เตศิริรัตนกุล ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยพร้อมทั้งให้คำแนะนำที่ทำให้การวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู บุคลากรและนักเรียนทุกคนในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ที่ให้ความร่วมมือและเป็นกำลังใจอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาของข้าพเจ้า ที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ความหวังใจและกำลังใจ เป็นแรงสนับสนุนให้ข้าพเจ้า สามารถก้าวผ่านปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ไปได้ด้วยดี

รัชนิวารณ น้อยตะพานซ์

ผู้วิจัย

6508740 : รัชนิวรรณ น้อยตะพันธ์
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระ
 ท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 หลักสูตร : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ชิตชไม วิสุตกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของ
 นักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ
 สาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่ม
 ทดลอง และกลุ่มควบคุม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา
 ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งใน
 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 13 คน รวมนักเรียนจำนวน 26 คน ได้จากการสุ่ม
 ตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการ
 เรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 30
 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test for Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1
) นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้
 เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .01 2) นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนในกลุ่ม
 ควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
 วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับ
 มากที่สุด (\bar{X} = 4.65, S.D.= 0.56)

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 188 หน้า)

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านจับใจความ, เทคนิค KWL Plus , สาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

6508740 : Ratchaneewan Noiytapan
 Thesis Title : Learning Management in the Integration of Thai Language Using KWL-Plus Technique and Local Texts of Pathumthani Province to Develop Grade 7 Students' Reading Comprehension Ability
 Program : Master of Education in Curriculum and Instruction
 Thesis Advisor : Chidchamai Visuttakul, Ed.D.

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the reading comprehension ability of students in the experimental group before and after learning Thai language using the KWL Plus technique integrated with local content of Pathum Thani Province; 2) to compare the reading comprehension ability of students in the experimental group with those in the control group, and 3) to study the satisfaction of students towards Thai language learning using the technique. The sample group consists of grade 7 students studying in the second semester of the academic year 2023 at a private school in Pathum Thani Province. The sample was selected using simple random sampling, with 2 classrooms, each containing 13 students, totaling 26 students. The research tools comprise 1) eight Thai language learning management plans, 2) a comprehension reading ability test consisting of 30 questions, and 3) a student satisfaction survey comprising 12 questions. The statistics for data analysis include mean, standard deviation, and t-test independent. The research findings revealed that 1) the students in the experimental group demonstrated higher reading comprehension ability after learning Thai language using the KWL Plus technique integrated with local content of Pathum Thani Province, compared to before learning with the technique, with statistical significance at the .05 level; 2) the students in the experimental group exhibited higher reading comprehension ability compared to the students in the control group, with statistical significance at the .05 level; 3) the students had the highest level of satisfaction with Thai language learning management using the KWL-Plus technique integrated with local content of Pathum Thani Province ($\bar{x} = 4.65, S.D.= 0.56$).

(Total 188 pages)

Keywords: Reading Comprehension Ability KWL Plus technique, Local Content of Pathum Thani Province

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ซ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	6
1.3 คำถามการวิจัย	6
1.4 สมมติฐานการวิจัย	7
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
1.6 ขอบเขตการวิจัย	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
1.8 นิยามศัพท์	10
บทที่ 2	
ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	12
2.2 บทความสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	17
2.3 การอ่านจับใจความ	21
2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus	27
2.5 ความพึงพอใจ	31
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	ระเบียบวิธีการวิจัย
	41
3.1	รูปแบบของการวิจัย
	41
3.2	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
	42
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
	43
3.4	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
	43
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล
	48
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูล
	49
3.6	การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน
	50
บทที่ 4	ผลการวิจัย
	51
4.1	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของ นักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
	51
4.2	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วย วิธีการสอนแบบปกติ
	53
4.3	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับ สาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
	54
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	58
5.1	สรุปผลการวิจัย
	58
5.2	อภิปรายผลการวิจัย
	59
5.3	ข้อเสนอแนะ
	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
บรรณานุกรม	63	
ภาคผนวก	69	
ภาคผนวก ก	รายนามผู้เชี่ยวชาญ	70
ภาคผนวก ข	เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย	75
ภาคผนวก ค	ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	171
ภาคผนวก ง	เอกสารการรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน	186
ประวัติผู้วิจัย	188	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1	8
2.1	15
3.1	45
4.1	52
4.2	53
4.3	54
4.4	55

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
3.1 รูปแบบการวิจัย	42

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างสมดุลท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ที่กำหนดให้ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานคือ สามารถอ่าน ออก เขียน ได้ และคิดเลขเป็น เพื่อใช้ทักษะพื้นฐานเหล่านี้ในการต่อยอดพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสูงขึ้นตามระดับชั้นการศึกษา โดยการจัดการเรียนการสอนตามจุดหมายของการปฏิรูปการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดและมีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการศึกษตลอดชีวิต โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการแก้ปัญหา (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นมรดกอันล้ำค่าทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ แสดงถึงอัตลักษณ์ และเสริมสร้างคุณภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมและดำรงชีวิตร่วมกันได้อย่างสันติสุข ซึ่งในปัจจุบันคนไทยใช้ภาษาไทยทั้งในระดับภาษาพูดและในระดับภาษาเขียนเพื่อใช้ในการแสวงหาความรู้และสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสมัยยุคปัจจุบัน ตลอดจนการนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (พิรภาว์ ลบช้าง และน้ำทิพย์ ่องอาจวานิชย์, 2565)

การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาเล่าเรียน ทำให้มีความรอบรู้ มีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา คนที่มีความสามารถในการอ่านจะเป็นผู้ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตสูงกว่าคนที่ไร้ความสามารถในการอ่าน การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ คนอ่านมากย่อมรู้และมีประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะทำให้รู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง ดังที่ จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556, น.2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม สอดคล้องกับ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551, น.7-8) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญเพราะจะช่วยสร้างความคิดให้เกิดขึ้นกับผู้อ่าน ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับผู้อ่าน ทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสารแต่ละประเภทที่มีรูปแบบของการนำเสนอที่แตกต่างกัน การอ่านสารหลายประเภทย่อมเห็นข้อที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาในการอ่านให้สูงขึ้น

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) ได้อธิบายว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือในหนังสือ เป็นการรับรู้ที่ผู้เขียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำ เข้าใจวลี เข้าใจประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า เข้าใจแต่ละย่อหน้าซึ่งรวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบัน เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และการอ่านถือได้ว่าเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดวิสัยทัศน์ที่หลากหลาย กว้างขวาง และถูกต้อง นอกจากนี้การอ่านยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศิลธรรม และจิตใจอีกด้วย การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก การอ่านของแต่ละบุคคลย่อมมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป เช่น อ่านเพื่อความรู้ อ่านเพื่อให้เกิดความคิด อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อความจรรโลงใจ เป็นต้น ซึ่งการที่เราารู้จุดมุ่งหมายในการอ่านก็เปรียบเสมือนการรู้จุดมุ่งหมายของการเดินทาง ทำให้สามารถเตรียมพร้อมสำหรับสถานการณ์ต่างๆ และเดินทางไปสู่ที่หมายได้ ดังนั้นผู้อ่านที่ดีควรมีจุดมุ่งหมายว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร เพื่อที่จะได้กำหนดวิธีการอ่านที่เหมาะสม

การอ่านจับใจความเป็นหัวใจของการอ่านทุกรูปแบบ เพราะผู้ที่จับใจความเรื่องที่อ่านได้มาก มีโอกาสรับรู้เรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ และหากไม่เข้าใจ

เรื่องที่ย่อมน่าสนใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ และถ้าหากต้องการประโยชน์จากเรื่องที่ย่อมนั้นก็ต้องกลับมาอ่านใหม่ทำให้เสียเวลา และการอ่านย่อมน่าสนใจความยังมีความสำคัญต่อการศึกษากระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและประโยชน์ของการอ่านย่อมน่าสนใจความที่มีต่อการเรียนการสอน จึงได้กำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.2) ถึงแม้การอ่านจะเป็นสาระสำคัญที่มีการกำหนดไว้ในทุกระดับชั้น แต่ นิภาพรณ ทองสว่าง และอ้อมจิต แบนศรี (2563) ยังพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น ผู้เรียนยังขาดทักษะพื้นฐานในการอ่าน ย่อมน่าสนใจความจากเรื่องที่ย่อมน่าสนใจ ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูที่ใช้สื่อการเรียนการสอนไม่หลากหลาย ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ขาดสื่อช่วยเสริมในการพัฒนาการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ปัทมา คำเก็ง (2564, น.2) ที่พบว่า นักเรียนอ่านเรื่องได้แต่ไม่สามารถย่อมน่าสนใจความสำคัญและตอบคำถามได้ สังกัดได้จากลักษณะการเขียนที่ไม่ถูกต้อง ลำดับเหตุการณ์ไม่ต่อเนื่อง ตอบคำถาม ใช้ใจความเดิมซ้ำหลายครั้ง และย่อมน่าสนใจความของเรื่องที่ย่อมน่าสนใจไม่ได้ จากปัญหาที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังมีปัญหาด้านการอ่านและควรได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะในด้านการอ่านย่อมน่าสนใจความ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านในประเภทอื่น ๆ ดังนั้น การอ่านย่อมน่าสนใจความจึงเป็นทักษะที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนที่มุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน โดยเฉพาะ

การสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันจึงต้องอาศัยรูปแบบการสอนที่มีความหลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นดังที่ ทิศนา แจมมณี (2555, น.383) กล่าวว่าวิธีการสอนสามารถช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มีชีวิตชีวาและมีความหลากหลาย ไม่จำเจอยู่กับวิธีการหรือกระบวนการไม่กี่วิธีซึ่งอาจทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ความหลากหลายของวิธีการสอนและกระบวนการต่างๆ นั้นช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมีความแปลกใหม่ ซึ่งจะสามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น ในการพัฒนาทักษะการอ่านนั้น มี เทคนิค และวิธีการอยู่หลายวิธี ซึ่งวิธีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในการนำไปใช้แก้ปัญหาคือการอ่านย่อมน่าสนใจความ คือ เทคนิค KWL ซึ่งเป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นโดย Ogle (1986) เทคนิค KWL เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะ

กระบวนการอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และทำให้สามารถนำทักษะการคิดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านจับใจความด้วย โดยประกอบด้วยขั้นตอนในการสร้างองค์ความรู้พื้นฐานในการอ่าน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้น K (What I know) หมายถึง การเข้าถึงความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ต้องการจะอ่าน 2) ชั้น W (What do I want to know) หมายถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายวัตถุประสงค์เกี่ยวกับความรู้ที่ต้องการได้รับจากการอ่าน 3) ชั้น L (What I have learned) หมายถึงการสรุปใจความสำคัญ ประเด็น และความรู้ที่ได้รับหลังจากการอ่าน ซึ่งในขั้นตอนเหล่านี้ผู้เรียนจะต้องบันทึกความรู้ที่ได้รับจากการอ่านลงในแบบบันทึก KWL เพื่อสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่านซึ่งในต่อมาเทคนิค KWL ได้รับการพัฒนาโดยเพิ่มการทำแผนภูมิบทอ่าน (Mapping Text) และการสรุปข้อความ (Summarizing Information) เพื่อนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยใช้ชื่อเทคนิคนี้ว่า KWL Plus (Carr & Ogle, 1987)

วัชรรา เล่าเรียนดี (2548, น.145) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้นเป็นการอ่านที่ฝึกการถามคำถามตนเองและการใช้ความคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ พร้อมทั้งพัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านจัดการกับสาระความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนภาพความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนภาพ ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ตั้งเคราะห์ให้กับผู้เรียน และฝึกระดมสมองโดยมีกรอบในการคิดอย่างเป็นขั้นตอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไรสามารถตรวจสอบความคิดของตนเองและสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้เป็นวิธีที่เร้าความสนใจของผู้เรียนได้ดี สนองความสนใจของผู้เรียนช่วยฝึกผู้เรียนให้มีทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสรุปและนำเสนอด้วยตนเอง (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2546, น. 88)

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานระดับท้องถิ่นพัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมา สภาพปัญหาชุมชน วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม การงานอาชีพภูมิปัญญาท้องถิ่น และแนวโน้มการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและหวงแหนมรดกทางสังคมของบรรพบุรุษ มีความเป็นไทย สามารถดำรงชีวิตและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม การได้มาซึ่งสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ได้มาจากการวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการ

เรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่น ทั้ง 8 กลุ่มสาระและจากการศึกษาข้อมูลสารสนเทศ สภาพปัญหา การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน สังคม แล้วนำมาสังเคราะห์จัดเป็นหมวดหมู่เพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น โดยในตำแหน่งที่ตั้งของเทศบาลนครรังสิต ได้ตั้งอยู่ในอำเภอรังสิต ซึ่งเดิมชื่ออำเภอรังสิต อยู่ในเขตพระมหานคร ในบริเวณที่เรียกว่า “ทุ่งหลวง” พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริที่จะแก้ไขเกลือที่ดินในทุ่งหลวงให้เกิดประโยชน์แก่ประชากรราษฎรด้วยการที่จะมีคลองขึ้นในบริเวณทุ่งนี้ ได้แก่ คลองรังสิต ซึ่งเป็นคลองสายหลักจึงเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงชีวิตคนรังสิต เป็นทั้งแหล่งน้ำสำหรับเพาะปลูก เส้นทางคมนาคมตลอดจนใช้ในการอุปโภคและบริโภค แม้การพัฒนาอุตสาหกรรมได้ทำให้คลองรังสิตลดความสำคัญในฐานะคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม ซึ่งไม่เป็นเพียงคลองชลประทานสำหรับระบายน้ำแต่เส้นเลือดสายนี้ก็ยังคงทำหน้าที่หล่อเลี้ยงวิถีชีวิตผู้คนไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งในประวัติความเป็นมาดังกล่าวมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และมีความสำคัญจำเป็นที่ประชาชนและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในท้องที่รังสิตมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยการกำหนดหัวข้อเรื่อง ขอบเขตเนื้อหา และประเด็นสำคัญที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยอธิบายในแต่ละประเด็นพอสังเขป ตลอดจนมีการเสนอแนะแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ และจะเห็นได้ว่าเทคนิค KWL-Plus เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสามารถใช้กับการอ่านงานเขียนประเภทที่นำเสนอข้อมูล เป็นเทคนิคการอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ดังนั้นเทคนิค KWL-Plus จึงน่าสนใจและเหมาะสมในการนำมาทดลองใช้ในการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความเพื่อความเข้าใจอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในบทบาทเรียนเสริมความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน โดยนำวิธี KWL-Plus มาใช้พัฒนา นักเรียนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความที่ดีขึ้น เกิดความกระตือรือร้นใฝ่รู้ ใฝ่เรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุขตลอดจนเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

1.3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีความสามารถในการอ่านจับใจความ สูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติหรือไม่

1.3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับใด

1.4 สมมติฐานการวิจัย

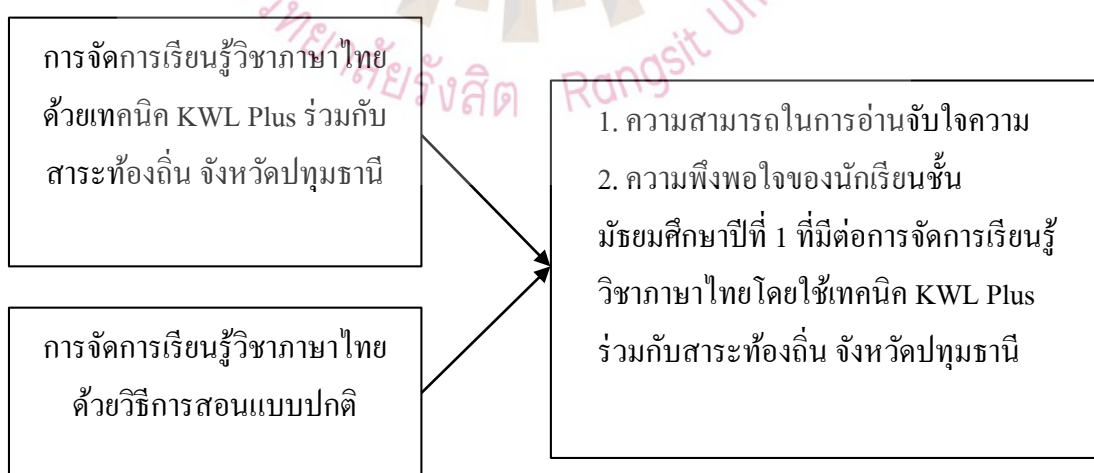
1.4.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีความสามารถในการอ่านจับใจความ สูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมากขึ้นไป

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยเรื่องการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

1.6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.6.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 190 คน

1.6.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 13 คน และกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 13 คน

1.6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหารายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท.1 (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2558) และสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 เรื่อง โดยผู้วิจัยนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยใช้การจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมจำนวน 4 สัปดาห์ ดังนี้

ตารางที่ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

สัปดาห์ที่	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (นาที)
1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง “คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5	50
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง พู่หลวงรังสิต	50
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง กว๊านเดียวเรือรังสิต	50
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วัดเจดีย์หอย	50
3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เรืองเล่าเมืองธัญบุรี	50
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อีเล็ง	50

ตารางที่ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับ ที่	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (นาที)
4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คนมอญสาม โศก	50
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง วัฒนธรรมจันทรา	50

ที่มา: สรุปโดยผู้วิจัย

1.6.3 ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในครั้งนี้ มีดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1) การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับบทความสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
- 2) การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความ
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1.6.4 ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 ถึงมีนาคม 2567

1.6.5 สถานที่ในการวิจัย

โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน แห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้สอนในการสอน เรื่อง การอ่านจับใจความ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

1.7.2 เป็นแนวทางสำหรับนักเรียนในการฝึกและพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

1.7.3 เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนภาษาไทยรูปแบบใหม่ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงการสอนของครูและเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ดีขึ้น

1.8 นิยามศัพท์

ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บสาระสำคัญ ความรู้ข้อมูลที่น่าสนใจ ของสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ คลองรังสิต : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5, หุ่นหลวงรังสิต, กว๊านเดี่ยวเรือรังสิต, วัดเจดีย์หอย, เรื่องเล่าเมืองธัญบุรี, อีเล็ง, คนมอญสามโคก และวัดมูลจินคาราม แล้วสามารถหาใจความสำคัญนำมาเขียนเพื่อสรุปความเป็นความเรียงได้ วัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

เทคนิค KWL Plus หมายถึง การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน ทักษะการคิดอย่างรู้ตัว การนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาช่วยในการตีความเนื้อเรื่อง การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการตั้งคำถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 K (What you Know) เป็นขั้นตอนการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ขั้นที่ 2 W (What you Want to Know) นักเรียนเตรียมตั้งคำถาม ขั้นที่ 3 L (What you Have Learned) หลังจากที่ได้อ่านแล้วเขียนคำตอบในกระดาษเปล่า และขั้นที่ 4 การสรุปและนำเสนอกิจกรรม (Summarizing-Plus) เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น นักเรียนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน

การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้วิธีสอนและอุปกรณ์หลายอย่างผสมผสานกัน เช่น การอธิบาย การอภิปราย การตอบคำถาม การยกตัวอย่าง การฟังครูอธิบาย การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด โดยมีการอธิบายจากครูเป็นหลัก

บทความสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี หมายถึง เนื้อหาบทความที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมา เรื่องราว สถานที่ และสิ่งที่น่าสนใจในจังหวัดปทุมธานี ให้นักเรียนหลังได้เรียนรู้ จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ คลองรังสิต เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5, ทุ่งหลวงรังสิต, กว๊านเดี่ยวเรือรังสิต, วัดเจดีย์หอย, เรื่องเล่าเมืองธัญบุรี, อีเล็ง, คนมอญสาม โศกและวัดมูลจินดาราม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจและเป็นแรงจูงใจให้ นักเรียนอยากเรียนและยอมให้ความร่วมมือต่อการทำกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญในชั้นเรียนวิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคจัดการเรียนการสอนแบบ KWL Plus โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

- 2.1 การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 2.1.1 การกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
 - 2.1.2 สาระ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 2.2 สาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
- 2.3 การอ่านจับใจความ
 - 2.3.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ
 - 2.3.2 หลักในการอ่านจับใจความสำคัญ
- 2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus
- 2.5 ความพึงพอใจ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1.1 การกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ใน 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.9) และกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และการประยชน์ของการอ่าน จึงกำหนดเรื่องของการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้

กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ว่าต้องมีทักษะในการอ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ ได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่านแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ข้อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่านรวมทั้ง ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนจากเรื่องที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4)

การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และได้กำหนดตัวชี้วัดชั้นปี ท 4.1 ในเรื่องหลักการใช้ภาษา แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตระหนักถึงความสำคัญของหลักภาษา โดยเฉพาะในเรื่องหลักการใช้ภาษาจากตัวชี้วัดในเรื่องดังกล่าวให้ผู้เรียนได้ศึกษาอย่างต่อเนื่อง (สำเนียง อ้นตะยา, 2562)

2.1.2 สาระ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย

- 1) การอ่าน
- 2) การเขียน
- 3) การฟัง การดู และการพูด
- 4) หลักการใช้ภาษาไทย
- 5) วรรณคดีและวรรณกรรม

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักการใช้ภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จากการศึกษาสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ สาระการอ่านเป็นสาระขั้นพื้นฐาน ก่อนที่จะเริ่มเรียนรู้ในสาระอื่น ๆ ดังนั้นการอ่านรวมไปถึงการอ่านที่ประสบผลสำเร็จขั้นสูงนั้นต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ สามารถทราบถึงจุดประสงค์ของผู้เขียนว่าต้องการสื่อในทางใด ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการอ่านเนื่องจากกลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อในอนาคตนักเรียนจะได้มีพื้นฐานการอ่านที่ดี

2.1.3 หลักการการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มัธยมศึกษาปีที่ 1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบท บรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอน สุภาพ กลอนสี่กวาง กาพย์ ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 และ โคลงสี่สุภาพ
	2. จับใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่าน 3. ระบุเหตุและผล และ ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจาก เรื่องที่อ่าน 4. ระบุและอธิบายคำ เปรียบเทียบและคำที่มีหลาย ความหมายในบริบทต่าง ๆ จาก การอ่าน 5. ตีความคำยากในเอกสาร วิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท 6. ระบุข้อสังเกตและความ สมเหตุสมผลของงานเขียน ประเภทชักจูง โน้มน้ำใจ	การอ่านจับใจความจาก สื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่าจาก ประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิง สร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันเทิงคดี

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (ต่อ)

มัธยมศึกษาปีที่ 1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- เอกสารทางวิชาการที่มี คำ ประโยคและ ข้อความ ที่ต้องใช้บริบทช่วย พิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจเชิง สร้างสรรค์
	7. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งาน ของเครื่องมือ หรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	การอ่านและปฏิบัติตาม เอกสารคู่มือ
	8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจาก การอ่านงานเขียนอย่าง หลากหลายเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านหนังสือตาม ความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียน สนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและ นักเรียนกำหนด ร่วมกัน
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, 2551

จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางฯ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านนั้น ได้กำหนดคุณภาพ สาระที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องเล่าสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ การอธิบายความหมายของคำ ข้อความที่อ่าน การตั้งคำถามและตอบคำถาม เชิงเหตุผล การลำดับเหตุการณ์ การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบการสรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ การนำเสนอเรื่องที่อ่าน การอ่านเนื้อหาเชิงอธิบาย การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำรวมถึงการอธิบายความหมายของข้อมูล และมีมารยาทในการอ่าน

2.2 สารสะท้อนถึง จังหวัดปทุมธานี

ท้องถิ่น ความหมายของท้องถิ่น คำว่า “ท้องถิ่น” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2551 (สุชาติ เจริญวิริยะธรรม, 2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งโดยเฉพาะ” ดังนั้น อาจมีความหมายกว้างหรือแคบก็ได้ ท้องถิ่นที่เราอาศัยอยู่นั้น จะมีที่ตั้งอาณาเขตและขนาด การปกครองที่เรียกว่า หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ หรือจังหวัด หากเราจะบอกว่าเราเป็นคนท้องถิ่นใด อาจจะได้จากการตั้งบ้านเรือนอยู่ในตำบล อำเภอ จังหวัด หรือภาคใด คำว่า ท้องถิ่น จึงขึ้นอยู่กับ การจำกัดขอบเขตทางพื้นที่ดังกล่าวแล้ว และเมื่อนำไปใช้ประกอบกับคำใด จะให้ความหมาย เฉพาะเจาะจงในเรื่องนั้น เช่น ประเพณีท้องถิ่น พิธีประจำท้องถิ่น เป็นต้น

“สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น” หมายถึง รายละเอียดของข้อมูลสารสนเทศรวมทั้งเนื้อหา องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่นในด้านต่างๆ เช่น สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ประวัติความเป็นมาสภาพเศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ตลอดจนสภาพปัญหาและสิ่งที่ควรได้รับการถ่ายทอดพัฒนาในชุมชนและสังคม นั้นๆ เพื่อนำไปใช้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง

จากการศึกษาสาระท้องถิ่น เป็นเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้ ความเห็นเป็นประโยชน์ต่อสังคม และผู้อ่าน มีทั้งข้อเท็จจริง ที่สามารถพิสูจน์ได้ ยังช่วยตอบสนองต่อสังคมและผู้อ่านโดยการนำเสนอ ความคิดเห็นด้วยการใช้กลวิธีการเขียนที่เหมาะสม ข้อมูลเนื้อหา องค์ความรู้ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ทั้ง ในด้านประวัติความเป็นมาของการเรียกชื่อแต่ละเขตการปกครอง แต่ละพื้นที่ โดยพิจารณาจาก สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมา สภาพปัญหาชุมชนวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การงานอาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประวัติของจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานีมีความเป็นถิ่นฐานบ้านเมืองมาแล้วไม่น้อยกว่า 300 ปี นับตั้งแต่รัชสมัย สมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยา คือ เมื่อ พ.ศ.2202 มังนันทมิตรได้กวาดต้อน ครอบครัวมอญ เมืองมะตะมะ อพยพหนีภัยจากศึกพม่า เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวกรุงเทพทวารวดีศรีอยุธยา ซึ่งสมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ครอบครัวมอญเหล่านั้นไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสาม โลก ต่อมาในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าตากสิน

มหाराชแห่งกรุงธนบุรี ชาวมอญได้อพยพหนีพม่าเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารอีกเป็นครั้งที่ 2 พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งบ้านเรือนที่บ้านสามโคกอีก และในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ก็ได้มีการอพยพชาวมอญครั้งใหญ่จากเมืองมะตะมะเข้าสู่ประเทศไทยเรียกว่า “มอญใหญ่” พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชาวมอญบางส่วนตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคกอีกเช่นเดียวกัน จากชุมชนขนาดเล็ก บ้านสามโคกจึงกลายเป็น เมืองสามโคก ในเวลาต่อมา

ต่อมาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ.2358 พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเมืองสามโคกเป็น เมืองประทุมธานี และเมื่อ พ.ศ.2461 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ใช้คำว่า “จังหวัด” แทน “เมือง” และให้เปลี่ยนการสะกดชื่อใหม่จาก “ประทุมธานี” เป็น “ปทุมธานี” กลายเป็น จังหวัดปทุมธานี ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2475 ในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ยุบจังหวัดชัยบุรีมาขึ้นกับจังหวัดปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จึงได้แบ่งการปกครองเป็น 7 อำเภอ ดังเช่นปัจจุบัน (กรมศิลปากร สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์, ม.ป.ป.)

สถานที่สำคัญของจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทย เป็นหนึ่งในห้าจังหวัดในพื้นที่ปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาทางทิศเหนือของกรุงเทพมหานคร มีความเป็นถิ่นฐานบ้านเมืองมาแล้วไม่น้อยกว่า 300 ปี นับตั้งแต่รัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยา มีสถานที่สำคัญดังนี้

ศาลหลักเมือง เป็นปูชนียสถานที่สำคัญของจังหวัดปทุมธานี เป็นที่ประดิษฐานเจ้าพ่อหลักเมือง ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวจังหวัดปทุมธานี ศาลหลักเมืองนี้อยู่บริเวณทางเข้าศาลากลางจังหวัด สร้างขึ้น เมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2520 เป็นศาลาแบบจตุรมุข ยอดกลางมีลักษณะคล้ายก้านดอกบัวหลวงเหนือขึ้นไป เป็นฐานกลีบบัวรองรับมณฑป ภายในมณฑปประดิษฐานหลักเมือง และมีรูปหล่อพระนารายณ์สี่กรทรง เหนือหลังนกฮูก และพระวิษณุหล่อด้วยสำริด ด้านหลังของมณฑปบรรจุพระยอดธงวัดไก่อี๋ยง อีกทั้งสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์มากมาย ประกอบด้วยเครื่องรางของขลังที่รวบรวมมาจากวัดต่าง ๆ ในจังหวัดปทุมธานี

วัดหงษ์ปทุมवास (วัดมอญ) ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก ตำบลบางปรอก ใกล้กับ ตลาดสดเทศบาล เป็นวัดที่สร้างโดยชาวมอญที่อพยพหนีพม่ามาไทยในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี มีสัญลักษณ์ของวัดมอญคือ เสาหงส์ ซึ่งบนยอดเสาเป็นตัวหงส์หมายถึง เมืองหงสาวดี เมืองหลวงของ ชาวมอญ ปุชนิยมวัดคู่สำคัญของวัดคือ พระพุทธชินราชจำลองปางมารวิชัย เจดีย์มอญจำลองแบบมาจากเจดีย์จัตตะกองในเมืองหงสาวดี วิหารจำลองได้แบบมาจากกรุงหงสาวดีหลังคาเป็นชั้น ๆ มี ลวดลายที่สวยงามมาก อุโบสถเป็นอุโบสถสร้างใหม่ตามสถาปัตยกรรมของไทย มองเห็นช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ได้แต่ไกล ภายในอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวพุทธประวัติและยังมี พระพุทธรูปปางมารวิชัย รูปหล่อหลวงปู่เฒ่าที่ชาวบ้านนับถือ และมีศาลาการเปรียญประดับด้วยไม้ แกะสลักสวยงาม วัดแห่งนี้ได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการอนุรักษ์พันธุพืชลาหน้าวัด มีพันธุ์ปลาต่าง ๆ มากมายที่อาศัยอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยา เช่น ปลาช่อน ปลาเทโพ ว่ายมาชุมนุมกันอยู่เนื่องแน่นเพื่อรอ รับอาหารจากผู้มาทำบุญไหว้พระที่วัด

วัดเจดีย์หอย ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหลุมแก้ว บริเวณวัดมีการขุดพบซาก หอยนางรมยักษ์อายุนับล้านปีจำนวนมาก หลวงพ่อทองกลึงเจ้าอาวาส จึงนำซากหอยโบราณมาก่อ เป็นเจดีย์ขึ้นที่ด้านหน้าทางเข้าและในวัด นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑสถานรวบรวมพระพุทธรูป และ ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ ข้าวของเครื่องใช้เก่า ๆ จำนวนมาก เช่น ตุ่มสามโคก ถ้วยชามดินเผา ไม้ แกะสลัก เครื่องคิดเลข เป็ลือกหอยนางรมยักษ์ หอยมือเสือยักษ์ ฆ้องทองเหลืองที่ลูปแล้วมีเสียงดัง ได้โดยไม่ต้องตี นอกจากนี้ในบริเวณวัดยังมีสวนสมุนไพร บ่อเลี้ยงเต่าและบ่อปลาสำหรับให้นักท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจกับการให้อาหารสัตว์เหล่านี้

โรงกษาปณ์ รังสิต มีเนื้อที่ประมาณ 128 ไร่ เริ่มดำเนินการก่อสร้างเดือนมีนาคม พ.ศ.2539 โดยการก่อสร้างอาคารและติดตั้งระบบต่างๆ แล้วเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ.2544 กรมธนารักษ์ได้ย้าย โรงกษาปณ์จากประดิพัทธ์มารังสิตเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2544 และดำเนินการผลิตอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2545 เป็นต้นมา สำนักกษาปณ์เป็นหน่วยงานของกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตเหรียญกษาปณ์หมุนเวียนใช้ให้ เพียงพอต่อความต้องการในระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. เงินตรา พ.ศ. 2501 และผลิตเหรียญกษาปณ์ที่ระลึก ในโอกาสสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์หรือเหตุการณ์ระหว่างประเทศเพื่อเป็นการเผยแพร่เกียรติยศชื่อเสียง และวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศ นอกจากนี้สำนักกษาปณ์ยังมีหน้าที่ผลิตเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เครื่องหมายตอบแทนและผลิตภัณฑ์ส่งจ่ายต่างๆ ตามความต้องการของหน่วยงานราชการ

รัฐวิสาหกิจและเอกชน รวมทั้งติดตั้งซ่อมแซมระบบประตูดึงห้องมันคงตู้ไม้ให้คลังจังหวัดทั่วประเทศ สำนักกษาปณ์ได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านคุณภาพและการบริการให้ได้มาตรฐานระดับสากล รวมทั้งสืบสานช่างด้าน ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของไทยให้ดำรงสืบต่อไป

หออัครศิลป์ ตั้งอยู่ตำบลคลองห้า อยู่เลยพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติวิทยาศาสตร์ ไปอีกราว 3 กิโลเมตร สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงเป็นเลิศในศิลปะทั้งมวล เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พสกนิกรและศิลปินทั่วโลก เป็นสถานที่จัดแสดงผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของพระองค์ 9 ด้าน คือ ด้านหัตถกรรม ด้านกีฬา ด้านวรรณศิลป์ ด้านจิตรกรรม ด้านถ่ายภาพ ด้านภูมิสถาปัตยกรรม ด้านประติมากรรม ด้านดนตรี และด้านการพระราชนิพนธ์เพลง นอกจากนี้ ยังเป็นที่จัดแสดงประวัติและผลงานอันล้ำค่าของศิลปินแห่งชาติทุกท่านในรูปแบบนิทรรศการภาพและเทคโนโลยีที่ทันสมัยและถ่ายทอดผลงานและภูมิปัญญาของ ศิลปินแห่งชาติทั้ง 4 สาขา คือ สาขาวรรณศิลป์ ศิลปการแสดง ทัศนศิลป์ และสถาปัตยกรรม

อนุสรณ์สถานแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่ตำบลคูคต บริเวณถนนวิภาวดีรังสิตบรรจบกับถนนพหลโยธิน เนื้อที่ประมาณ 38 ไร่ ในความดูแลของกรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด เป็นทั้งอนุสรณ์สถานเทิดทูนวีรกรรมบรรพบุรุษไทยที่ได้ใช้สติปัญญา ความสามารถตลอดจนเลือดเนื้อและชีวิตเข้าปกป้องผืนพสุธามาตุภูมิแห่งนี้ไว้ และเป็นพิพิธภัณฑที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทยตลอดจน เหตุการณ์ครั้งสำคัญของไทย และสงครามที่กองทัพไทยได้ไปปฏิบัติการรบในต่างประเทศ อาทิ สงครามเวียดนาม สงครามเกาหลี โดยใช้หุ่นจำลองเหตุการณ์ และภาพถ่าย มีห้องจัดแสดงวิวัฒนาการเครื่องแบบเครื่องหมายยศของทหารทุกยุคสมัย ดินจากสมรภูมิลรบที่สำคัญ ด้านหน้าอาคารประดิษฐานพระบรมรูปรัชกาลที่ 5 แกะสลักด้วยหินอ่อนขนาดเท่าครึ่งของพระองค์จริง และที่น่าสนใจมากคืออาคารภาพปริทัศน์แสดงภาพจิตรกรรมอันงดงามบนผนังโค้งวงกลม เรื่องราวจากสมัยสุโขทัยถึงปัจจุบันประกอบเสียงคำบรรยาย รวมความยาวโดยรอบถึง 90 เมตร ด้านนอกจัดแสดงวัตถุยุทธโศภณภัณฑ์ขนาดใหญ่ที่ปลดประจำการ (สำนักงานจังหวัดปทุมธานี, 2566)

จากการศึกษาประวัติ สถานที่สำคัญของจังหวัดปทุมธานีสรุปได้ว่า มีประวัติและสถานที่สำคัญอีกมากที่น่าสนใจ มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เนื้อหาเหมาะสมกับการเรียนรู้ในการอ่านสามารถ

จัดทำเป็นบทความเพื่อความน่าสนใจและการให้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ ความ เป็นมา สืบเนื่องได้ด้วยวัฒนธรรมต่าง ๆ

2.3 การอ่านจับใจความ

2.3.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านเป็นกระบวนการในการรับสารที่ผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะในการคิด เพื่อให้รับ สารได้อย่างถูกต้องและเกิดความเข้าใจจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งมีผู้ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551, น.87) ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึงการแปล ความหมายและการทำความเข้าใจกับลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏขึ้น เพื่อให้ได้ความหมาย

ทันสมัย ทิพย์นม (2557) การอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหา ความรู้ ซึ่งวิธีการอ่านที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคนการรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด นักเรียน จึงจำเป็นต้องรู้จักอ่านแล้วต้องคิดพิจารณาแยกแยะ ประเมินข้อมูลหรือเรื่องราวได้ว่า มีความถูกต้อง มีเหตุผลน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งการอ่านอย่างมี วิจารณญาณถือเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ต้องใช้สติปัญญาความรู้ตัดสินใจเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง โดยผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาใคร่ครวญสิ่งที่อ่านอย่างพิถีพิถันพิจารณาเพื่อตัดสินใจประเด็นค่าสิ่งที่อ่านได้ ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ (2544, น.108) ได้ ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง การรับรู้ข้อเขียนที่เรียบเรียงขึ้นในรูปแบบของสื่อ การสอนประเภทต่าง ๆ

สุรัสวดี อัจฉนนท์ลา (2549, น.9) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้อง อาศัยการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยการตีความจากตัวอักษรซึ่งเป็นสัญลักษณ์โดย

ใช้ทักษะต่าง ๆ ทั้งทางด้านเสียง ภาษาศาสตร์ กลวิธีในการแก้ปัญหาให้ออกมาเป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านจึงจะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

สายใจ ทองเนียม (2560, น.100) กล่าวว่า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านได้ อาจส่งผลต่อการอ่านเพื่อจุดประสงค์อื่นซึ่งมากกว่า และจะเป็นสาเหตุให้ผู้อ่านไม่สามารถพัฒนาการอ่านของตนเองได้

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, น.109) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นประโยค

ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2553, น.18) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องในระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป และเพื่อพัฒนาตนเองทั้งในด้านสติปัญญาอารมณ์และสังคม ถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ จะไม่สามารถสามารถอ่านเพื่อวิเคราะห์ วิจัยหรือประเมินค่าต่อไปได้

จากการศึกษาความหมาย และความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ สรุปความได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นสิ่งที่ช่วยให้การอ่านได้ประสิทธิภาพ กระบวนการรับรู้แล้วแปลความหมายจากตัวอักษร โดยใช้ทักษะในกระบวนการคิด วิเคราะห์ ตีความแล้วทำความเข้าใจกับข้อความในขณะที่อ่าน ข้อมูลที่ชัดเจนตรงไปตรงมา เป็นการอ่านให้รอบคอบเพื่อไม่ให้สารที่สื่อ นั้นผิดประเด็นไป หากสารนั้นถูกเบี่ยงประเด็น จะใช้ประโยชน์จากการอ่านนั้นไม่ได้ ปัจจุบันที่ข่าวสารนั้นมาเร็วไปเร็ว การอ่านจับใจความสำคัญจึงมีความสำคัญทั้งยังเป็นพื้นฐานในการอ่านในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.3.2 หลักในการอ่านจับใจความสำคัญ

Faris (2004) กล่าวว่า การอ่านจับใจความคือ การทำความเข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ ส่วน Ruddell (2002) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความหมายถึง กระบวนการทางสมองที่ซับซ้อนซึ่งมักจะเกิดขณะผู้อ่านสร้างความหมายจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์และความรู้เดิมของตนเองผนวกกับข้อมูลในบทอ่านหรือเรื่องที่อ่าน

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546, น. 6) ได้เสนอข้อควรปฏิบัติในการอ่านจับใจความสำคัญ

- 1) อ่านผ่าน ๆ โดยตลอดเพื่อให้รู้เรื่องราวที่อ่านเกี่ยวกับอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน
- 2) อ่านให้ละเอียดอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน
- 3) เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
- 4) อ่านทบทวนเพื่อความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

เอี่ยมพร โชคสุชาติ (2556, น.38) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อค้นหาสาระสำคัญหรือจุดมุ่งหมายของเรื่องทั้งที่เป็นความรู้หรือข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจ ความคิดหรือทัศนะของผู้เขียน มี 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญและส่วนที่ขยายใจความสำคัญ ดังนั้นสรุปได้ว่าการอ่านจับใจความสำคัญ คือ กระบวนการที่ผู้อ่านสามารถเก็บเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านได้รวมทั้งเข้าใจจุดมุ่งหมายของเนื้อเรื่องของข้อความที่อ่าน

พะอบ โปษะกฤษณะ (2532, น.16) ได้กล่าวถึง ลำดับขั้นของการอ่านจับใจความสรุปได้ว่า ผู้อ่านต้องอ่านเรื่องให้ตลอดและพยายามหาประโยชน์ใจความสำคัญให้ได้ จากนั้นตั้งคำถามเพื่อถามตนเองว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และขยายความในคำตอบเพื่อต้องการรายละเอียด

สายใจ ทองเนียม (2560, น.100) กล่าวถึงหลักการอ่านอ่านจับใจความสำคัญสรุปได้ว่าการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญต้องใช้พื้นฐานการอ่านแล้วเข้าใจใจความสำคัญส่วนมากจะมีลักษณะเป็นประโยคซึ่งอาจปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้าก็ได้ จุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องมากที่สุดในแต่ละย่อหน้าคือประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้าผู้เขียนมักบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อนแล้วจึงขยายรายละเอียดให้ชัดเจน รองลงมาคือประโยคตอนท้ายย่อหน้าโดยผู้เขียนจะบอกรายละเอียดหรือประเด็นย่อยก่อนแล้วจึงสรุปด้วยประโยคที่เป็นประเด็นไว้ภายหลังสำหรับ จุดที่พบใจความสำคัญยากขึ้นก็คือประโยคตอนกลางย่อหน้าซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้การสังเกตและพิจารณาให้ดี ส่วนจุดที่หาใจความสำคัญยากที่สุดคือย่อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏชัดเจนใจความสำคัญอาจอยู่ร่วมกันในย่อหน้าซึ่งผู้อ่านจะต้องสรุปออกมาเอง

สิทธิพงษ์ สิริวราพงษ์ (2550, น. 159) กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความว่ามี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นรู้จักศัพท์ จำศัพท์ได้ ถ่ายทอดเสียงและความหมายของคำในเรื่องนั้น ๆ ได้

ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจความหมายของคำ วลี ประโยค โดยใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยตีความและพิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อ

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกริยา เป็นขั้นที่อ่าน โดยมีสติปัญญาและความรู้สึกลึกที่สามารถประเมินได้ว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร

ขั้นที่ 4 ขั้นบูรณาการ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ความคิด และความหมายของที่ได้จากการอ่านจับใจความไปใช้ประโยชน์ได้

บันลือ พุกษะวัน (2562, น.146) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความดังนี้

- 1) อ่านเรื่องราวผ่าน ๆ เพื่อให้รู้ว่าตอนใดคือตอนที่สำคัญของเรื่อง
- 2) อ่านซ้ำอีกครั้งตรงที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจให้ถูกต้อง
- 3) อ่านเพื่อให้ทราบว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร โดยการตอบคำถามสั้นๆ หรือบันทึกย่อโดยใช้ความเข้าใจของตนเอง
- 4) เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้ภาษาของตนเอง และให้ครอบคลุมเนื้อหาเดิม

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552, น.55) กล่าวถึงหลักในการอ่านจับใจความสรุปได้ว่าการอ่านจับใจความเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านหนังสือเพื่อที่จะเข้าถึงแก่นของเรื่องที่ผู้แต่งต้องการสื่อสารให้ทราบข้อความที่สำคัญที่สุดที่เราเรียกว่าได้ใจความและส่วนที่เป็นข้อความประกอบเรียกว่าพลความผู้อ่านจึงควรพิจารณาถึงสองสิ่งนี้จะช่วยให้การอ่านเพื่อจับใจความเป็นไปด้วยความรวดเร็วขึ้นวิธีการจับใจความสำคัญ ได้แก่

- 1) จับใจความจากชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องมักจะสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
- 2) หาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ในแต่ละย่อหน้ามักจะมีใจความสำคัญเป็นใจความเดียวหรืออาจไม่มีใจความสำคัญเลยก็ได้ทั้งนี้ใจความสำคัญมักจะอยู่ที่ต้นย่อหน้าหรือไม่ก็อยู่ในท้ายย่อหน้า
- 3) นำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงเพื่อให้ได้เนื้อความที่สั้นครบถ้วนและเนื้อหาสมบูรณ์

จากการศึกษาหลักการอ่านจับใจความสำคัญ ในครั้งแรกที่เริ่มอ่านสามารถอ่านอย่างคร่าว ๆ ไปก่อนเพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ให้รู้ถึงแก่นเรื่องสำคัญ การอ่านจับใจความสำคัญได้เร็วคือให้สังเกตแต่ละย่อหน้ามักจะมีใจความสำคัญปรากฏอยู่ อาจจะเป็นต้นประโยค หรือกลางประโยค ในระหว่างที่อ่านควรสังเกตประโยคที่เป็นประโยคขยายความจะช่วยให้ทราบถึงใจความสำคัญได้เร็วขึ้น ทั้งนี้ยังสามารถหาใจความสำคัญได้ด้วยการสังเกตชื่อเรื่อง ชื่อหัวข้อ จากนั้นตั้งจุดมุ่งหมายในการและสุดท้ายเรียบเรียงใจความสำคัญด้วยภาษาของตนเอง

2.3.3 พฤติกรรมการอ่าน

Gray (อ้างถึงใน ทิพวิมล วรรณชัย, 2550, น.20) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการอ่านประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ ดังนี้

- 1) รู้จักคำ หมายถึง การระลึกชื่อ ประสบการณ์จากการถูกกระตุ้นด้วยสัญลักษณ์นั้นคือผู้อ่านสามารถจำคำศัพท์ได้ ถ่ายทอดเสียงได้ ถ่ายทอดความหมายของคำต่างๆ ในบริบทได้
- 2) เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค เมื่อเห็นคำต่างๆ แล้วเข้าใจความหมายไปตามลำดับ โดยเห็นว่าผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยตีความหมายของคำบริบทนั้นและผู้อ่านต้องพิจารณาจุดประสงค์ ความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้เข้าใจ
- 3) ขึ้นปฏิบัติการ คือ อ่านไป คิดไป ต้องอ่านโดยมีทั้งสติปัญญาและความรู้สึกเข้าใจความนั้นผู้อ่านยอมรับหรือปฏิเสธด้วยเหตุผลใดและต้องอาศัยประสบการณ์เดิมมาช่วยประกอบการพิจารณาและแยกแยะได้ว่าเรื่องใดมีความสำคัญ เป็นความจริงหรือความคิดเห็นจนถึงหาข้อสรุปเป็นแนวความคิดกว้างๆ และสรุปเนื้อหาทั้งหมดได้
- 4) บูรณาการ ขึ้นนี้ผู้อ่านต้องนำความหมายจากข้อความที่อ่านไปสร้างความคิดใหม่ให้ผู้อ่านเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือเกิดความสนใจใหม่ๆ ขึ้นมาแล้วศึกษาโดยละเอียดต่อไป

แวมยูรา เหมือนนิล (2541, น.17) กล่าวว่า พฤติกรรมการอ่านที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ ควรมีทักษะต่อไปนี้

- 1) การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
- 2) การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง
- 3) รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
- 4) การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้

- 5) การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือจินตนาการได้
- 6) การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว
- 7) การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
- 8) การให้ตัวอย่างประกอบได้
- 9) การจำแนกใจความสำคัญและส่วนใจความสำคัญได้
- 10) การกล่าวสรุปได้

ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2538, น. 12) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

- 1) อ่านได้ คือ การอ่านเอาเรื่อง การอ่านในระดับนี้ ประกอบด้วย การอ่านหนังสือ ออกอ่านแล้วรู้เรื่องราวเรื่องอะไร เป็นอย่างไร เกี่ยวข้องกับใคร เมื่อจำเรื่องได้ก็เข้าใจเรื่องทันที
- 2) อ่านเป็น คือ อ่านแล้วต้องแปลความ ตีความ ขยายความ ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถนอกเหนือไปจากการอ่านเอาเรื่อง คือ ต้องจำเรื่อง แปลความ ขยายความ เป็นระดับความเข้าใจที่สูงไปกว่าระดับอ่านเอาเรื่อง
- 3) อ่านเก่ง คือ การอ่านขั้นวิจาร์ณ การอ่านระดับนี้ต้องใช้ความสามารถทางสติปัญญาขั้นสูงสุด โดยอาศัยการอ่านได้และอ่านเป็น เป็นพื้นฐานและต้องอาศัยประสบการณ์ของตน ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินมาช่วยในการตัดสินใจ วินิจฉัยเรื่องและข้อความที่อ่าน ถือเป็น การอ่านที่ต้องใช้ความเข้าใจสูงสุด

Dallman et al. (อ้างถึงใน อังคณา ชัยมณี, 2540, น. 26) ได้จำแนกพฤติกรรมความเข้าใจในการอ่าน ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1) ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจในสารสนเทศ ที่กล่าวไว้ตรง ๆ ในเรื่องที่อ่าน ทักษะย่อยได้แก่การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียดการอ่านเพื่อทำตามคำแนะนำ
- 2) ความเข้าใจระดับตีความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ตรง ๆ ในเรื่องที่อ่านแต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ทักษะย่อยในขั้นนี้ได้แก่ การย่อความและการเรียบเรียง การได้มาซึ่งข้อสรุป การทำนายผลที่จะเกิดตามมา
- 3) ความเข้าใจระดับประเมินค่า หมายถึง การประเมินค่าสิ่งที่อ่านโดยไม่ได้มุ่งจับผิดแต่ขึ้นอยู่กับ การใช้ข้อมูลหรือองค์ประกอบจำนวนมาก จากการอ่านมาพิจารณาอย่างใช้เหตุผลโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ในเรื่องนั้นในการตั้งเกณฑ์มาตรฐานเพื่อตัดสิน

จากการศึกษาพฤติกรรมการอ่าน ผู้เรียนอ่านแล้วต้องมีความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน สามารถบอกความหมายของคำ สรุปเรื่องราวแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น สามารถบอกเล่าและสรุปเรื่องราวจากการอ่านเป็นด้วยคำพูดของตนเอง อีกทั้งยังสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ซึ่งความสามารถเหล่านี้ต้องอาศัยเครื่องมือในการวัดเพื่อให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

Carr and Ogle (1987 อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2457, น. 93-95) กล่าวถึงเทคนิค KWL-Plus ไว้ว่าได้รับการคิดค้นและเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1986 โดย Donna ogle ซึ่งการสอนแบบนี้มี กิจกรรมการอ่านที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม เช่น มีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่นักเรียนจะต้องมีการระดมพลังสมองในกลุ่ม ใช้ประสบการณ์ เดิมของตนแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างเพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอน มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งวิธีนี้จะช่วย ให้ นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

Carr and Ogle (1987, pp. 626-631) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ไว้ดังนี้

K (What do I know?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้ เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับ ความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็น การเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียน จะอ่านช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดีและผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้น ความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิมซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการ นำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W (What do I want to learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้ อะไรในเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายใน การอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L1 (What did I learn) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ พร้อมกับสำรวจข้อคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ เพื่อค้นหาคำตอบต่อไป

L2 (Mapping) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอน K มาจัดกลุ่ม โดยเขียนความคิดหลักไว้ตรงกลาง แล้วแตกสาขาความคิดรอง ความคิดย่อยเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

L3 (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสรุปเรื่องราวจากแผนผังความคิดอีกครั้งหนึ่ง

PLUS การสร้างแผนภาพความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน โดยเรื่องที่น่ามาให้อ่านเป็นเรื่อง ประเภทนิทาน บทความ และข่าวสารในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาเทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคที่ฝึกให้ผู้เรียนมีการคิดที่เป็นขั้นตอนมีการอ่านที่เป็นระบบ ฝึกการถามคำถามตนเองและการใช้ความคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญพร้อมทั้งพัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านจัดการกับความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนภาพความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนภาพ ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน และฝึกระดมสมองโดยมีกรอบในการคิดอย่างเป็นขั้นตอน

2.4.1 วิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL-Plus

เทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการคิดค้นและเผยแพร่ครั้งแรกโดย Donna Ogle ที่พัฒนาขึ้นเพื่อนำมาใช้เป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดขณะที่อ่านในปี ค.ศ. 1986 Donna Ogle ได้พัฒนากลวิธีการสอนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างแล้วก่อนอ่านด้วยวิธีการวิเคราะห์หัวเรื่องและทำนายเหตุการณ์ของเรื่องก่อนที่จะอ่านตั้งคำถามตอบคำถามระหว่างการอ่านและนักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง หลังจากการอ่านซึ่งเป็นวิธีการสอนที่จะช่วยให้ครูหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน โดยการสร้างแผนภาพตาราง KWL เพื่อที่จะได้บันทึกรายการข้อมูลความรู้ข้อคำถามในแต่ละช่อง โดยนักเรียนจะเขียนสิ่งที่นักเรียนต้องรู้ลงในช่อง W-what do you want to know และผลการเรียนรู้ที่นักเรียนรู้ลงในช่อง L-what you have learned หลังจากทีนักเรียนอ่านจบ ต่อมาในปี ค. ศ. 1987 Carr and Ogle ได้ร่วมกันพัฒนารูปแบบการใช้เทคนิค KWL มาเป็น KWL- Plus โดยเพิ่มกิจกรรมในขั้น L คือได้เพิ่มการเขียนผังสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic mapping) การสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) และมีการ

นำเสนอเรื่องจะฟังอันเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนและพูด นอกเหนือไปจากทักษะการฟังและการอ่าน

สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญคือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ (W) อยากรู้อะไรบ้าง (เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด สิ่งที่แตกต่างกันคือ KWL-Plus มีการเพิ่ม (Plus) การทำแผนภูมิรูปภาพความคิด และการเขียนสรุปจากเรื่องที่อ่านเมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว (ภัทรนันท์ ศรีอินทร์, 2560) กล่าวได้ว่าเทคนิคการสอนแบบ KWL-Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะในการแสวงหาความรู้ การคิดวิเคราะห์ โดยผ่านการอ่านและฝึกปฏิบัติจนเกิดองค์ความรู้ และพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความจากชิ้นการเขียนสรุปความจากแผนผังความคิด จึงขอนำเสนอประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนแบบ KWL-Plus

วัชรมา เล่าเรียนดี (2548 อ้างถึงใน สิตา แดงประเสริฐ, 2549) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของกระบวนการสอนแบบ KWL-Plus ไว้ว่า เทคนิค KWL-Plus มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญคือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดหรือหัวข้อที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว ที่แตกต่างกันคือ KWL-Plus มีการเพิ่มการทำแผนภูมิรูปภาพความคิด และการสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว

กชกร ศิริหัตถ์ (2561, น.5) ได้อธิบายขั้นตอนการสอนแบบเทคนิค KWL-Plus มีดังนี้

1) การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐาน ได้แก่

- 1.1) ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การให้คะแนน
- 1.2) กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงาน บทบาทหน้าที่ของนักเรียน
- 1.3) ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus ทักษะการคิด วิเคราะห์ทักษะการเขียนสรุปความ และการสร้างแผนภาพความคิด

2) การฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความ

2.1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ ให้นักเรียนดูภาพ เล่นเกม หรือใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน

2.2) ขั้นฝึกปฏิบัติ โดยนักเรียนและครูร่วมกันฝึกตามขั้นตอน KWL-Plus มี 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What we know) เป็นขั้นตอนที่ครูเสนอชื่อเรื่องหรือภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน หรือคำสำคัญในเรื่อง หรือความคิดรวบยอดของเรื่องแล้วกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความรู้ และคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร W (What we want to know) นักเรียนตั้งคำถามที่ต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน หรือกำหนดคำถามร่วมกับครู หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน โดยระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถาม และคำตอบของตนเองได้

ขั้นที่ 3 กิจกรรมนักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร L (What we have learned) นักเรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน รวมทั้งตรวจสอบคำถามที่ ยังไม่ได้ตอบ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping) นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 1 - 3 เขียนเป็นแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing) นักเรียนสรุปความเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญ จากแผนภาพความคิด

3) การวัดผลและประเมินผล โดยการสังเกตการร่วมกิจกรรม การตรวจผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับของนักเรียน และทดสอบหลังเรียน

จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้อ่านได้มีการวางแผนก่อนการอ่านเพื่อไม่ให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ตั้งแต่การกำหนดจุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน สร้างข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องอ่านเพื่อที่เวลาอ่านจะได้เป็นจุดสังเกต รวบรวมข้อมูล ตลอดจนจนถึงขั้นตอนในการเขียนแผนภาพความคิด เพื่อสรุปเรื่องที่อ่าน

2.5 ความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

คมสัน อินทเสน และคณะ (2560, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนจนทำให้เกิดความสุขทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานเกิดขวัญและกำลังใจส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

น้ำดิน เทียมแก้ว (2556, น.7) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ส่งผลให้มีทัศนคติที่ดี เมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

ศรวานี แดงไสว (2556) กล่าวว่าโดยทั่วไปการประเมินความพึงพอใจมี 2 ด้านคือความพึงพอใจในการทำงาน และความพึงพอใจในการบริการ ซึ่งในด้านนี้เป็นความคิด ทัศนคติที่ไม่สามารถมองเห็นได้ อยู่ในรูปของนามธรรม การที่จะวัดว่าผู้บริโภครู้สึกมีความพึงพอใจหรือไม่นั้น สามารถวัดได้โดยให้พวกเขาแสดงความคิดเห็น ความคิดเห็นเหล่านั้นต้องตรงกับสิ่งที่พวกเขาารู้สึกจริง จึงจะสามารถวัดเป็นความรู้สึกพึงพอใจได้

ปัญญากร ตาวิ๊ะ (2560, น.67) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกพอใจหรือมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ตรงกันข้ามหากความต้องการไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้นแทนที่ ความพึงพอใจที่มีต่อสิ่งใด ๆ จะเกิดขึ้นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2563, น.4) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในที่ผลักดันให้เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยินดี ไม่ยินดี เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการและความคาดหวัง ที่เกิดจากการประมาณค่า อันเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์จากการกระทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจ กล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจคือความรู้สึกทัศนคติที่ชอบหรือพอใจ ในทางเกี่ยวกับการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ความพึงพอใจนั้นสื่อถึงความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อการจัดการเรียนการสอน หากนักเรียนมีความชอบ ความสุข สิ่งเหล่านี้สามารถส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนการสอนและพร้อมที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

2.5.2 การวัดความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

โยธิน แสงวดี (2551, น. 9) กล่าวว่า มาตรการวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยให้กลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบสอบถามที่กำหนด เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น การบริหารและการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์และวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ผู้ตอบคำถามตอบตามข้อเท็จจริง ได้ ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3) การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สมนึก ภักทิษณี (2556) ได้กล่าวถึง แนวทางในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ไว้ว่า แนวการสร้างแบบวัดความพึงพอใจมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดระดับคะแนนของความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 1 และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย

ปัญญากร ตาวิระ (2560, น. 73-74) ได้เสนอวิธีการวัดความพึงพอใจไว้ 3 วิธี สรุปได้ดังนี้

1) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการร้องขอหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามอาจจะถามถึงความพอใจในด้านต่าง ๆ

โดยทั่วไปนิยมใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเป็น 5 ระดับ ได้แก่ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557, น. 74-75)

5 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นกำหนดเกณฑ์ในการแปลค่าของคะแนนที่ได้ ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีการสัมภาษณ์นับว่าเป็นวิธีที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

3) การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้สังเกต โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมขณะ ปฏิบัติงาน สังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการปฏิบัติการ เป็นต้น การวัด ความพึงพอใจ โดยวิธีนี้ ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจัง และมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินได้

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจมีหลายวิธี โดยมีทั้ง แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ซึ่งวิธีการใช้แบบสอบถามที่เป็นแบบสอบถามนั้นเป็นวิธีที่นิยม การสร้างแบบสอบถามนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงหลายอย่าง ซึ่งต้องสอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ การเลือกใช้คำให้เหมาะสม เข้าใจง่ายต่อประชากรที่เลือกทำแบบสอบถาม เพื่อความชัดเจนที่ตรงไปตรงมา เช่น เป็นข้อความสั้น ๆ กะทัดรัด หรือเลี่ยงคำถามที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามลำบากใจ เป็นต้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

จามจุรี ทุมแก้ว, บรรจง บุรินประ โคน, และจรัส สุขแป (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวาปีปทุม ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนวาปีปทุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนมีทักษะความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความสำคัญโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนวาปีปทุม มีความพึงพอใจที่ดี ต่อต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$)

ชนาภรณ์ใจซื่อ และนพคุณ คุณาชีวะ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับ การจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี สอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ณัฐนันท์ ไม้มพิมพ์ และอัฐพล อินตะเสนา (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ 7 แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/76.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการ จัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 สูงกว่าเกณฑ์ คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ ร้อยละ 76.92 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นและเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อยู่ในระดับมาก

อรพัทธ ศิริแสง (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ท้องถิ่นยโสธร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ท้องถิ่นยโสธร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.07/83.00 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ท้องถิ่นยโสธร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ท้องถิ่นยโสธร อยู่ในระดับมาก

มะลิวรรณ สุรานิตย์ (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.19/81.05 ที่เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีคะแนนทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.06$, S.D.=0.82)

ศิรินารถ พรหมลา (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมี

วิจารณ์งานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เด่นดาว ชลวิทย์ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเป็ร็งวิสุทธาธิบติ ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิศารัตน์ พันธุ์โสริ และเด่นดาว ชลวิทย์ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับวิธีการสอนแบบปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มาลินี สุทธิเวช (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด พบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้าน

ประโยชน์ที่ได้รับ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

จิราภรณ์ อินทรสอน, ปวิษฐา พรหมกันธา, และพัทธนันท์ พาป้อ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้เทคนิค KWL- Plus ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการใช้เทคนิค KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตสุภา เขียวอินทร (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL-Plus และการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับแบบฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เกษฎาภรณ์ ศรีพี (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิเดช สุผา (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.43/80.22 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นฤมล เอี่ยมเจิว (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี ระหว่างการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-Plus และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus นักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus ร้อยละ 96

ณัฐนิช เขียงมานิต และเพชร วิจิตรนาวิน (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน KWL-Plus กับกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Kamalasari (2022) ได้ศึกษาผลของการใช้กลยุทธ์ KWL-Plus (รู้ ต้องการ เรียนรู้ บวกการ ทำแผนที่และการสรุป) ต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประชากรทั้งหมดของการวิจัยนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ MTsN Kampar กลุ่มตัวอย่างคือ VIII.A เป็นคลาสการทดลอง และ VIII.B เป็นคลาสควบคุมที่ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบคลัสเตอร์ ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียน 56 คน เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นแบบทดสอบตัวอย่างอิสระโดยใช้โปรแกรมเวอร์ชัน SPSS 22 และสูตร Effect Size (ES) ผลการวิจัยพบว่าผลของการใช้กลยุทธ์ KWL Plus ต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ MTsNKampar มีค่าเท่ากับ $0.216 \geq 0.14$ หรือแบ่งออกเป็นผลกระทบใหญ่ สรุปได้ว่าการใช้กลยุทธ์ KWL Plus มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านข้อความเล่าเรื่องของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ MTsN Kampar

Hassan (2022) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี KWL-Plus กับนักเรียนเกรด 1 ที่ SMA Negeri 1 Stabat โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเชิงตีความและการอ่านตามตัวอักษรของนักเรียนผ่านกลยุทธ์ Know-Want-Learn ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของ SMA Negeri 1 Stabat ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านความเข้าใจในการอ่านในครั้งแรกมีผลเท่ากับ 54,07 ในการทดสอบ D-test ในครั้งที่ 2 เท่ากับ 69,70 และครั้งที่ 3 เท่ากับ 73,81 ซึ่งสรุปได้ว่าการสอนโดยใช้กลวิธี KWL-Plus ส่งผลให้สามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

Made (2021) ได้ศึกษาการใช้ KWL-Plus ในการปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ SMA Negeri 2 Banjar ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนดีขึ้นพร้อมกับการนำกลยุทธ์ KWL-Plus ไปใช้ จะเห็นได้จากการปรับปรุงคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนตั้งแต่ก่อนสอบ (45.89) หลังสอบ I (65.63) ถึงหลังสอบ II (75.00) การปรับปรุงยังเห็นได้จากผลลัพธ์ของแบบสอบถามที่ระบุว่านักศึกษาให้การตอบรับเชิงบวกต่อการประยุกต์ใช้ KWL Plus Strategy จากผลการศึกษาสรุปได้ว่าการนำกลยุทธ์ KWL-Plus ไปใช้สามารถปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ SMA Negeri 2 Banjar โดยเฉพาะ คลาส X IPS 3

Hamdan (2020) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 4 ของจอร์แดนในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจมีการสอนกลุ่มทดลองการอ่านด้วยวิธี KWL-Plus ในขณะที่กลุ่มควบคุมสอนด้วยการอ่านแบบธรรมดา เพื่อรวบรวมข้อมูล จะทำการทดสอบความเข้าใจก่อนและหลังการอ่าน การทดสอบก่อนคือดำเนินการก่อนที่จะนำไปประยุกต์ใช้และจัดให้มีแบบทดสอบหลังให้กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มหลังจากใช้กลยุทธ์แล้ว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวนร่วม ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่าในด้านแบบทดสอบหลังการอ่านเพื่อความเข้าใจมากกว่ากลุ่มควบคุม ผู้วิจัยสรุปว่ากลยุทธ์มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Alsalhi (2019) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้กลยุทธ์รู้-อยาก-เรียนรู้ (KWL) ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อประโยชน์ของกลุ่มทดลองและทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้กลยุทธ์ KWL มากขึ้น การเรียนแนะนำให้อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์ KWL ในการศึกษาชั้นประถมศึกษา

Amelia and Kamalasar (2018) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้ KWL-Plus ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัย MTsN ณ เมืองกัมปาร์ ประเทศอินโดนีเซียผลของการทดลองสามารถสรุปได้ว่าการสอนการอ่านโดยใช้กลยุทธ์ KWL Plus มีผลอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมีความเข้าใจในบทอ่านอยู่ในระดับดีหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ KWL Plus มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในการอ่านข้อความในการสอนภาษาอังกฤษโดยกลยุทธ์ KWL Plus

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านสรุปความเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการคิด การทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ เทคนิค KWL-Plus เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนรู้เพื่อความเหมาะสม ความเข้าใจเป็นขั้นเป็นตอนของนักเรียน ดังนั้นในฐานะผู้วิจัยครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความสนใจ เทคนิค KWL-Plus มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

บทที่ 3

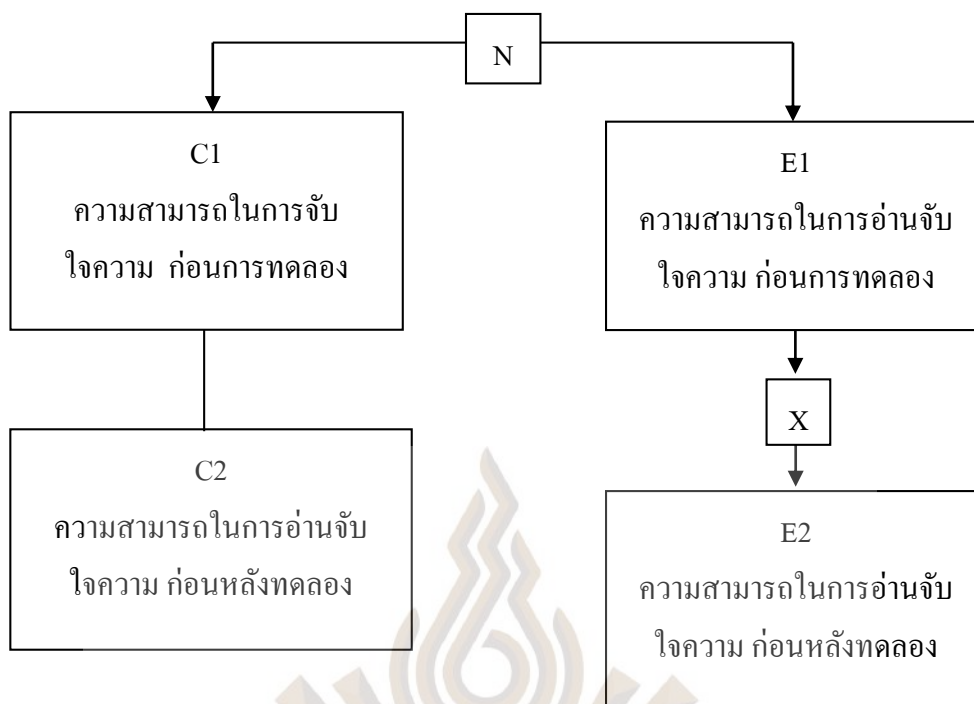
ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 รูปแบบของการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

3.1 รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยเชิงทดลองแบบแท้จริง (True Experimental Research Design) ตามรูปแบบการทดลอง Pretest-Posttest Control Group Design โดยศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ได้เรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

รูปที่ 3.1 รูปแบบของการวิจัย

N คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

E1 คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลอง ในช่วงก่อนการทดลอง

C1 คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มควบคุม ในช่วงก่อนการทดลอง

X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

E2 คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลอง ในช่วงหลังการทดลอง

C2 คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มควบคุม ในช่วงหลังการทดลอง

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 190 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก

แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 13 คน และกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 13 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 และสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 เรื่อง นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยใช้การจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมจำนวน 4 สัปดาห์

3.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ ตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 12 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 แผน แผนละ 1 คาบเรียน มีวิธีการดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาและวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง จังหวัดปทุมธานี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ทำการวิเคราะห์ และศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

2.1) ขั้นที่ 1 K (What you Know) การเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียนโดยการทบทวนเกี่ยวกับวิธีการอ่าน โดยอาจใช้พื้นฐานการอ่านจับใจความร่วมด้วยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนอ่านจับใจความได้ถูกต้อง

2.2) ขั้นที่ 2 W (What you Want to Know) นักเรียนเตรียมตั้งคำถามเกี่ยวกับบทความสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เรื่องที่จะอ่าน

2.3) ขั้นที่ 3 L (What you have Larned) หลังจากที่ได้อ่านแล้วเขียนคำตอบในกระดาษเปล่า โดยคำตอบที่นักเรียนได้ห้ามจากการอ่าน โดยการตั้งคำถามจากเรื่องก่อนอ่านแล้ว

2.4) ขั้นที่ 4 มีการรวมกระบวนการคือการสรุปและนำเสนอกิจกรรม (Summarizing-Plus) เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น นักเรียนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามจากการตั้งคำถามทั้งหมดครบถ้วนถึงความครอบคลุมของเนื้อหา

สำหรับการนำสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมา เรื่องราว สถานที่ และสิ่งที่น่าสนใจในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ คลองรังสิต เมกะ โปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5, พุ่งหลวงรังสิต, กว๊านเตียวเรือรังสิต, วัดเจดีย์หอย, เรื่องเล่าเมืองชัยภูมิบุรี, อีเล็ง, คนมอญสามโคกและวัดมูลจินดาราม โดยมีความสอดคล้องกับสาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท 1.1

3) ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 แผน แผนละ 1 คาบเรียน ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น
จังหวัดปทุมธานี

สัปดาห์ที่	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (นาที)
1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง “คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัย รัชกาลที่ 5	50
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ท่งหลวงรังสิต	50
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง กว๊านเตียวเรือรังสิต	50
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วัดเจดีย์หอย	50
3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เรื่องเล่าเมืองชัยบุรี	50
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อีเล็ง	50
4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คนมอญสามโคก	50
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง วัดมุลจินดาราม	50

4) นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบพิจารณา
ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตาม
ความเหมาะสม

5) นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน
3 ท่าน ประกอบด้วยด้านภาษาไทย ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดการประเมินผล เพื่อ
ประเมินความเหมาะสม ตรวจสอบหาค่า IOC และแสดงความคิดเห็น โดยแผนการจัดการเรียนรู้มี
ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้ เนื่องจากมีค่า
IOC มากกว่า 0.5

6) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลอง
ใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเอกชน
แห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 13 คน เพื่อทดสอบด้านเนื้อหาและเวลา

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่
เป็นกลุ่มทดลอง

3.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

1) ศึกษาและวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง จังหวัดปทุมธานี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังของบทเรียนตามวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบ

3) สร้างแบบทดสอบ เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 50 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน ให้ครอบคลุมเนื้อหา วัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

4) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยด้านภาษาไทย ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดการประเมินผล ตรวจสอบ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งจะนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาแปลงเป็นคะแนน โดยแบบทดสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

5) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 คน โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี โดยเป็นการทดสอบรายบุคคลและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาคำนวณหาระดับความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ Richardson พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความมีค่าความยากง่าย 0.27-0.77 ค่าอำนาจจำแนก 0.27-1.00 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ Richardson พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น 0.75 แล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ จาก 50 ข้อ เพื่อใช้เป็นฉบับจริง

6) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

3.4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 12 ข้อ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยมาก

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการใช้สำนวนภาษาแสดงความพึงพอใจ ความสอดคล้องของข้อคำถาม และความครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละด้าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยด้านภาษาไทย ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดการประเมินผล ตรวจสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยแบบสอบถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 คน โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี เพื่อนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของ Cronbach พบว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น 0.75

6) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง

7) นำผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาพิจารณาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การประเมินของ มนตรี วงษ์สะพาน (2563, น.220) ซึ่งแปลความหมายของข้อมูลการประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50	หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50	หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50	หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50	หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 ห้องเรียน โดย 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม 13 คน และอีก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 13 คน รวมจำนวนนักเรียน 26 คน โดยแบ่งตามช่วงของการวิจัยดังนี้

1) ก่อนการทดลอง

1.1) ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งจังหวัดปทุมธานี เพื่อขออนุญาตนำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน โดย 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม 13 คน และอีก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 13 คน รวมจำนวนนักเรียน 26 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

1.2) ผู้วิจัยปฐมนิเทศกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองให้มีความรู้ความเข้าใจ ชี้แจงให้ทราบเกี่ยวกับระยะเวลา เนื้อหาการเรียนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การอ่านจับใจความร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เพื่อให้เข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับการทดลองในครั้งนี้

2) ระหว่างทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เรียนรู้รวมระยะเวลาทั้งหมด 8 คาบเรียน สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน โดยมีขั้นตอนในแต่ละคาบเรียน ดังต่อไปนี้

2.1) ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความฉบับก่อนเรียน เป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ตรวจให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้

2.2) ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 แผน แผนละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยใช้การจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมจำนวน 4 สัปดาห์ และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุมตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 8 แผน แผนละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยใช้การจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมจำนวน 4 สัปดาห์

2.3) ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาในคาบเรียนนั้น ๆ พร้อมสังเกตการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละคาบ และเมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละ

ละครั้ง ผู้วิจัยได้มีการบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ ผลการจัดกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะทุกครั้งหลังการจัดการเรียนรู้

2.4) ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ฉบับหลังเรียน และให้กลุ่มทดลองทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ตรวจสอบให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้

3) หลังการทดลอง

3.1) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติและเปรียบเทียบผลด้วยวิธีการทางสถิติ นำมาอภิปราย และสรุปผลการวิจัย

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้สูตรทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1) วิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2) วิเคราะห์ผลต่างคะแนนและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับบทความสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent) และเปรียบเทียบคะแนนกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test independent)

3) วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ตามเกณฑ์การประเมินของ มนตรี วงษ์สะพาน (2563, น.220) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.7 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

งานวิจัยเรื่องนี้ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบตามมาตรฐานการดำเนินงานของ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต ดังเอกสารยืนยันการขออนุมัติการรับรองเลขที่ COA. No. RSUERB2024-010 (ภาคผนวก ง)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีและกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีผลการวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 13 คน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยนำคะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล สามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 4.1-4.2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เป็นรายบุคคล (n=31)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนความก้าวหน้า
	คะแนน (30)	คะแนน (30)	
1	10	28	18
2	11	26	15
3	5	25	20
4	7	24	17
5	8	27	19
6	6	26	20
7	8	24	16
8	9	24	15
9	10	30	20
10	5	26	21
11	7	25	18
12	6	23	17
13	8	20	12
รวม	ค่าเฉลี่ย = 7.69 (S.D.= 1.93)	ค่าเฉลี่ย = 25.23 (S.D.= 2.45)	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า การทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเรียนรู้ มีผลการศึกษา ดังนี้

1) คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 11 คะแนน และคะแนนต่ำที่สุดคือ 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 13 คน มีค่าเฉลี่ย 7.69 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.93)

2) คะแนนหลังเรียน (Post-test) ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 30 คะแนน และคะแนนต่ำที่สุดคือ 20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 13 คน มีค่าเฉลี่ย 25.23 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.45)

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนทั้งชั้น (n=13)

ความสามารถในการอ่านจับใจความ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig (one-tailed test)
ก่อนเรียน	30	7.69	1.93	24.61*	0.0000
หลังเรียน	30	25.23	2.45		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ($\bar{X} = 25.23$, S.D.= 2.45) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 7.69$, S.D.= 1.93) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ค่าสถิติพื้นฐานและการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่า T-test แบบอิสระ (Independent t-test) ได้ผลดังตารางที่ 4.3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ความสามารถในการอ่านจับใจความ	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			P
	\bar{X}	S.D.	t	\bar{X}	S.D.	t	
ก่อนการทดลอง	7.69	1.93	24.61	5.46	1.98	6.61	.000
หลังการทดลอง	25.23	2.45		9.38	1.56		.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

หลังจากที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 8 แผนแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองจำนวน 13 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จากนั้นผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 คน มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	\bar{X}	S.D	
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เพิ่มความรู้ความเข้าใจในการอ่านจับใจความ	4.69	0.63	มากที่สุด
2. เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.77	0.44	มากที่สุด
3. เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในบทเรียน	4.38	0.77	มาก
รวมด้านเนื้อหา	4.62	0.61	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
4. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความเข้าใจเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ดี	4.62	0.65	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น	4.62	0.51	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและค้นหาสิ่งที่อยากรู้	4.77	0.60	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน	4.85	0.55	มากที่สุด
รวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.71	0.58	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
8. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.62	0.65	มากที่สุด
9. ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง	4.62	0.51	มากที่สุด
รวมด้านการวัดและประเมินผล	4.62	0.58	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
10. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยได้ดี	4.92	0.28	มากที่สุด
11. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.46	0.66	มาก

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	\bar{X}	S.D	
รวมด้านการวัดและประเมินผล	4.62	0.58	มากที่สุด
12. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ช่วยพัฒนา ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย	4.54	0.52	มากที่สุด
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.64	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.65	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับจากมากสุดไปหาน้อยสุดได้ดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.58) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.64$, S.D.= 0.49) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.61) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.58) ซึ่งในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.61) และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.77$, S.D.= 0.44) เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เพิ่มความรู้ความเข้าใจในการอ่านจับใจความ ($\bar{X} = 4.69$, S.D.= 0.63) และเนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในบทเรียน ($\bar{X} = 4.38$, S.D.= 0.77)

2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.58) และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน คือ กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน ($\bar{X} = 4.85$, S.D.= 0.55) กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและค้นหาสิ่งที่อยากรู้ ($\bar{X} = 4.77$, S.D.= 0.60) กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.51) และกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความเข้าใจเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ดี ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.65)

3) ด้านการวัดและประเมินผล มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.58) ผลการประเมินเท่ากัน ได้แก่ ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.51) และการประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.65)

4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D.= 0.49) และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยได้ดี ($\bar{X} = 4.92$, S.D.= 0.28) การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ($\bar{X} = 4.54$, S.D.= 0.52) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= 0.66)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ 3 ประเด็น คือ 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีความสามารถในการอ่านจับใจความ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบแท้จริง (True Experimental Research) ตามรูปแบบการทดลอง Pretest-Posttest Control Group Design) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศึกษาปทุมธานีเขต 2 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 13 คน รวมจำนวนนักเรียน 26 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 13 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 13 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีความสามารถในการอ่านจับใจความ สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ตามข้อค้นพบจากการวิจัยดังนี้

5.2.1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลคะแนนในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้พบได้จากการเพิ่มขึ้นของคะแนนการอ่าน เป็นรายบุคคลในทางที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 อภิปรายผลได้ว่าอาจเป็นเพราะการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยมีเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญา ได้ใช้ประสบการณ์เดิมที่มี และการเพิ่มประสบการณ์ใหม่ ๆ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความที่ดีขึ้น ในขณะที่ครูผู้สอนได้ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ มีความกระตือรือร้น และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน อีกทั้งเป็นการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และเกิดการเรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ของวัชราน่า เถาเรียนดี และคนอื่น ๆ (2560, น. 209) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ไว้ว่า ขั้น K (Know) รู้อะไร จากเรื่องที่ให้อ่านหรือจากหัวข้อเรื่องที่กำหนด ขั้น W (What do we Want to Learned) เราอยากรู้อะไร จากคำต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ขั้น L1 (What did we Learned) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง 1 ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนโดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิดและโยงความสัมพันธ์กับคำเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก และขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิดเพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน ซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จามจุรี ทุมแก้ว และคณะ (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาปีปทุม ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลัง

เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ ฉัฐนันท์ ไม้พิมพ์ และอัฐพล อินตะเสนา (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียน KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 สูงกว่าเกณฑ์

5.2.2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีความสามารถในการอ่านจับใจความ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นกลวิธีในการสอนอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยครูคอยดูแลการฝึกของนักเรียนและคอยกระตุ้น ให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จาก การอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิดและมีการสรุปใจความสำคัญจากแผนภาพความคิดทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความคิดรวบยอดในการเรียนรู้ ในขณะที่กลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติซึ่งมีกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะการอ่านเพื่อหาคำตอบ โดยไม่ได้มีการกระตุ้นนักเรียนตามขั้นตอนเทคนิค นักเรียนได้มีเพียงการอ่านไปเรื่อย ๆ จนจบ แล้วจึงกลับมาคำตอบ จึงทำให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความน้อยกว่ากลุ่มทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มนกรณ์ ใจรู้ออบ (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับ ปทิตตา นครั้งสุ และเด่นดาว ชลวิทย์ (2561) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับการสอนปกติ พบว่า นักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus มีความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่าวิธีการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับจากมากที่สุดไป

หาน้อยสุดได้ดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.92$, S.D.= 0.28) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.85$, S.D.= 0.55) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.77$, S.D.= 0.44) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.51) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะนักเรียนให้ความสนใจกับกระบวนการสอนในครั้งนี้ ด้วยความตื่นเต้น นักเรียนตั้งใจปฏิบัติตามขั้นตอนเนื่องด้วยขั้นตอนสามารถทำให้นักเรียนได้ตอบคำถามในใบงานอย่างเป็นขั้นตอน สอดคล้องกับ ธนรัตน์ พุ่มประกอบศรี (2563) ได้พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรีมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ร่วมกับผังกราฟิกอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL ร่วมกับผังกราฟิกในภาพรวมเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 อยู่ในระดับมาก เพราะผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบผลงานการสรุปเรื่องโดยใช้เทคโนโลยี และธนิศา เผ่าพงษ์ษา (2565) ได้พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคมมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ทั้ง 4 แผนการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL-Plus ครูผู้สอนมีหน้าที่กระตุ้นความรู้เดิมหรือแนวคิดของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความคิดกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อลดปัญหาการใช้เวลาเกินซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

5.3.1.2 การทำกิจกรรมครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดในการระดมสมอง การตั้งคำถาม การจัดระเบียบของข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ได้มากที่สุด

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยเรื่องที่ใช้ เทคนิค KWL-Plus กับ สารระท้องถิ่น เพื่อศึกษาตัวแปรอื่นเช่นพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน ความเข้าใจในการอ่านวรรณกรรมภาษาไทย เจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาไทย เป็นต้น

5.3.2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าการสอนวิธีใด ส่งผลต่อความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีกว่ากัน

5.3.2.3 ควรมีการพัฒนาวิจัย เพื่อนำไปพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณจากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น

บรรณานุกรม

- กชกร ศิริกล้า, และเด่นดาว ชลวิทย์. (2563). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำสนธิวิทยา ระหว่างการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- กรมศิลปากร สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์. (ม.ม.ป.). *ประวัติจังหวัดปทุมธานี*. สืบค้นจาก www.tbd.ac.th/wpcontent/uploads/2014/02/6.pdf?fbclid=IwAR0cBKD91nfEXtPrfetXWvr2YRu6zlai7HDKjytiBNu88yW8J5Fho0Qs90
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การอ่านจับใจความสำคัญ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *เอกสารการนิเทศการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภาพัฒนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- คมสัน อินทะเสน และคณะ. (2560). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น* (Unpublished Independent Study). มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- จามจุรี ทুমแก้ว, บรรจง นุรีนประโคน, และจรัส สุขแป. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวาปีปทุม. *วารสารวิชาการ มจร.บุรีรัมย์*, 8(2), 52-64.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์, และอัมพร ทองใบ. (2556). *ระบบและนวัตกรรมการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิราภรณ์ อินทรสอน, ปิษญา พรหมกันธา, และพัชรัตน์ พาป้อ. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus. *วารสารปัญญา*, 26(2), 11-20.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เจษฎาภรณ์ ศรีพี. (2560). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ *KWL Plus* และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ *SQ4R*. สืบค้นจาก http://www.edu-journal.ru.ac.th/Abstract Pdf/2560-5-1_1510558060_is-eng56-0001.pdf
- ณัฐฐนิช เขียงมานิต, และเพชร วิจิตรนาวิน. (2557). การใช้เทคนิคการสอน *KWL-Plus* ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ณัฐนันท์ โม่พิมพ์, และอัฐพล อินตะเสนนา. (2565). การจัดการเรียนรู้แบบ *KWL-Plus* ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เด่นดาว ชลวิทย์. (2563). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเป็ริงวิสุทธาธิปไตย ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค *KWL Plus* และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. สืบค้นจาก http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2563-4-1_1622376341_6212610021.pdf
- ถนอมวงศ์ ล้าขอมรรคผล. (2553). การอ่านให้เก่ง. กรุงเทพฯ: กระดาษสา.
- ทันสมัย ทิพย์นม. (2557). การวิจัยปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหนองหุ้มวิทยา สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- ทิตนา แจมมณี. (2555). เขาวนปัญญา. กรุงเทพฯ: ปริมาตร.
- ธนู ทดแทนคุณ, และกานต์วี แพทย์พิทักษ์. (2552). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธิดา โมลิกรัตน์. (2558). การเขียนบทความ. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร (หน่วยที่ 1 – 7). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย *SPSS* และ *AMOS*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญบิซซิเนสอาร์แอนด์ดี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นฤมล เอี่ยมเขียว, และเด่นดาว ชลวิทย์. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี ระหว่างการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค *KWL Plus* และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. สืบค้นจาก <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/2439.ru>
- น้ำลิน เทียมแก้ว. (2556). ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปี การศึกษา 2555. มหาสารคาม: สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พฤษะวัน. (2530). อุปสรรคการสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปัญญากร ตาวิระ. (2560). แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ. สืบค้นจาก <http://www.cmruir.cmru.ac.th/bitstream/123456789/1959/5/Chapter2.pdf>
- พะอบ โปษกฤษณะ. (2532). ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรพิทยา.
- พัฒนา พรหมณี, ยูพิน พิทยาวัฒน์ชัย, และจิระศักดิ์ ทัพผา. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 26(1), 59-66.
- พีรภาวี ลบช้าง, และน้ำทิพย์ ่องอาจาณิชย์. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเกมการแข่งขันสะกดคำวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (Unpublished Independent Study). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ภัทรนันท์ ศรีอินทร์. (2560). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ *KWL-Plus* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, เชียงใหม่.
- มะลิวรรณ สุรานิตย์, และอัฐพล อินตะเสนา. (2565). การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWL Plus* ที่ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มานะ ฉูวะการ, สุรพล เนาวรัตน์, และชงชัย เครือหงส์. (2558). *การพัฒนาบทเรียนท้องถิ่นสาระ
สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมเรื่อง ป่าต้นน้ำเขาพระ - บางคราม อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่*
(Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- มาลีณี สุทธิเวช. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วย
เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (Unpublished Master's thesis).
มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- โยธิน แสงงดี. (2551). *การวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาและฝึกอบรมการวิจัย.
- วัชรรา เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง, และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). *กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
เพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21*. นครปฐม: เพชร
เกษมพรินต์ติ้ง กรุ๊ป.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). *เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*.
นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาสนา ภูลีดิน. (2553). การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสาระท้องถิ่นของเรา
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. *วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา*, 2(3), 156-168.
- วิไลวรรณ เจือทอง, เนติ เฉลยวาเรศ, และปกเกศ จุลสุคนธ์. (2562). การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
รายวิชาท้องถิ่นของเราชาวลพบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*,
2(1), 7-9.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ศรวานี แดงไสว. (2556). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสินเชื่ อธนาคารออมสินในเขต
กรุงเทพมหานคร* (Unpublished Independent Study). มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพฯ.
- ศิรินารถ พรหมลา. (2563). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค
KWL Plus กับการสอนแบบปกติ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
กรุงเทพฯ.
- ศิริลักษณ์ แจ่มจันทร์. (2566). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่องทวีปยุโรป ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม*, 10(2), 243-258.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สายใจ ทองเนียม. (2560). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สิทธิพงศ์ สิริวราพงศ์. (2550). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่โพน (นวลราษฎร์วิทยา) อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- สมนึก กัททิชชนี. (2556). *การวัดผลการศึกษา*. ภาพลื่นรุ้: ประสานการพิมพ์.
- สุชาดา เจริญวิริยะธรรม. (2556) *การคุ้มครองผู้ทรงสิทธิและสิทธิของผู้ทรงสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่น* (Unpublished Master's thesis). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). *เทคนิควิจัยด้านการอ่าน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2552). *21 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- อรพัทธ์ สิริแสง. (2564). การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชุดท้องถิ่นโสธร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 8(2), 325-340.
- เอี่ยมพร โชคสุชาติ. (2556). *การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนอายุ 9-12 ปีที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนอ่านโดยใช้วิธี PQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนที่ความคิด* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- Alsalthi, N. R. (2020). The effects of the use of the Know-Want-Learn Strategy (KWL) on fourth grade students' achievement in science at primary stage and their attitudes towards it. *EURASIA Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 16(4), em1833.
- Amelia, R., & Kamalasar, J. (2018). The Effect of Using KWL Plus (Know, Want, Learn, Plus Mapping and Summarizing) Strategy on Students' Reading Comprehension. *Indonesian Journal of Intergrated English Language Teaching*, 1, 123-132.
- Carr, E., & Ogle, D. (1987). KWL Plus: A strategy for comprehension and Summarization. *Journal of reading*, 30(7), 626-631.
- Farris, P. J., Fuhler, C. J., & Walther, M. P. (2004). *Teaching reading: A balanced approach for today's classrooms*. US: McGraw-Hill Humanities, Social Sciences & World Languages.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Hamdan, M. H. (2014). KWL-plus effectiveness on improving reading comprehension of tenth graders of Jordanian male students. *Theory and practice in language Studies*, 4(11), 2278.
- Kamalasari, J. (2017). *The Effect of Using Kwl Plus (Know, Want, Learn Plus Mapping and Summarizing) Strategy on Students' Readingcomprehension at Stare Islamic of Junior High School Kampar* (Doctoral dissertation). Retrieved from <https://repository.uin-suska.ac.id/17509/>
- Luabaebraheng, A., Tokmae, J., & Heangyama, M. (2021). The Development of Learning Achievement on al-Tarikh Subject in Ulul al-Azmi by Electronic Book for Primary School Students, Year 5. *MENARA : Journal of Islamic and Contemporary Issues*, 2(1), 41–54. Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/M-JICI/article/view/250113>
- Made, D. S. (2021). The use of KWL-plus on improving reading comprehension of the tenth grade students of SMA Negeri 2 Banjar. *Journal on Studies in English Language Teaching (JOSELT)*, 2(2), 45-49.
- Thongsawang, N., & Pansri, O.(2022). The Development Reading Comprehension Achievement of Matthayomsuksa 1 students By Skill Practice with the 9 Question Technique. *Journal of Modern Learning Development* , 7(7), 281-296.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.ดร.จัญญา งามเนตร
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. อาจารย์อวยพร แสงคำ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. คุณครูสุกัญญา แต่ศิริรัตนกุล
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้แนะแนว
โรงเรียนสาธิตสาสน์วิเทศรังสิต

ที่ วสท.4800/0521

19 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จัญญา งามเนตร

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เนื่องด้วย นางสาวรัชนิราวรรณ น้อยตะพันธ์ รหัส 6508740 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยวงสิต กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้อาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมี ดร.ชิดไม วิสตุกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ECI 609 วิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครูสุริยเทพได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อะการท้าววิจัย จึงขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ซึ่ง นางสาวรัชนิราวรรณ น้อยตะพันธ์ จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมานำเสนอท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นางสาวรัชนิราวรรณ น้อยตะพันธ์ ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สุกองค์)

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยวงสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร. 02-907-2222 ต่อ 1275, 1276

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล ดร.จัญญา งามเนตร มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ ดร.จัญญา งามเนตร
(ดร.จัญญา งามเนตร)
25, ธ.ค. 2566

หมายเหตุ: เมื่อผู้เชียวชาญลงนามในแบบตอบรับ ให้แนบเอกสารแบบตอบรับนี้ในกรณีส่งกลับไปยังวิทยาลัยครูสุริยเทพ

ที่ วสท.4800/0521.1

19 ธันวาคม 2566

เรียน อาจารย์ อวยพร แสงคำ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เนื่องด้วย นางสาวรัชนีวรรณ น้อยตะพันธ์ รหัส 6508740 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมี ดร.ชิตชไม วิสตุกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ECI 699 วิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครูสุริยเทพได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดกระบวนการเรียนรู้และการทำวิจัย จึงขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ซึ่ง นางสาวรัชนีวรรณ น้อยตะพันธ์ จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมานำเสนอท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นางสาวรัชนีวรรณ น้อยตะพันธ์ ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สกุงวงศ์)

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร. 02-997-2222 ต่อ 1275, 1276

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล...อ.อวยพร แสงคำ

- มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....ชื่อ นามสกุล.....)

๒๑.๑๒.๒๕๖๖

หมายเหตุ: เมื่อผู้เชี่ยวชาญลงนามในแบบตอบรับ ให้นักศึกษาส่งแบบตอบรับนี้ในชั้นตอนจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์ไปที่บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ วสท.4800/0521.2

19 ธันวาคม 2566

เรียน นางสาวสุกัญญา แต่ศิริรัตนกุล
ครู โรงเรียนสารสาสน์วิเทศรังสิต จังหวัดปทุมธานี

เนื่องด้วย นางสาวรัชนีวรรณ น้อยตะพันธ์ รหัส 6508740 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมี ดร.ชิตชไม วิสตุกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ECI 699 วิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ วิทยาลัยครูสุริยเทพได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้และการทำวิจัย จึงขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ซึ่ง นางสาวรัชนีวรรณ น้อยตะพันธ์ จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมานำเสนอท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นางสาวรัชนีวรรณ น้อยตะพันธ์ ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สุกุลวงศ์)

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร. 02-907-2222 ต่อ 1275, 1276

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล.....ครูสุกัญญา แต่ศิริรัตนกุล.....

- มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ.....สุกัญญา แต่ศิริรัตนกุล.....

(นางสาวสุกัญญา แต่ศิริรัตนกุล...)

29 / 12 / 2566

หมายเหตุ: เมื่อผู้เชี่ยวชาญลงนามในแบบตอบรับ ให้นักศึกษาส่งแบบตอบรับนี้ในชั้นตอนจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์ไปที่บัณฑิตวิทยาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง “คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5

เวลา 50 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่อง (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)
4. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านเรื่องตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่อง ผู้อ่านต้องพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่อง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจรณาณอย่างลึกซึ้งในการ ประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในเรื่องมาใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. KWL-Plus – chart เรื่อง “คลองรังสิต” : เมกะ โปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5
2. แบบทดสอบหลังเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

เทคนิค KWL-Plus	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1: K (What you know)	(5 นาที) 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทความ นักเรียนมีความรู้เรื่อง สารระท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด นักเรียนคนใดบ้างที่เคยอ่านบทความ เรื่องอะไรบ้าง
ขั้นที่ 2: W (What you want to know)	(20 นาที) 1. จับคู่นักเรียน 2 คน พร้อมทั้งแจกใบความรู้ เรื่อง ความหมายของ สารระท้องถิ่น 2. นักเรียนตั้งคำถามจากใบความรู้ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่สลับถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องสารระท้องถิ่น 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง “คลองรังสิต : เมกะ โปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5”
ขั้นที่ 3: L (What you have learned)	(15 นาที) 1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านสารระท้องถิ่น เรื่อง “คลองรังสิต : เมกะ โปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5” ว่ามีใคร ทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร เหตุเกิดที่ใด และได้ข้อคิดอะไร 2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน 3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
ขั้นที่ 4: การสรุปและนำเสนอกิจกรรม	(10 นาที) 1. ครูและนักเรียนสรุปความหมายของสารระท้องถิ่น และการจับใจความจากเรื่อง “คลองรังสิต : เมกะ โปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5” (เพื่อขยายพื้นที่ปลูกข้าว เปลี่ยน “ป่า” เป็น “นา” นับล้านไร่ มีภาคเอกชนคือ บริษัทชุดคลองแลคูนาสยาม ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลเป็นผู้ดำเนินงาน สอดคล้องกับความต้องการของรัฐที่ต้องการให้มีการผลิตข้าวเพิ่มขึ้น) 2. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด (My Mapping) ความหมายของบทความลงในสมุด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง สารท้องถิ่น
2. บทความ
3. ใบงาน ตาราง KWL-Plus

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของเรื่อง (K)	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

Rubrics การให้คะแนนชิ้นงาน KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนคำตอบ ลงในตาราง KWL Plus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุก รายการและไม่ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ไม่ได้
การเขียนแผนผัง ความคิด (Mind Map)	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดและ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายแต่ ขาดรายละเอียด และไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน	แผนผังความคิด ไม่สื่อความหมาย ขาดรายละเอียด และไม่ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องใช้ภาษา เดิมของเรื่อง ที่ อ่านและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนยัง ใช้ภาษาเดิมของ เรื่อง ที่อ่าน	เขียนสรุป ใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุมไม่ ถูกต้องและ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 10 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 7–9 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 4 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 1 – 3 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

การเขียนแผนผังความคิด(Mind Map)
จากการอ่าน เรื่อง ““คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5”

<p>เรื่อง ““คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5” มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>เรื่อง ““คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5” นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>เรื่อง ““คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5”</p>	
<p>เรื่อง ““คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5” ทำให้นักเรียนรู้อะไรอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ใบความรู้เรื่องสาระท้องถิ่น

บทความ

หมายถึง งานเขียนที่ผู้เขียนต้องการเสนอความรู้ ความคิดเห็น หรือประเด็นปัญหา บางเรื่องเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนั้น บทความไม่จำเป็นต้องมีความสมบูรณ์ตลอดทั้งเรื่อง อาจเป็นประเด็นแง่มุมเล็ก ๆ ที่น่าสนใจ เนื้อหาในบทความจำเป็นต้องมีหลักฐานประกอบให้น่าเชื่อถือ ชวนอ่าน ชวนติดตาม และมักฝากประเด็นให้ผู้อ่านได้คิด

ลักษณะเฉพาะของบทความ

เป็นเรื่องที่ผู้อ่านส่วนมากให้ความสนใจ

มีสาระ อ่านแล้วได้ความรู้ หรือความคิดเพิ่มเติม

มีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เขียนแทรกอยู่ในบทความ

มีเนื้อหาที่กะทัดรัด สั้นกระชับ ใช้ภาษาง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักภาษา

ใบความรู้เรื่อง

บทความ

มหาวิทยาลัย

รังสิต

Rangsit University

เรื่อง “คลองรังสิต” : เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5”

“คลองรังสิต” เมกะโปรเจกต์สมัยรัชกาลที่ 5 เปลี่ยน “ป่า” เป็น “นา” ไร่ล้านไร่

“คลองรังสิต” เป็น “เมกะโปรเจกต์” ที่เกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เพื่อขยายพื้นที่ปลูกข้าว เปลี่ยน “ป่า” เป็น “นา” ไร่ล้านไร่ มีภาคเอกชนคือ บริษัทขุดคลองแลคูนาสยาม ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล เป็นผู้ดำเนินงาน สอดคล้องกับความต้องการของรัฐที่ต้องการให้มีการผลิตข้าวเพิ่มขึ้น

การขุด “คลองรังสิต” ของ “บริษัทขุดคลองแลคูนาสยาม” ทั้งที่ใช้เครื่องจักร และแรงงานคนนั้นพบว่า ตั้งแต่ พ.ศ. 2433-2439 บริษัทขุดคลองได้ขุดน้อยและไม่สม่ำเสมอ จนถึง พ.ศ. 2440 การขุดคลองเริ่มเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยระหว่าง พ.ศ. 2440-2443 ขุดได้ประมาณปีละ 1,000 เส้น (1 เส้น = 40 เมตร) ระหว่างปี 2444-2447 สามารถขุดคลองได้มากเพิ่มขึ้นอีกเป็นเฉลี่ยปีละ 3,000 เส้น จากนั้นปริมาณการขุดคลองก็ลดลง

ภาพ คลองรังสิต พ.ศ.2491

ค่าใช้จ่ายและรายได้ในการดำเนินการขุด “คลองรังสิต” สมัยรัชกาลที่ 5 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมีทั้งค่าแรงงานกุลี ค่าเครื่องจักรขุดคลอง ค่าพนักงานสำรวจ วิศวกร ค่าจ้างเสมียนพนักงาน ตลอดจนค่าวัสดุสำหรับก่อสร้างสะพานประตู ฯลฯ ฉะนั้นเมื่อมีการขุดทุกครั้ง ฝ่ายรัฐบาล และ บริษัทขุดคลองแลคูนาสยาม ต่างก็พยายามที่จะระงับงบประมาณค่าใช้จ่ายในการปกครองและผลกำไรขาดทุนออกมา ซึ่งประมาณการของทั้งสองฝ่ายมากไม่ตรงกันอยู่เสมอ ฝ่ายรัฐบาลคาดว่าบริษัทร่วมทุนน้อยแต่ได้กำไรมาก ขณะที่บริษัทเห็นว่าต้องลงทุนมาก แต่จะขาดทุนหรือกำไรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ดังเช่นใน พ.ศ. 2435 บริษัทได้ประมาณรายรับรายจ่ายจากการขุดคลองรังสิต คลองเดี๋ยวดังต่อไปนี้ รายจ่ายจากการขุดคลอง 1,400 เส้น 333,000 บาท, ค่าปลูกบ้านสำหรับกุลี (กุลี = จีบจ้าง, กรรมกร) 6,000 บาท, ค่าสำรวจที่ดิน 5,800 บาท, ค่าเช่าเรือและค่าจ้างคน 6,400 บาท, ค่าประตุน้ำ 2 คู่ 24,000 บาท, ค่าดอกเบี้ยเงินต้น 2 ปี 13,464 บาท และค่าจ้างเสมียน 9,000 บาท รวม 400,664 บาท

ขณะที่มีรายได้จากการขายที่ดิน 369,000 บาท บริษัทจะยังคงขาดทุนอยู่ 31,064 บาท จะได้กำไรก็ต่อเมื่อเริ่มคุ้มครองชอยซึ่งค่าใช้จ่ายถูกกว่า ในครั้งนี้ปรากฏว่า พระยาสุรศักดิ์มนตรี เสนาบดีกระทรวงเกษตรฯ ได้แย้งว่าค่าชุดคลองนั้นแพงมาก เพราะรัฐบาลได้ลองคิดหักค่าใช้จ่ายแล้ว เห็นว่ามีกำไรไม่ต่ำกว่า 1,200,000 บาท จึงเห็นว่าบริษัทควรลดราคาที่ดินที่จำหน่ายลง

การขายที่ดินยิ่งแพร่หลายมากขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2441-2447 เมื่อมีผู้ซื้อที่ดินขนาดใหญ่เพื่อให้ชาวนาเช่า ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่เจ้าชาย ข้าราชการ บาทหลวงในคริสต์ศาสนา และพ่อค้าชาวจีนในกรุงเทพฯ ซึ่งการขายที่ดินแปลงใหญ่นี้ทำให้ฐานะการเงินเพิ่มความมั่นคงยิ่งขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในระยะ พ.ศ. 2441-2442 ตัวอย่างเช่น

1. พระเจ้าโองยาเธอกรมหมื่นเทวากรวงศ์ประวัตติ ทรงซื้อที่นาของบริษัท บริเวณคลองชอยที่ 6, 8 และ 10 เหนือคลองรังสิตรวมเนื้อที่ 17,945 ไร่
2. พระเจ้าโองยาเธอกรมหมื่นนเรธาธิปวงศ์ประพักษ์ ทรงซื้อที่นาคลอง 7 ฝั่งใต้คลองรังสิต จำนวน 7,000 ไร่
3. พระเจ้าโองยาเธอกรมหมื่นเสรรพศาสตร์ศุภกิจ ทรงซื้อที่นาคลอง 10 และ 11 จำนวน 7,000 ไร่

4. บริษัทลำไทร ซึ่งประกอบด้วยหุ้นส่วนคือ บาทหลวงเดซาล นายห้างเคียงฮัวเฮง นายห้างกวางยี่ฮัว คีเซียง เคียมฮัวเฮง บัวเฮฮัวเฮง และพรรคพวก ซื้อที่นาคลอง 10- 12 จำนวน 9,000 ไร่ อย่างไรก็ตาม ในการขายที่ดิน รัฐบาลก็ได้พยายามเข้ามาควบคุมการตั้งราคาของบริษัทด้วย ใน พ.ศ. 2435 พระยาสุรศักดิ์มนตรี ได้ทำสัญญาเพิ่มเติม ข้อที่ 1 ระบบถึงการที่รัฐบาลจะเข้าไปควบคุมราคาที่ดินไม่ให้สูงเกินไป เพราะก่อนหน้านี้ บริษัทชุดคลองแควนาศยาม ได้ตั้งราคาไว้สูงมาก คือ คลอง 8 วา ไร่ละ 6 บาท, คลอง 6 วา ไร่ละ 5 บาท, คลอง 4 วา ไร่ละ 3 บาท และที่มุมคลองเพิ่มอีกไร่ละ 2 บาท ซึ่งรัฐบาลขอให้ลดลงไร่ละ 1 บาทสำหรับของทุกขนาด สัญญาที่ตกลงกันเป็นปี พ.ศ. 2436 โดยบริษัทมีข้อแม้ว่ายอมให้รัฐบาลตั้งราคาได้แต่ราคาขั้นต่ำต้องขอเป็นคราวๆ ไป

การที่รัฐบาลเข้ามากำหนดราคานี้ บริษัทไม่พอใจอยู่มากเพราะทำให้เสียประโยชน์ ดังที่พระปฏิบัติราชประสงค์ กล่าวไว้ การทำเช่นนี้จะเป็ประโยชน์แก่กลุ่มบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นฝ่ายตรงข้ามกับบริษัท ได้ซื้อที่ดินราคาถูก และนำไปขายราคาแพง เนื่องจากส่วนผู้รับซื้อจากบริษัทขายในราคาเท่าใด รัฐบาลมิได้พยายามควบคุม ซึ่งก็มีความจริงอยู่บ้าง เพราะรัฐบาลสามารถควบคุมได้เพียงราคาที่บริษัทขายเท่านั้น นอกจากรายได้จากการขายที่ดินในเขตสัมปทาน ซึ่งถือเป็นรายได้หลักของบริษัทแล้ว บริษัทยังมีรายได้จากทางอื่นอีกหลายทางดังนี้

1. ค่าธรรมเนียมประตุน้ำ ที่รัฐบาลอนุญาตให้เรียกเก็บจากเรือที่ผ่านเข้ามา ประตุน้ำของบริษัทที่สำคัญมี 3 ประตูคือประตูน้ำจุฬาลงกรณ์, ประตูน้ำเสาวภาปิดกั้นคลองรังสิตทั้งสองด้าน และประตูบริษัทสมบูรณ์กันคลอง 6 วาสายล่าง เฉพาะที่ประตูน้ำจุฬาลงกรณ์ประตูเดียว พระยามหาโยธา ข้าหลวงพิเศษสำรวจนามณฑลกรุงเทพฯ ได้รายงานไว้ บริษัทเก็บได้ปีหนึ่งประมาณ 40,000 บาท
2. ค่าเช่านา ในที่นาซึ่งบริษัทยังไม่ได้ขาย หรือเป็นที่รกร้างยังไม่ได้ตัดดินตกลงเป็นของฝ่ายใด ซึ่งมีจำนวนไม่น้อย ใน พ.ศ. 2433 พบว่ามีอยู่ประมาณ 20,000 ไร่ ซึ่งที่ดินเหล่านี้บริษัทยอมให้คนเข้าไปทำงานได้โดยเรียกค่าเช่าได้ละ 2 บาท หรือเรียกเก็บเป็นข้าวไร่ละ 2 ถัง ตามรายงานของพระมหาโยธาบอกว่าเงินในส่วนนี้ของบริษัทเก็บได้ประมาณปีละ 40,000 บาท
3. เงินค่าคลอง ที่บริษัทเรียกเก็บจากเจ้าของที่นาที่มีที่นาเป็นของตนเองอยู่แล้ว เมื่อบริษัทได้ชุดคลองผ่าน โดยถือว่าเจ้าของที่นาได้ประโยชน์

ชาวนาในทุ่งรังสิต (ภาพจาก "ประวัติศาสตร์คลองรังสิต การพัฒนาที่ดินและผลกระทบต่อสังคม พ.ศ. 2431-2457")

ผลประโยชน์ “คลองรังสิต” ที่ต้องตอบแทนให้แก่รัฐบาล

การที่ บริษัทชุดคลองแกลคูนาสยาม ได้รับการอนุญาตให้ขุด “คลองรังสิต” ตามโครงการ รังสิตนั้น สัญญา พ.ศ. 2431 ข้อ 8 ได้ระบุถึงการที่บริษัทจะต้องจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ รัฐบาล โดยคิดจากส่วนกำไรที่บริษัทได้รับร้อยละ 20 และไซข้อสัญญา พ.ศ. 2436 ข้อ 4 กำหนดว่าเงินซึ่งเรียกว่า “ค่าภาคหลวง” ให้บริษัทจ่ายให้รัฐบาลทุกปีจนกว่าคลองจะเสร็จ

แต่ปรากฏว่า นับตั้งแต่เริ่มขุดคลองและขายที่ไปแล้วเป็นจำนวนมากจนถึง พ.ศ. 2442 บริษัทนี้ไม่แบ่งส่วนกำไรให้แก่รัฐบาลเลย ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงยกเลิกสัญญาขั้นต้น เปลี่ยน มาเป็นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจราจร เมื่อมีการออกใบอนุญาตจราจรที่ให้แก่บริษัท โดยเรียก เก็บร้อยละ 1 สลึง ดังปรากฏในประกาศของบริษัทชุดคลองแกลคูนาสยาม พ.ศ. 2442 ข้อ 7 ทั้งนี้โดยรัฐบาลอ้างว่าสามารถจัดทำได้ง่ายและสะดวกกว่าการเรียกเก็บค่าภาคหลวง ด้วยเหตุ นี้มีผลประโยชน์โดยตรงที่รัฐบาลได้รับจากบริษัทในการอนุญาตให้บริษัทชุดคลองครั้งนี้ จึง มาจากทางเดียว คือค่าธรรมเนียมประจำซึ่งจะเริ่มเก็บใน พ.ศ. 2443 เมื่อรัฐบาลส่งพระยา มหาโยธาเป็นข้าหลวงออกไปจัดการที่นาและการออกตราจอง

จากหลักฐานการขายที่ของบรืษัทให้แก่ผู้ซื้อเรียกว่า “ตราจองที่ดิน” ซึ่งเป็นหลักฐาน ที่บริษัทส่งให้กระทรวงเกษตราธิการหลังจากสัญญาหมดอายุ พบว่าบริษัทขายที่ดินในเขต คลองต่าง ๆ ในโครงการรังสิตจำนวน 798,692 ไร่ (ซึ่งในจำนวน ไม่ได้คิดรวมเนื้อที่ที่ยัง ไม่ได้ให้ผู้ใดตรอกหรือเหลือจากการขาย) ที่ดินจำนวนนี้คิดค่าธรรมเนียมการ จองเป็นเงิน 199,673 บาท

บริษัทได้ชำระค่าธรรมเนียมจราจรไป ในระหว่าง พ.ศ. 2442-2449 รวม ประมาณ 113,000 บาท แต่หลังจาก พ.ศ. 2499 เป็นต้นมา บริษัทเริ่มไม่เต็มใจที่จะรับ ตราจองอีก มีหลักฐานว่าบริษัทค้างชำระค่าธรรมเนียมจราจรโดยไม่ได้รับตราจองเพิ่ม ตามที่กระทรวงเกษตราธิการ ได้เตือนให้บริษัทมารับ

ขาลง ชื่อขายที่ดิน “คลองรังสิต” ?

เงินที่ค้างชำระดังกล่าวนี้ บริษัทชุดคลองแกลคูนาสยาม ไม่ได้ชำระให้รัฐบาลแต่อย่างใด หาก พิจารณาเหตุผลของบริษัทที่ไม่ยอมรับตราจองและค้างค่าธรรมเนียม พบว่ามีเหตุผลประการ สำคัญคือ

1. ความนิยมในการซื้อที่ดินเริ่มเสื่อมลง การซื้อขายที่ดินในเขตรังสิตในช่วง พ.ศ. 2440-2447 ระยะที่คนแตกตื่นกันเข้ามาซื้อที่ดินเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะคนกรุงเทพฯ ซึ่งมีทั้ง คุณนาง ข้าราชการที่เรียกว่า “ผู้มีบรรดาศักดิ์” และสามัญชนซึ่งเป็น “ผู้มีทรัพย์” ชื่อที่ดิน เป็นแปลงขนาดใหญ่โดยมุ่งหมายจะเอาไว้ให้ราษฎรเช่าหาผลประโยชน์ หรือเก็บเอาไว้ขาย ต่อเมื่อราคาสูงขึ้น แต่เมื่อถึง พ.ศ. 2449-2453 เกิดปัญหาสภาพอากาศไม่ปกติ มีน้ำมากไป ทำให้นาเสียของ คลองต้นเขิน ดินเปรี้ยว เกิดศัตรูพืช ใช้อากรค่ามากที่เก็บในฝั่งที่สูงขึ้น ทำให้ราษฎรผู้เช่าหาพากันอพยพจากถิ่นเดิม ส่งผลราคาที่ดินตกต่ำ

2. บริษัทนำเงินซึ่งเป็นผลกำไรจากทุ่งรังสิตไปลงทุนชดเชยในโครงการทุ่งนครนายก ซึ่งเริ่มชดเชยตามสัญญาเดือนมกราคม พ.ศ. 2447 แต่บริษัทประสบปัญหาการขาดทุน เพราะเมื่อชดไปแล้ว ไม่มีคนซื้อที่ดิน เนื่องจากเป็นช่วงที่ราคาที่ดินตกต่ำ บรรดาผู้มีศักดิ์และมั่งคั่งทรัพย์ในระยะเริ่มชดได้ขอตรอกที่ดินไว้กับบริษัท ก็ไม่ยอมออกเงินช่วย ขณะที่ราษฎรทำนาอยากได้ที่ดิน แต่ไม่มีสามารถซื้อเป็นเงินสดจากบริษัท เพราะเป็นระยะที่การทำนาไม่ได้ผล

3. นอกจากนั้นยังมีสาเหตุอื่นเข้ามาประกอบด้วย เช่น การที่ทางรถไฟสายกรุงเทพฯ นครราชสีมาสร้างเสร็จทำให้คนลาวไม่ลงมาเป็นลูกจ้างทำงานเขตรังสิต เพราะรถไฟได้เปิดป่าให้เป็นนาใหม่ ๆ

แต่เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่บริษัทไม่ยอมชำระค่าธรรมเนียมตราจอง ก็คือการขายที่ดินของบริษัทได้มาถึงจุดอิ่มตัว ไม่มีการซื้อที่ดินขนาดใหญ่ จากบริษัทอีกต่อไป บริษัทจึงเสนอให้รัฐบาลเอาที่ดินซึ่งราคาตกไปแทนค่าธรรมเนียมตราจองเมื่อรัฐบาลพยายามบีบบังคับบริษัท

สิ่งที่น่าสังเกตข้อหนึ่งคือ รัฐบาลมิได้มีการดำเนินการอย่างเด็ดขาดกับบริษัท ทั้งที่เป็นสิทธิ์อันชอบธรรมที่รัฐบาลจะทำได้ จนในที่สุด พ.ศ. 2457 เมื่อบริษัทหมดอายุสัมปทาน บริษัทได้ตั้งนาย อี. บรันด์ (E.Brande) เป็นผู้ชำระบัญชีและลงประกาศในหนังสือพิมพ์ Bangkok Times ให้ผู้ที่เป็นลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ของบริษัทมาติดต่อกับผู้ชำระบัญชีเพื่อตกลงกัน ก็ไม่ปรากฏว่ารัฐบาลได้จัดการเรื่องค่าจองค้างแต่อย่างใด ข้าผู้ถือใบตรอกของบริษัท เมื่อถึงปีนี้กระทรวงเกษตรฯ โดยกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ซึ่งเป็นเสนาธิบดี ได้ออกตราจองให้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เพราะถือว่าตามสัญญาบริษัทต้องเป็นผู้จ่าย

เรื่องตราจองค้างของบริษัทเป็นเรื่องที่ไม่ได้มีการพูดถึงอีก จน พ.ศ. 2463 เมื่อกรมพาณิชย์และสถิติพยากรณ์ กระทรวงการคลัง ได้ชำระบัญชีบริษัทโดยมีนายบรุทซ์เป็นผู้ชำระ พบว่ามีเงินเหลือพอจะแจกจ่ายให้หุ้นส่วนได้ จึงมีการกลับมาพิจารณาที่จะเรียกเงินค่าจองตราจองของบริษัท โดยให้นายอาร์. ดี.เครก (R.D.Craig) เจ้ากรมทะเบียนที่ดินเสนอความเห็น

นายเครกเสนอว่าไม่ควรจะเรียกเงินจากบริษัท เพราะถ้าดูตามข้อเท็จจริงที่ผ่านมา ถ้ารัฐบาลฟ้องร้อง บริษัทก็สามารถจะแก้ฟ้องได้ และที่สำคัญถ้ารัฐบาลฟ้อง จะเป็นการฟ้องการตัดสินเกี่ยวกับฐานะอาชญากรรมสงครามของพระปฏิบัติราชประสงค์ ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอายมากและไม่สะดวก แม้รัฐบาลอาจจะได้เงินกลับมาบ้างก็ตาม

โดยสรุปการให้สัมปทานแก่บริษัทชดเชยแลคนาสยามตามโครงการรังสิต ดูเหมือนว่ารัฐบาลไม่ได้ประโยชน์ทางตรงที่คุ้มเลย ถ้าพิจารณาจากรายได้ของบริษัทที่ได้จากการขายที่ดินจำนวนมาก รวมทั้งยังมีรายได้จากด้านอื่นอีก แต่บริษัทก็เอาเปรียบรัฐบาลมาโดยตลอด เริ่มต้นจากไม่จ่ายค่าสภาพรวมเลยเป็นเวลา 10 ปี (พ.ศ.2431-2441) จนในที่สุดต้องหันมาเก็บค่าธรรมเนียมจากตราจองซึ่งรัฐบาลเป็นผู้ออกให้กับบริษัท เพราะรัฐบาลมั่นใจว่าสามารถเก็บได้แน่ แต่แล้วบริษัทก็ไม่จ่ายค่าตราจองในระยะหลัง ข้ารายที่รัฐบาลยินยอมให้บริษัทชดเชยตามโครงการนครนายก

ผู้ขาดทุนก็คือรัฐบาล เพราะนอกจากจะไม่ได้ค่าตราจอง รัฐบาลก็ต้องเข้าไปจัดการแก้ปัญหาที่บริษัทสร้างขึ้นในเขตนี้ ไม่ว่าจะเป็นกรณีวิวาทกันหา ปัญหาการชลประทาน และปัญหาการเช่าที่นาของราษฎร ซึ่งเป็นผลมาจากโครงการที่บริษัททำไว้เป็นเวลานาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง พงษ์หลวงรังสิต

เวลา 50 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่อง (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)
4. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านเรื่องตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่อง ผู้อ่านต้องพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่อง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจรรณญาณอย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในเรื่องมาใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. KWL-Plus – chart เรื่อง ทุ่งหลวงรังสิต
2. แบบทดสอบหลังเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

เทคนิค KWL-Plus	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1: K (What you know)	(5 นาที) 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทความ นักเรียนมีความรู้เรื่อง สาระท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด นักเรียนคนใดบ้างที่เคยอ่านบทความ เรื่องอะไรบ้าง
ขั้นที่ 2: W (What you want to know)	(20 นาที) 1. จับคู่นักเรียน 2 คน พร้อมทั้งแจกใบความรู้ เรื่อง ความหมายของ สาระท้องถิ่น 2. นักเรียนตั้งคำถามจากใบความรู้ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่สลับถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องสาระท้องถิ่น 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง ทุ่งหลวงรังสิต
ขั้นที่ 3: L (What you have learned)	(15 นาที) 1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านสาระท้องถิ่น เรื่อง ทุ่งหลวงรังสิต ว่ามีใคร ทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร เหตุเกิดที่ใด และได้ข้อคิดอะไร 2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน 3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
ขั้นที่ 4: การสรุปและนำเสนอกิจกรรม	(10 นาที) 1. ครูและนักเรียนสรุปความหมายของ สาระท้องถิ่น และการจับใจความจากเรื่อง ทุ่งหลวงรังสิต (รวมไปถึงการปลูกข้าว ชวนาและโรงงานอุตสาหกรรม ที่อยู่รอบๆตัวเราหรือการทำความเข้าใจชีวิตและเครื่องแบบของหนุ่ม-สาวชาวโรงงานและนักศึกษาคงไม่เพียงแต่จะทำให้เราเข้าใจเรื่องพื้นที่ชุมชนและประเทศชาติเท่านั้นท้ายที่สุดเราอาจมองเห็นความคล้ายคลึงของเราและผู้คนรอบๆตัวเราที่ต่าง อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เดียวกัน “ทุ่งหลวงรังสิต”) 2. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด (My Mapping) ความหมายของบทความลงในสมุด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง สารท้องถิ่น
2. บทความ
3. ใบงาน ตาราง KWL-Plus

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของเรื่อง (K)	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

Rubrics การให้คะแนนชิ้นงาน KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนคำตอบ ลงในตาราง KWLPlus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุก รายการและไม่ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านไม่ได้
การเขียนแผนผัง ความคิด (Mind Map)	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดและ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายแต่ ขาดรายละเอียด และไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน	แผนผังความคิด ไม่สื่อความหมาย ขาดรายละเอียด และไม่ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องใช้ภาษา เดิมของเรื่อง ที่ อ่านและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนยัง ใช้ภาษาเดิมของ เรื่อง ที่อ่าน	เขียนสรุป ใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุมไม่ ถูกต้องและ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 10 – 12	คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 7–9	คะแนน อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 4–6	คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 1 – 3	คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้
ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(นางสาวรัชนีวรรณ น้อยตะพันธ์)

การเขียนแผนผังความคิด(Mind Map)

จากการอ่าน เรื่อง “ทุ่งหลวงรังสิต”

<p>เรื่อง “ทุ่งหลวงรังสิต” มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>เรื่อง “ทุ่งหลวงรังสิต” นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>เรื่อง “ทุ่งหลวงรังสิต”</p>	
<p>เรื่อง “ทุ่งหลวงรังสิต” ทำให้นักเรียนรู้สึกอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

“ทุ่งหลวงรังสิต”

ในขณะที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งประกาศตนเป็น มหาวิทยาลัยของประชาชน เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเสรีภาพทุก ตารางนิ้ว ซึ่งกำลังจะมีอายุครบ 80 ปี ใน พ.ศ 2557 นี้ “ทุ่งหลวงหรือทุ่งรังสิต” ก็มีชีวประวัติเป็นของตนเอง เป็นชีวประวัติที่เกี่ยวข้องอย่างสำคัญกับความเปลี่ยนแปลงของกายภาพของที่ราบภาคกลาง และผูกพันอย่างแนบแน่นกับความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของสังคมไทย โดยได้ผนวกรวมเอาชีวิต ส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งใน ชีวประวัติ

อาณาบริเวณทุ่งรังสิต หรือเดิมเรียกว่า “ทุ่งหลวง” นั้นครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 2,000 ตารางกิโลเมตร หรือ 1.5 ล้านไร่ ในช่วงสมัยรัชกาลที่ 5 บริเวณ “ทุ่งหลวง” หมายถึงท้องทุ่งอันกว้างใหญ่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาและทางตอนใต้ของ อยุธยา ลงมาจรดกรุงเทพฯ ภูมิภาคดั้งเดิมของ “ทุ่งหลวง” คือที่ราบลุ่มต่ำประกอบด้วย หนอง คลองบึงตามธรรมชาติ เมื่อถึงฤดูฝน และในช่วงน้ำหลาก มาจากทางเหนือ “ทุ่งหลวง” ก็จะกลายเป็นทุ่งรับน้ำ กว้างใหญ่ก่อนที่จะไหลออกไปสู่ทะเลตามธรรมชาติ สู่แถบ คลองด่าน ตำบลบางเหี้ย จังหวัดสมุทรปราการ

แต่เดิมมา “ทุ่งหลวง” อุดมไปด้วยพืชจำพวกหญ้า และหญ้าน้ำ จึงเป็นที่อาศัยของสัตว์ขนาดเล็กเช่น หนู นกน้ำและสัตว์ เลื้อยคลาน ไปจนถึงสัตว์เลื้อยลูกด้วยนมขนาดใหญ่เช่น กวาง ละมั่ง สมันและโขลงช้าง เดิมทีมีผู้คนอาศัยอยู่ในบริเวณทุ่งหลวงอย่างกระจัดกระจาย ทุ่งหลวงจึงเป็นพื้นที่และชุมชนที่ “เร่ร่อน ขาดชีวิตทางสังคมและวิญญาณ” ต่อมาเมื่อผู้คนเริ่มอพยพเข้ามามากขึ้น ภายหลังการริเริ่มขุด “คลองรังสิต” ในสมัยรัชกาลที่ 5 โดย “บริษัทขุดคลองแลคูนาสยาม” จนกระทั่งสามารถจัดตั้ง ขึ้นเป็นเมืองแห่งข้าว “ธัญบุรี” เทียบเคียงกับเมืองแห่งปลา คือ “มินบุรี” นิเวศวิทยาของ “ทุ่งหลวงรังสิต” ก็เปลี่ยนแปลง ไปอย่างสำคัญ ผู้คนกลุ่มต่างๆ มอญ ไทย คนจีน ลาว (อีสาน) มุสลิมมาลายุเข้ามาตั้งรกรากเพิ่มมากขึ้นพร้อมกันกับ การถอยร่นไปของโขลงช้างและการสูญพันธุ์ไปโดยสิ้นเชิงของ เนื้อสมัน (SHOMBURGK DEER) กวางชนิดหนึ่งซึ่งค้นพบเฉพาะ ที่เมืองไทยเพียงแห่งเดียวในโลก และเคยอาศัยอยู่อย่างชุกชุมใน “ทุ่งหลวงรังสิต”

“ทุ่งหลวงรังสิต”

กล่าวโดยรวบรัด ชีวประวัติของ “ทุ่งหลวง(รังสิต)” เกี่ยวโยงอย่างสำคัญกับ น้ำ พืช สัตว์ และมนุษย์

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการให้สถาปนาเมืองรัตนบุรี โดยคำว่า “รัตนบุรี” หมายถึง “เมืองแห่งข้าว”

เมื่อประเทศไทยเริ่มประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ และสนใจส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมทำให้ทุ่งรังสิตซึ่งถูกปรับ เปลี่ยนให้เป็นเขตกิจกรรมปลูกข้าวขนาดใหญ่ เริ่มปรับเปลี่ยน ไปเป็นพื้นที่ของโรงงานอุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัย การสร้าง นิคมอุตสาหกรรมนวนครเมื่อปีพ.ศ.2515 สะท้อนให้เห็น ความเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญอีกครั้งของพื้นที่แห่งนี้ จาก “ทุ่ง” กลายมาเป็น “เมืองแห่งใหม่” (นวนคร) ซึ่งนอกจากจะส่งผล อย่างสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์แล้วยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างของประชากรโดยรวม ในทุ่งรังสิตด้วย เมื่อโรงงานอุตสาหกรรมรับแรงงานหญิงเป็นหลัก

คณะรัฐมนตรีโดยการสนับสนุนของดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้ริเริ่ม จัดหาพื้นที่บริเวณทุ่งรังสิตให้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ.2510 และการขยายการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยให้นักศึกษาปีที่ 1 ของทุกคณะได้ เข้ามาเรียนที่ศูนย์รังสิตเป็นครั้งแรกในปีพ.ศ.2529 รวมถึง การสร้างสถาบันการศึกษาในบริเวณดังกล่าวนี้อีกหลายแห่งได้ สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับทุ่งรังสิตอีกครั้งหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาประวัติศาสตร์อันไกลของประเทศไทย...คงไม่มีพื้นที่แห่งใดจะมีชีวประวัติที่ผันผวนมากไปกว่า “ทุ่งหลวงรังสิต” ขอเชิญชวนให้ค้นหาชีวประวัติของพื้นที่ที่เราได้ใช้ชีวิตอยู่

ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของชีวิตบางทีการทำเข้าใจความเป็นมาของพื้นที่ที่อาศัยอยู่ เรียนรู้การสูญเสียไปของสมัน การปรับตัวตาม สถานการณ์ของเหี้ยและการมาถึงของสมาชิกใหม่หงส์ขาวและหงส์ดำ รวมไปถึงการปลูกข้าว ชาวนาและโรงงานอุตสาหกรรม ที่อยู่รอบๆตัวเราหรือการทำ ความเข้าใจชีวิตและเครื่องแบบของหนุ่ม-สาวชาวโรงงานและนักศึกษาคงไม่เพียงแต่จะทำให้เราเข้าใจเรื่องพื้นที่ ชุมชนและประเทศชาติเท่านั้นท้ายที่สุดเราอาจมองเห็นความละม้ายคล้ายคลึงของเราและผู้คนรอบๆตัวเราที่ต่าง อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เดียวกัน “ทุ่งหลวงรังสิต”

ที่มา : <https://shorturl.asia/TOKxQ>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง กว๋ยเตี๋ยวเรีอรั้งลิต

เวลา 50 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่อง (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)
4. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านเรื่องตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่อง ผู้อ่านต้องพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่อง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในเรื่องมาใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. KWL-Plus – chart เรื่อง ก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิต
2. แบบทดสอบหลังเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

เทคนิค KWL-Plus	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1: K (What you know)	(5 นาที) 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทความ นักเรียนมีความรู้เรื่อง สาระ ท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด นักเรียนคนใดบ้างที่เคยอ่านบทความ เรื่องอะไรบ้าง
ขั้นที่ 2: W (What you want to know)	(20 นาที) 1. จับคู่นักเรียน 2 คน พร้อมทั้งแจกใบความรู้ เรื่อง ความหมายของ สาระท้องถิ่น 2. นักเรียนตั้งคำถามจากใบความรู้ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่สลับถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องสาระท้องถิ่น 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง ก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิต
ขั้นที่ 3: L (What you have learned)	(15 นาที) 1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านสาระท้องถิ่น เรื่อง ก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิตว่ามีใคร ทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร เหตุเกิดที่ใด และได้ข้อคิดอะไร 2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน 3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
ขั้นที่ 4: การสรุปและนำเสนอกิจกรรม	(10 นาที) 1. ครูและนักเรียนสรุปความหมายของ สาระท้องถิ่น และการจับใจความจากเรื่อง ก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิต (ชาวจีนก็ได้นำเอาก๋วยเตี๋ยวเข้ามาสู่อณาจักรไทยโดยเป็นอาหารกินกันในเรือ มีการต้มน้ำซุ๊ป มีการใส่หมู ใส่ผัก และเครื่องปรุงเพื่อความอร่อย แต่สำหรับคนไทยแล้วถือว่าเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ในยุคนั้นจึงได้นำมาประกอบเป็นอาหารอื่น ๆ บริโภคกันจนเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี) 2. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด (My Mapping) ความหมายของบทความลงในสมุด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง สารท้องถิ่น
2. บทความ
3. ใบงาน ตาราง KWL-Plus

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของเรื่อง (K)	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

Rubrics การให้คะแนนชิ้นงาน KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนคำตอบ ลงในตาราง KWL Plus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุก รายการและไม่ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ไม่ได้
การเขียนแผนผัง ความคิด (Mind Map)	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดและ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายแต่ ขาดรายละเอียด และไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน	แผนผังความคิด ไม่สื่อความหมาย ขาดรายละเอียด และไม่ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องใช้ภาษา เดิมของเรื่อง ที่ อ่านและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนยัง ใช้ภาษาเดิมของ เรื่อง ที่อ่าน	เขียนสรุป ใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุมไม่ ถูกต้องและ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 10 – 12	คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 7–9	คะแนน อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 4–6	คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 1–3	คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้
ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(นางสาวรัชนีวรรณ น้อยตะพันธ์)

การเขียนแผนผังความคิด(Mind Map)

จากการอ่าน เรื่อง “ก๊วยเตี้ยวเรือรังสิต”

<p>เรื่อง “ก๊วยเตี้ยวเรือรังสิต” มีประโยชน์ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>เรื่อง “ก๊วยเตี้ยวเรือรังสิต” นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
---	--

ก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิต

ประวัติก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิต "ก๋วยเตี๋ยว" สันนิษฐานกันว่าประเทศไทยมีมาแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

ซึ่งเป็นช่วงที่อาณาจักรอยุธยาติดต่อกับชาวต่างชาติมากมาย และชาวจีนก็ได้นำเอาก๋วยเตี๋ยวเข้ามาสู่อาณาจักรไทยโดยเป็นอาหารกินกันในเรือ มีการต้มน้ำซุ๊ป มีการใส่หมูใส่ผักและเครื่องปรุงเพื่อความอร่อย แต่สำหรับคนไทยแล้วถือว่าเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ในยุคนั้นจึงได้นำมาประกอบเป็นอาหารอื่น ๆ บริโภคกันจนเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี และเป็นการเริ่มให้มีการทำเส้นก๋วยเตี๋ยวขึ้น

ต่อมาในสมัยจอมพล.พิบูลย์สงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายรัฐนิยมที่สนับสนุนให้ประชาชนบริโภคก๋วยเตี๋ยว เพราะเห็นว่าหากประชาชนหันมาร่วมกันบริโภคก๋วยเตี๋ยวจะเป็นการแก้ไขเศรษฐกิจของชาติในขณะนั้น เพื่อจะได้มีเงินหมุนเวียนในประเทศ ดังคำกล่าวของจอมพล ป.ในสมัยนั้นว่า อยากให้พี่น้องกินก๋วยเตี๋ยวให้ทั่วกัน เพราะก๋วยเตี๋ยวมีประโยชน์ต่อร่างกาย มีรสเปรี้ยว เค็ม หวานพร้อมทำเองได้ในประเทศไทย หาได้สะดวกและอร่อยด้วย หากพี่น้องชาวไทยกินก๋วยเตี๋ยวคนละหนึ่งชาม วันหนึ่งจะมีคนกินก๋วยเตี๋ยวสิบแปดล้านชาม ค่าก๋วยเตี๋ยวของชาติไทยเท่ากับเก้าสิบล้านสตางค์เท่ากับเก้าแสนบาทต่อวัน เป็นจำนวนเงินหมุนเวียนมากพอใช้ เงินเก้าแสนบาทนั้นก็ไหลไปสู่ชาวไร่ ชาวนา ชาวทะเลทั่วกันไม่ตกไปอยู่ในมือใครคนหนึ่งคนใดเพียงคนเดียว และเงินหนึ่งบาทก็มีราคาหนึ่งบาทซื้อก๋วยเตี๋ยวได้เสมอ ไม่ใช่ซื้ออะไรก็ได้เหมือนอย่างทุกวันนี้ ซึ่งเท่ากับไม่มีประโยชน์เต็มที่ในค่าของเงิน

สำหรับก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิตเป็นที่โด่งดังและทำให้อก๋วยเตี๋ยวเรือเป็นที่แพร่หลายไปทั่ว เนื่องจากในสมัยที่มีการตัดถนนชุดปอร์ไฮเวย์ ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นถนนวิภาวดีรังสิต ช่วงสะพานข้ามคลองรังสิตจะมีร้านก๋วยเตี๋ยวทำเป็นเพิงมากมายหลายร้าน

นายเดชา กลิ่นกุหลุม อดีตนายกเทศมนตรีเมืองรังสิต เล่าว่าก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิตแบ่งออกเป็น 3 ยุคคือ

ยุคแรก พายเรือลำขึ้นขายตามคลองรังสิต และคลองแยกเช่นคลองหนึ่ง คลองสอง และคลองสาม ฯลฯ โดยโกอับในเวลากลางวันก็จะมาขายบริเวณใต้สะพานแล้ว ปากคลองสว่าง ริมถนนพหลโยธิน

ยุคที่สอง เริ่มตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ.2501 ยกเรือขึ้นบกแต่นั่งขายอยู่ในเรือตามเพิงหน้าร้านค้า ซึ่งก็ยังใช้เรือลำขึ้นและอุปกรณ์เดิม ๆ ซึ่งจะพบเห็นในตลาดรังสิต ริมถนนพหลโยธิน และบริเวณตลาดเขียร์ตรงสะพาน3 ปัจจุบันสะพานไม่มีแล้ว มีจำนวนหลายเจ้าด้วยกันโดยนำเอาชื่อของโกอับมาโฆษณา

ยุคที่สาม คือยุคปัจจุบัน ราว พ.ศ.2537 ขายในแพ หรือใช้เรือตอขนาดใหญ่(เรือเอี่ยมจุ่น) จอดลอยลำในคลองรังสิตทอดสะพานให้คนเดินจากริมคลองเข้าไปในเรือ และแพ ขายทั้งกลางวันและกลางคืนมีจำนวนหลายสิบเจ้า

ที่มา : <http://gohubnoodle.com/history/>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง วัดเจดีย์หอย

เวลา 50 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่อง (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)
4. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านเรื่องตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่อง ผู้อ่านต้องพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่อง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในเรื่องมาใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. KWL-Plus – chart เรื่อง วัดเจดีย์หอย
2. แบบทดสอบหลังเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

เทคนิค KWL-Plus	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1: K (What you know)	(5 นาที) 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทความ นักเรียนมีความรู้เรื่องสาระท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด นักเรียนคนใดบ้างที่เคยอ่านบทความเรื่องอะไรบ้าง
ขั้นที่ 2: W (What you want to know)	(20 นาที) 1. จับคู่นักเรียน 2 คน พร้อมทั้งแจกใบความรู้ เรื่อง ความหมายของสาระท้องถิ่น 2. นักเรียนตั้งคำถามจากใบความรู้ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่สลับถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องสาระท้องถิ่น 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง วัดเจดีย์หอย
ขั้นที่ 3: L (What you have learned)	(15 นาที) 1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านสาระท้องถิ่น เรื่อง วัดเจดีย์หอย ว่ามีใคร ทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร เหตุเกิดที่ใด และได้ข้อคิดอะไร 2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน 3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
ขั้นที่ 4: การสรุปและนำเสนอกิจกรรม	(10 นาที) 1. ครูและนักเรียนสรุปความหมายของสาระท้องถิ่น และการจับใจความจากเรื่อง วัดเจดีย์หอย (เจดีย์หอยใหญ่โตอลังการหน้าวัด สร้างมาจากซากหอยโบราณแท้ ๆ ที่ถูกค้นพบสร้างเมื่อ พ.ศ. 2538 จึงเป็นที่มาของชื่อวัด วัดเจดีย์หอย ตั้งวัดเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2531 ได้มีการขุดพบซากหอยนางรมยักษ์อายุนับล้านปีจำนวนมาก) 2. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด (My Mapping) ความหมายของบทความลงในสมุด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง สารท้องถิ่น
2. บทความ
3. ใบงาน ตาราง KWL-Plus

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของเรื่อง (K)	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

Rubrics การให้คะแนนชิ้นงาน KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนคำตอบ ลงในตาราง KWLPlus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุก รายการและไม่ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ไม่ได้
การเขียนแผนผัง ความคิด (Mind Map)	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดและ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายแต่ ขาดรายละเอียด และไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน	แผนผังความคิด ไม่สื่อความหมาย ขาดรายละเอียด และไม่ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องใช้ภาษา เดิมของเรื่อง ที่ อ่านและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนยัง ใช้ภาษาเดิมของ เรื่อง ที่อ่าน	เขียนสรุป ใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุมไม่ ถูกต้องและ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 10 – 12	คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 7–9	คะแนน อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 4–6	คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 1 – 3	คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

การเขียนแผนผังความคิด(Mind Map)

จากการอ่าน เรื่อง “วัดเจติยหอย”

เรื่อง “วัดเจติยหอย” มีประโยชน์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เรื่อง “วัดเจติยหอย” นำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

วัดเจติยหอย

วัดเจติยหอยเป็นวัดที่ตั้งอยู่ในชุมชนชาวมอญโบราณครั้งเมื่ออพยพมาจากเกาะตะมะสมัยกรุงศรีอยุธยา ตามประวัติ พระครูสุนทรคุณธาดา (หลวงพ่อกองกลิ้ง สุนทรโร) ได้มอบตัวเป็นลูกศิษย์ หลวงปู่เล็ง วัดบางนา จ.ปทุมธานี ศึกษาคาถาการต่อชะตาชีวิต รักษาโรค โหราศาสตร์จนแตกฉาน จนได้รับการยกย่องว่า เป็นศิษย์เอกของหลวงปู่เล็ง ครั้งเมื่อรุดงค์ได้นิมนต์ถึงเมืองโบราณชื่อ รัตนวดีนคร จึงมาซื้อที่ดินแห่งนี้ไว้ 113 ไร่ และได้พบสุสานหอยโบราณอายุ 8 ล้านปี กองตายรวมกันอยู่เป็นจำนวนมากโดยไม่ทราบสาเหตุ เป็นที่แตกตื่นกันทั่วประเทศ จากนั้นท่านจึงได้สร้างวัดเจติยหอยขึ้นมาบนพื้นที่นี้ และได้นำเปลือกหอยมาก่อเป็นเจติยหอยองค์ใหญ่ ประชาชนจึงเริ่มหลั่งไหลมาดูหอย นางรมย์รักษ์ นอกจากนั้นนักท่องเที่ยวสามารถมาเห็นวัฒนธรรมมอญได้ในวัดเจติยหอย และชุมชนแถวนี้

เจติยหอยใหญ่โตอลังการหน้าวัด สร้างมาจากซากหอยโบราณแท้ ๆ ที่ถูกค้นพบสร้างเมื่อ พ.ศ. 2538 จึงเป็นที่มาของชื่อวัด วัดเจติยหอย ตั้งวัดเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2531 ได้มีการขุดพบซากหอยนางรมยักษ์อายุนับล้านปีจำนวนมาก หลวงพ่อกองกลิ้งจึงนำซากหอยโบราณมาก่อเป็นเจติยขึ้น ท่านมีนิมิตเห็นว่าบริเวณที่ตั้งวัดเจติยหอยในปัจจุบัน

เมื่อ 8 ล้านปีก่อนเป็นเมืองใหญ่ ชื่อเมืองรัตนวดี ท่านจึงเดินทางตามนิมิตจนพบและตั้งใจสร้างพื้นดินแห่งนี้ให้เป็นบริเวณอารามวัด ในขณะที่กำลังขุดบ่อเพื่อเป็นที่กักเก็บน้ำไว้สำหรับใช้ทำการเกษตร รดพืชสมุนไพรมันได้เจอกับซากหอยโบราณจำนวนมากมายกขึ้นมาได้จึงนำมาสร้างเป็นเจติยที่บริเวณด้านหน้าทางเข้าและเจติยองค์ใหญ่ภายในวัด

ที่มา : <https://travel.trueid.net/detail/aq9ZW0dgNJ6R>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง เรื่องเล่าเมืองชัยภูมิ

เวลา 50 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่อง (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)
4. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านเรื่องตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่อง ผู้อ่านต้องพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่อง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในเรื่องมาใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. KWL-Plus – chart เรื่อง เรื่องเล่าเมืองชัยภูมิ
2. แบบทดสอบหลังเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

เทคนิค KWL-Plus	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1: K (What you know)	(5 นาที) 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทความ นักเรียนมีความรู้เรื่อง สาระท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด นักเรียนคนใดบ้างที่เคยอ่านบทความเรื่องอะไรบ้าง
ขั้นที่ 2: W (What you want to know)	(20 นาที) 1. จับคู่นักเรียน 2 คน พร้อมทั้งแจกใบความรู้ เรื่อง ความหมายของสาระท้องถิ่น 2. นักเรียนตั้งคำถามจากใบความรู้ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่สลับถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องสาระท้องถิ่น 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง เรื่องเล่าเมืองชัยภูมิ
ขั้นที่ 3: L (What you have learned)	(15 นาที) 1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านสาระท้องถิ่น เรื่อง เรื่องเล่าเมืองชัยภูมิ ว่ามีใคร ทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร เหตุเกิดที่ใด และได้ข้อคิดอะไร 2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน 3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
ขั้นที่ 4: การสรุปและนำเสนอกิจกรรม	(10 นาที) 1. ครูและนักเรียนสรุปความหมายของสาระท้องถิ่น และการจับใจความจากเรื่อง เรื่องเล่าเมืองชัยภูมิ (ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 7 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศให้ยุบจังหวัดชัยภูมิ มาขึ้นกับจังหวัดปทุมธานี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๕ ทำให้จังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่ขึ้นอีก 4 อำเภอ รวม เป็น 3 อำเภอ) 2. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด (My Mapping) ความหมายของบทความลงในสมุด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง สารท้องถิ่น
2. บทความ
3. ใบงาน ตาราง KWL-Plus

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของเรื่อง (K)	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

Rubrics การให้คะแนนชิ้นงาน KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนคำตอบ ลงในตาราง KWL Plus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุก รายการและไม่ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ไม่ได้
การเขียนแผนผัง ความคิด (Mind Map)	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดและ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายแต่ ขาดรายละเอียด และไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน	แผนผังความคิด ไม่สื่อความหมาย ขาดรายละเอียด และไม่ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องใช้ภาษา เดิมของเรื่อง ที่ อ่านและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนยัง ใช้ภาษาเดิมของ เรื่อง ที่อ่าน	เขียนสรุป ใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุมไม่ ถูกต้องและ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 10 – 12	คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 7–9	คะแนน อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 4–6	คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 1 – 3	คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

การเขียนแผนผังความคิด(Mind Map)
จากการอ่าน เรื่อง “เรื่องเล่าเมืองชัยบุรี”

<p>เรื่อง “เรื่องเล่าเมืองชัยบุรี” มี ประโยชน์อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>เรื่อง “เรื่องเล่าเมืองชัยบุรี” นำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
---	--

เรื่องเล่าเมืองธัญบุรี

เมืองธัญบุรีเป็นมาอย่างไรใครเป็นผู้ก่อตั้ง ?

ในปี พ.ศ. ๒๔๓๑ ณ บริเวณทุ่งกว้างใหญ่ ดินแดนที่เต็มไปด้วยที่ราบลุ่มและหนองน้ำ ทิศตะวันออกถึงเมืองสระบุรี ทิศใต้จด มณฑลกรุงเทพฯ และเมืองมินบุรี ทิศตะวันตกจดลำน้ำเจ้าพระยาทุ่งกว้างแห่งนี้มีชื่อว่า “ทุ่งรังสิต” เป็นทุ่งกว้างรกร้างเต็มไปด้วยสัตว์ป่า มากมายเช่น ช้าง กวาง สมัน และเสือ โดยเฉพาะช้างจะลงมาหากินจาก เขาใหญ่นครนายก สระบุรี ลงมาอยู่ทุ่งรังสิตด้านตะวันออกชาวบ้าน จึงเรียกพื้นที่บริเวณนี้ว่า ท่าโหลง ในยุคแรก มีผู้คนเข้าไปตั้งบ้านเรือน อยู่ค่อนข้างน้อยกระจัดกระจายเป็นหย่อมๆ บ้านเรือนจะสร้างแบบง่ายๆ ด้วยวัสดุราคาถูกไม้คองทนและชาวบ้าน ก็พร้อมที่จะย้าย ตลอดเวลา หากทำมาหากินในพื้นที่ไม่ได้ผล เพราะขาดน้ำ จึงมีเอกชน กลุ่มหนึ่งที่มีความคิดในการบุกเบิกดินแดนใหม่ขึ้นในบริเวณภาคกลาง โดยการขุดคลองเพื่อใช้ทำนา โดยเฉพาะในเขตฝั่งตะวันออกของลำน้ำ เจ้าพระยา คณะเอกชนกลุ่มนี้ มีพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าสนิทวงศ์ เป็นผู้ริเริ่มงานตามพระราชประสงค์ของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว ซึ่งมีพระราชดำริว่า “ในพระราชอาณาเขตสยามนี้ คลอง เป็นสิ่งสำคัญ ในปีหนึ่งควรให้ได้มีคลองขึ้นสักสายหนึ่ง จะทำให้บ้านเมืองเจริญ ถึงจะออกพระราชทรัพย์ปีละพันชั่ง หรือสองพันชั่งก็ไม่ทรงเสียดาย”

เมื่อบริษัทขุดคลองคุนลาสยามได้ขุดคลอง เข้าไปในเขตทุ่งรังสิต ได้มีผู้คนอพยพจากถิ่นต่างๆ เข้ามาอยู่มากขึ้นเรื่อยๆ จนรัฐบาลต้องจัดตั้งเขตปกครองใหม่ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ โดยตั้งเป็นเมืองขึ้นในพื้นที่ริมฝั่งคลองซอยที่ ๓ กับคลองซอยที่ ๓ พระราชทานนามว่า “เมืองธัญบุรี” คือเมืองข้าว คู่กับเมือง “มินบุรี” ซึ่งตั้งขึ้นในเขตคลองแสนแสบตอนล่าง แปลว่าเมืองปลา เป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ เมืองธัญบุรีมีเขตการปกครอง ๔ อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอบางหวาย อำเภอหนองเสือ อำเภอลำลูกกา สังกัดมณฑลกรุงเทพฯ ที่เมืองธัญบุรีได้มีการสร้างสถานที่ราชการต่าง ๆ อาทิ ที่ว่าการเมือง ศาลเรือนจำ โรงพักพลตระเวน (สถานีตำรวจ)

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๗ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศให้ยุบจังหวัดธัญบุรี มาขึ้นกับจังหวัดปทุมธานี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๕ ทำให้จังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่ขึ้นอีก ๔ อำเภอรวม เป็น ๓ อำเภอ เมืองธัญบุรีเมืองข้าวแห่งทุ่งรังสิตที่มีอายุเพียง ๓๐ ปี ก็สิ้นสุดลงกลายเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง อีเล้ง

เวลา 50 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่อง (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)
4. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านเรื่องตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่อง ผู้อ่านต้องพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่อง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในเรื่องมาใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. KWL-Plus – chart เรื่อง อีเล้ง
2. แบบทดสอบหลังเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

เทคนิค KWL-Plus	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1: K (What you know)	(5 นาที) 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทความ นักเรียนมีความรู้เรื่องสาระท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด นักเรียนคนใดบ้างที่เคยอ่านบทความเรื่องอะไรบ้าง
ขั้นที่ 2: W (What you want to know)	(20 นาที) 1. จับคู่นักเรียน 2 คน พร้อมทั้งแจกใบความรู้ เรื่อง ความหมายของสาระท้องถิ่น 2. นักเรียนตั้งคำถามจากใบความรู้ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่สลับถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องสาระท้องถิ่น 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง อีเล้ง
ขั้นที่ 3: L (What you have learned)	(15 นาที) 1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้อ่านสาระท้องถิ่น เรื่อง อีเล้ง ว่ามีใคร ทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร เหตุเกิดที่ใด และได้ข้อคิดอะไร 2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน 3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
ขั้นที่ 4: การสรุปและนำเสนอ กิจกรรม	(10 นาที) 1. ครูและนักเรียนสรุปความหมายของสาระท้องถิ่น และการจับใจความจากเรื่อง อีเล้ง (คำว่าอีเล้ง ตามประวัติบอกว่าจะมาจากขนาดใหญ่ของตุ่ม ตามภาษาถิ่นเดิมนั่น เล้ง แปลว่า ขนาดใหญ่ และภาษาชาวบ้านมักเติมคำว่า อี เข้าไปในเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เช่น อีโต้ อีเล้ง เป็นต้น ตุ่มที่มีขนาดใหญ่ จึงเรียกว่าตุ่มอีเล้ง ในอดีต ตุ่มอีเล้งภาชนะใส่น้ำกินน้ำใช้) 2. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด (My Mapping) ความหมายของบทความลงในสมุด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง สารท้องถิ่น
2. บทความ
3. ใบงาน ตาราง KWL-Plus

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของเรื่อง (K)	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

Rubrics การให้คะแนนชิ้นงาน KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนคำตอบ ลงในตาราง KWLPlus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุก รายการและไม่ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านไม่ได้
การเขียนแผนผัง ความคิด (Mind Map)	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดและ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายแต่ ขาดรายละเอียด และไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน	แผนผังความคิด ไม่สื่อความหมาย ขาดรายละเอียด และไม่ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องใช้ภาษา เดิมของเรื่อง ที่ อ่านและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนยัง ใช้ภาษาเดิมของ เรื่อง ที่อ่าน	เขียนสรุป ใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุมไม่ ถูกต้องและ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 10 – 12	คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 7–9	คะแนน อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 4–6	คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 1 – 3	คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

การเขียนแผนผังความคิด(Mind Map)

จากการอ่าน เรื่อง “อีเล็ง”

<p>เรื่อง “อีเล็ง” มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>เรื่อง “อีเล็ง” นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
--	--

อิเล็ง

ตุ่มอิเล็งเป็นชื่อเรียกภาชนะใส่น้ำ ที่มีมาแต่โบราณ จุดเริ่มต้นเชื่อกันว่าเป็นงานของชาวมอญที่เมืองสามโคก ปทุมธานี ผลิตจากดินเหนียวเมื่อนำมาเผาจนได้ที่จะกลายเป็นสีส้มอิฐ สวยงามทีเดียว รูปทรงจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ป่องตรงกลางอย่างเห็นได้ชัด

“โบราณสถานเตาโอ่งอ่าง” ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ต.สามโคก อําเภอสามโคก (ตรงข้ามวัดสิงห์) เป็นโบราณสถานจัดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับเตาเผาที่ใช้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาในอดีตของชาวมอญสามโคก อยู่ในความดูแลของ องค์การบริหารส่วนตำบลสามโคก โดยบริเวณนี้ได้ขุดพบซากเตาเผาโบราณ ซึ่งถือเป็นหลักฐานของการตั้งชุมชนมอญในสมัยสมเด็จพระนารายณ์ในยุคลปลายกรุงศรีอยุธยา รูปร่างของเตาเผาที่พบมีลักษณะก่อเป็นอิฐเรียงกันมีลักษณะคล้ายกับเรือคว่ำมีปล่องระบายความร้อนด้านบน เป็นภูมิปัญญาของชาวมอญ โดยโบราณสถานแห่งนี้ได้ขุดค้นพบ “ตุ่มสามโคก” ซึ่งมีลักษณะเด่นเป็นภาชนะบรรจุที่ขนาดใหญ่ เนื้อแกร่ง หนา สีแดง ไม่เคลือบผิว ซึ่งผลิตจากเตาแห่งนี้ และพบเครื่องปั้นดินเผาอื่นๆ อาทิ หม้อ ไห โอ่ง อ่าง

คำว่าอิเล็ง ตามประวัติบอกว่า น่าจะมาจากขนาดที่ใหญ่ของตุ่ม ตามภาษาถิ่นเดิม นั้น เล็ง แปลว่า ขนาดใหญ่ และภาษาชาวบ้านมักเติมคำว่า ฮี เข้าไปในเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เช่น ฮีโต้ ฮีเล็ง เป็นต้น ตุ่มที่มีขนาดใหญ่ จึงเรียกว่าตุ่มอิเล็ง ในอดีต ตุ่มอิเล็งภาชนะใส่น้ำกินน้ำใช้ เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไป ตุ่มอิเล็งถูกแทนที่ด้วยภาชนะแบบอื่นที่มีรูปทรงที่ต่างออกไป

ผลิตภัณฑ์จากแหล่งเตาสามโคกที่พบหลักฐานพบว่าแหล่งสามโคกเป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผา แม้ว่าแหล่งเตาสามโคกจะผลิตเครื่องปั้นดินเผาหลากหลายประเภทดังที่กล่าว แต่ผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นชื่อลือชามากที่สุดของแหล่งเตาสามโคก คือ “โอ่ง” หรือที่เรียกกันว่า “ตุ่มสามโคก” และชาวมอญจะเรียกว่า “อิเล็ง”

“ตุ่มสามโคก” หรือ “อิเล็ง” ผลิตภัณฑ์เด่นของแหล่งเตาสามโคก มีลักษณะเนื้อหยา สีส้ม ปากแคบ คอโอ่งติดกับไหล่ ส่วนกลางป่องและมีก้นลึก ปากกับก้นมีขนาดใกล้เคียงกัน รูปทรงเตี้ยป้อมและสามารถเก็บความเย็นของน้ำได้เป็นอย่างดี ด้วยลักษณะรูปร่างและลักษณะของตุ่มสามโคกเป็นลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์สามโคก จึงไม่สามารถพบเห็นได้จากแหล่งเตาอื่นๆ เป็นที่น่าเสียดายที่ในปัจจุบัน “ตุ่มสามโคก” เป็นเพียงผลิตภัณฑ์ในอดีตที่หมดความสำคัญลงพร้อมกับเตาเผาสามโคกจึงไม่ปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง คนมอญสามโลก

เวลา 50 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่อง (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)
4. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านเรื่องตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่อง ผู้อ่านต้องพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่อง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในเรื่องมาใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. KWL-Plus – chart เรื่อง คนมอญสาม โลก
2. แบบทดสอบหลังเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

เทคนิค KWL-Plus	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1: K (What you know)	(5 นาที) 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทความ นักเรียนมีความรู้เรื่อง สารระท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด นักเรียนคนใดบ้างที่เคยอ่านบทความ เรื่องอะไรบ้าง
ขั้นที่ 2: W (What you want to know)	(20 นาที) 1. จับคู่นักเรียน 2 คน พร้อมทั้งแจกใบความรู้ เรื่อง ความหมายของ สารระท้องถิ่น 2. นักเรียนตั้งคำถามจากใบความรู้ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่สลับถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องสารระท้องถิ่น 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง คนมอญสาม โลก
ขั้นที่ 3: L (What you have learned)	(15 นาที) 1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้อ่านสารระท้องถิ่น เรื่อง คนมอญสาม โลก ว่ามีใคร ทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร เหตุเกิดที่ใด และได้ข้อคิดอะไร 2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมาแนะนำข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน 3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
ขั้นที่ 4: การสรุปและนำเสนอกิจกรรม	(10 นาที) 1. ครูและนักเรียนสรุปความหมายของสารระท้องถิ่น และการจับใจความจากเรื่อง คนมอญสาม โลก (จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีชุมชนมอญใหญ่ที่สุดในประเทศไทย วัดจากจำนวนวัดมอญที่หมู่บ้านหนึ่งก็มักจะสร้างวัดขึ้นวัดหนึ่งเพื่อเป็นศูนย์รวมจิตใจ ทำบุญทำทาน เล่าเรียนหนังสือ และบรรพชาอุปสมบทสืบทอดพระศาสนา พบว่าในปทุมธานีมีวัดมอญทั้งสิ้น 70 วัด) 2. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด (My Mapping) ความหมายของบทความลงในสมุด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง สารท้องถิ่น
2. บทความ
3. ใบงาน ตาราง KWL-Plus

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของเรื่อง (K)	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

Rubrics การให้คะแนนชิ้นงาน KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนคำตอบ ลงในตาราง KWLPlus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุก รายการและไม่ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านไม่ได้
การเขียนแผนผัง ความคิด (Mind Map)	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดและ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายแต่ ขาดรายละเอียด และไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน	แผนผังความคิด ไม่สื่อความหมาย ขาดรายละเอียด และไม่ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องใช้ภาษา เดิมของเรื่อง ที่ อ่านและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนยัง ใช้ภาษาเดิมของ เรื่อง ที่อ่าน	เขียนสรุป ใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุมไม่ ถูกต้องและ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 10 – 12	คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 7–9	คะแนน อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 4–6	คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 1 – 3	คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

การเขียนแผนผังความคิด(Mind Map)

จากการอ่าน เรื่อง “คนมอญสามโลก”

<p>เรื่อง “คนมอญสามโลก” มีประโยชน์ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>เรื่อง “คนมอญสามโลก” นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
--	---

คณมอญสามโคก

สไบขอลญ
- ตรีบาลสาขิตฤก -

"ฉไลมอญ" จากพม่าคนไทขอเมืองมอญ
ที่มีมารีนิบาคอตพูนและอูมฉไล
เป็นนิบาคอตพูนหรือเครื่องให้กับชาวไทขอ
เมืองมอญในจังหวัดปทุมธานี
ได้มีนิบาคอตพูนและอูมฉไล
ที่มีมาแต่อดีต ด้งลักษณะอูมฉไล
ถูกทำมาคอตพูน "ฉไลมอญ" มาฉไลมา

สามโคกเกิดขึ้นในสมัยอยุธยาภายหลังการล่มสลายของกรุง
อยุธยาเมืองทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบล
สามโคก คณมอญเข้ามาที่มิ่งคังด้วยเครื่องปั้นดินเผาฝีมือช่าง
ปั้นมอญสมัยอยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ มอญกลุ่มนี้
อพยพหลบภัยสงครามเข้ามายังสามโคกอย่างต่อเนื่องจำนวน
มากตั้งแต่สมัยอยุธยา กลุ่มใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์คือ
อพยพเข้ามาเมื่อสมัยรัชกาลที่ 2 ในปี พ.ศ. 2358 จำนวน
ราว 4 หมื่นคน จนสืบทอดมาเป็นชาวมอญสามโคกทุกวันนี้
ส่วนเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า ถ้าเลยถึงสามโคกต้องนึกถึง "มอญ"

ถิ่นฐานบ้านเรือนของมอญสามโคกอยู่
ในเขตพื้นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา
สภาพดินฟ้าอากาศเหมาะแก่การดำรง
ชีวิต สะดวกต่อการสัญจรไปมาการจัด
ตั้งหมู่บ้านเป็นแบบรวมกลุ่มกันอยู่ภายใน
กลุ่มชนเดียวกัน โดยตั้งบ้านเรือนริมสอง
ฟากของแม่น้ำเจ้าพระยา เริ่มตั้งแต่
เหนือสุดที่ตำบลท้ายเกาะใหญ่ถึงเขต
ลำคลองบางไทร พระนครหรืออยุธยา ลงไป
ใต้สุดที่ตำบลกระแจะ ปทุมธานี

ชื่อตามถิ่นที่อยู่ในเรื่องมอญบ้านเมือง
เดิมของตน ครั้นอพยพมาก็นำชื่อหมู่บ้าน
เดิมของตนมาตั้งตั้งเดิม เป็นการบอกถิ่น
ที่อยู่ ผู้คนจะได้รวมกันอยู่บ้านลูกบาง
ที่สำคัญ เป็นการรำลึกถึงบ้านเมืองเดิมที่
จากมาตามความคุ้นชิน

จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีชุมชนมอญใหญ่
ที่สุดในประเทศไทย วัตถุประสงค์จำนวนวัดมอญที่
หมู่บ้านหนึ่งก็มักจะสร้างวัดขึ้นวัดหนึ่งเพื่อเป็น
ศูนย์รวมจิตใจ ทำบุญทำทาน เล่าเรียนหนังสือ
และบรรพชาอุปสมบทสืบต่อพระศาสนา พบว่า
ในปทุมธานีมีวัดมอญทั้งสิ้น 70 วัด แต่เหตุใด
จึงอุดมจึงเหลืออยู่มากมายมอญ
ข้อนี้เชื่อว่า เนื่องจากความเคร่งในวัตร
ปฏิบัติของพระมอญแต่โบราณ ครั้นมาอยู่เมือง
ไทยก็หย่อนยานไปตามสภาพสังคม แต่ที่พระ
ละระมอญในเมืองสามโคกหลายรูป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง วัตถุประสงค์การอ่าน

เวลา 50 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่อง (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)
4. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านเรื่องตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่อง ผู้อ่านต้องพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่อง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในเรื่องมาใช้ในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. KWL-Plus – chart เรื่อง คนมอญสามโคก
2. แบบทดสอบหลังเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

เทคนิค KWL-Plus	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1: K (What you know)	(5 นาที) 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทความ นักเรียนมีความรู้เรื่อง สาระ ท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด นักเรียนคนใดบ้างที่เคยอ่านบทความ เรื่องอะไรบ้าง
ขั้นที่ 2: W (What you want to know)	(20 นาที) 1. จับคู่นักเรียน 2 คน พร้อมทั้งแจกใบความรู้ เรื่อง ความหมายของ สาระท้องถิ่น 2. นักเรียนตั้งคำถามจากใบความรู้ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่สลับถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องสาระท้องถิ่น 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง วัดมุลจินดาราม
ขั้นที่ 3: L (What you have learned)	(15 นาที) 1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านสาระท้องถิ่น วัดมุลจินดาราม ว่ามีใคร ทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร เหตุเกิดที่ใด และได้ข้อคิดอะไร 2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน 3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
ขั้นที่ 4: การสรุปและนำเสนอกิจกรรม	(10 นาที) 1. ครูและนักเรียนสรุปความหมายของสาระท้องถิ่น และการจับใจความจากเรื่อง วัดมุลจินดาราม (สำหรับนามวัดนั้น พระปฏิบัติราชประสงค์ ได้กราบทูลขอพระราชทานนามวัดต่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ก็ได้พระราชทานนามวัดว่า “วัดมุลจินดาราม” โดยมีพระประสงค์ให้สอดคล้องกับท่านผู้มีจิตศรัทธาสร้างวัด คือ นายมุลเลอร์ (พระปฏิบัติราชประสงค์) และนางจิ้น ตั้งแต่นั้นมา) 2. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด (My Mapping) ความหมายของบทความลงในสมุด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง สารท้องถิ่น
2. บทความ
3. ใบงาน ตาราง KWL-Plus

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของเรื่อง (K)	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นแผนภาพความคิดได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบ KWL-Plus ได้ (P)	แบบบันทึกคะแนนชิ้นงาน KWL-Plus	ใบงาน KWL-Plus	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

Rubrics การให้คะแนนชิ้นงาน KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนคำตอบ ลงในตาราง KWLPlus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุก รายการและไม่ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่ได้ไม่ได้
การเขียนแผนผัง ความคิด (Mind Map)	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดและ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายมี รายละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังความคิด สื่อความหมายแต่ ขาดรายละเอียด และไม่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน	แผนผังความคิด ไม่สื่อความหมาย ขาดรายละเอียด และไม่ สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องที่ อ่าน
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องใช้ภาษา เดิมของเรื่อง ที่ อ่านและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุป ใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนยัง ใช้ภาษาเดิมของ เรื่อง ที่อ่าน	เขียนสรุป ใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุมไม่ ถูกต้องและ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 10 – 12	คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 7–9	คะแนน อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 4–6	คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 1 – 3	คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

การเขียนแผนผังความคิด(Mind Map)
จากการอ่าน เรื่อง “วัดมุลจินดาราม”

เรื่อง “วัดมุลจินดาราม” มีประโยชน์
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เรื่อง “วัดมุลจินดาราม” นำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เรื่อง “วัดมุลจินดาราม”

เรื่อง “วัดมุลจินดาราม” ทำให้นักเรียนรู้อะไรอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

วัดมูลจินดาราม

วัดมูลจินดาราม หรือที่ประชาชนชนทั่วไปเรียกว่า วัดคลองห้า ตั้งอยู่เลขที่ ๙๘ ริมฝั่งคลองประยูรศักดิ์ หมู่ ๓ ตำบลบึงยี่โก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๓๙ ร.ศ. ๑๑๕ ค.ศ. ๑๘๙๖ จ.ศ. ๑๒๕๘ ตรงกับวันพฤหัสบดี แรม ๑ ค่ำ เดือน ๔ พระปฏิบัติราชประสงค์ (เป็นชาวฝรั่ง ชาตือออสเตเลีย ชื่อมุลเลอร์) กำนางจีน ซึ่งเป็นภรรยา ขออนุญาตสร้างพระอาราม เพื่อเป็นที่พำนักอาศัยของพระภิกษุสามเณร และได้รับอนุญาตให้สร้างวัดได้เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๓๙ ร.ศ. ๑๑๕ ค.ศ. ๑๘๙๖ จ.ศ. ๑๒๕๘ ตรงกับวันศุกร์ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๔

ค่าก่อสร้างวัดมูลจินดารามในครั้งนั้น สิ้นเงินค่าก่อสร้างเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๔,๘๔๐ บาท (สองหมื่นสี่พันแปดร้อยสี่สิบบาทถ้วน) และยังได้ก่อสร้างเพิ่มเติมอีก โดยมีพระครูธัญญเขตเขมากร หลวงปู่ช้าง อดีตเจ้าคณะจังหวัดธัญบุรี วัดเขียนเขต

ครั้งต่อมาเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ ร.ศ. ๑๒๑ ค.ศ. ๑๙๑๒ จ.ศ. ๑๒๖๔ พระปฏิบัติราชประสงค์ ได้ทำหนังสือขอกลายเป็นพระอารามหลวง เมื่อเวลาที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ จะเสด็จพระราชดำเนินเปิดเมืองธัญบุรี พระองค์ทรงมีพระดำรัสรับสั่งว่า "การที่จะถวายและรับเป็นวัดหลวงนั้นเป็นการที่เกี่ยวข้องกับการบำรุง

ครั้งต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ ร.ศ. ๑๒๑ ค.ศ. ๑๙๑๒ จ.ศ. ๑๒๖๔ ตรงกับวันศุกร์ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๔ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้เสด็จพระราชดำเนินเปิดเมืองธัญบุรี โดยแต่งเครื่องแบบทหารเต็มยศ พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามกุฎราชกุมาร รัชกาลที่ ๖ และพระบรมวงศานุวงศ์ เสด็จโดยรถพระที่นั่งจากพระราชวังสวนดุสิต ถึงสถานีรถไฟสามเสน เสด็จประทับรถพระที่นั่งโดยมีรถไฟใช้ฝัจักรจูงรถพระที่นั่งออกจากสถานีรถไฟสามเสนเวลาหนึ่งโมงเช้า ถึงสถานีรถไฟคลองรังสิต

สำหรับนามวัดนั้น พระปฏิบัติราชประสงค์ ได้กราบทูลขอพระราชทานนามวัดต่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ก็ได้พระราชทานนามวัดว่า "วัดมูลจินดาราม" โดยมีพระประสงค์ให้สอดคล้องกับท่านผู้มีจิตศรัทธาสร้างวัด คือ นายมุลเลอร์ (พระปฏิบัติราชประสงค์) และนางจีน ตั้งแต่นั้นมา

พันโทพระฤทธิจักรกัจจกร ผู้ว่าราชการเมืองธัญบุรี ได้นำดอกไม้ธูปเทียน และเครื่องสักการบูชาทูลเกล้าถวาย อัญเชิญเสด็จเข้าสู่เมืองธัญบุรี โดยเรือพระที่นั่งชื่อ "สมจิตหวัง" โดยมีเรือกลไฟลากจูงถึงเมืองธัญบุรี เมื่อเวลาสี่โมงเช้า เมื่อเรือพระที่นั่งเทียบท่าเมืองธัญบุรีแล้วพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จขึ้นจากเรือพระที่นั่งพร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จพระราชดำเนินไปยังที่ประทับ ณ ห้องเจริญพระพุทธรณนต์ ทรงจุดธูป เทียน บูชาพระรัตนตรัย และทรงศีล พอได้เวลาห้าโมงเช้าได้ พระฤกษ์แล้ว ทรงประกอบพิธีทรงชักเชือกเปิดแพรคลุมป้ายชื่อเมืองพระสงฆ์เจริญชัยมงคลคาถา ทหารกองเกียรติยศบรรเลงเพลงมหาฤกษ์มหาชัย ชักธงประจำเมืองขึ้นสู่ยอดเสาเสร็จจากพระราชพิธีเปิดเมืองธัญบุรีแล้ว เวลาบ่ายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จกลับได้มาหยุดเรือพระที่นั่งที่หน้าสะพานฉนวนหน้าวัด พระปฏิบัติราชประสงค์ได้ลงมารับเสด็จ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินเข้าไปประทับภายในอุโบสถ พระปฏิบัติราชประสงค์อ่านกรบทถาบังคมทูลที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณได้ทรงพระราชทานวิสุงคามสีมาพระราชอาณาเขต ฐานานุกรม เปรียญ เจ้าอธิการ อันดับคณะรามัญ ได้กระทำการสังฆกรรม ผูกพัทธสีมาพระองค์ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลปิดทองลูกนิมิต และเป็นองค์ประธานประกอบพิธีตัดลูกนิมิตด้วยฝีพระหัตถ์ของพระองค์เอง ซึ่งในสมัยนั้นพระเจ้าอยู่หัวจะทรงประกอบพิธีเกี่ยวกับเรื่องวัดก็เฉพาะพระอารามหลวงเท่านั้น

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ทับ ก ข ค หรือ ง ให้นักเรียน อ่านนิทานนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1-3

ลาตัวหนึ่งบรรทุกเกลือเต็มหลังจากกริมทะเล ระหว่างทางกลับบ้านต้องข้ามลำธาร บังเอิญลากลื่นจนล้มลง เกลือกก็ละลายไปกับน้ำเสียมาก เมื่อเดินทางต่อไปมันจึงรู้ว่าเบาหลังและสบายดี

ครั้งต่อไปเมื่อเจ้านายไปซื้อเกลือที่ริมทะเลอีก ลาก็แกล้งลื่นในลำธารอีกเพื่อจะได้ไม่ต้องแบกเกลือหนัก ๆ กลับบ้าน เจ้านายของลาไม่รู้ทันอุบาย จึงได้พาไปซื้อฟองน้ำและบรรทุกใส่หลังลา แม้จะรู้สึกละไม่หนักมาก แต่ลาก็ยังแกล้งลื่นในลำธาร เช่นเดิมอีก คราวนี้น้ำจึงซึมเข้าไปเต็มเนื้อฟองน้ำจนชุ่มโชก ลาก็ต้องบรรทุกของที่มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่าตัว

1. ลาตัวเบาขึ้นเพราะเหตุใด
 - ก. เกลือลื่นหายตามทาง
 - ข. เกลือละลายไปกับน้ำ
 - ค. เจ้านายเอาเกลือไปขาย
 - ง. เกลือถูกน้ำฝนละลายเกือบหมด
2. นายจัดการกับลาอย่างไร
 - ก. ให้แบกเกลือมากกว่าเดิม
 - ข. เอาเกลือปนกับหินให้ลาแบก
 - ค. ใส่ฟองน้ำให้ลาแบก
 - ง. ใส่ฟองน้ำเปียกชุ่มให้ลาแบก
3. นิทานเรื่องนี้สอนว่าอย่างไร
 - ก. ต้องซื้อตรงต่อหน้าที่
 - ข. รู้จักเอาตัวรอดเป็นยอดดี
 - ค. หนักเอาเบาสู้
 - ง. หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน

ให้นักเรียน อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 4-6

ภาษาเขียน เชียงรายก็เช่นเดียวกับจังหวัดทางภาคเหนืออื่น ๆ คือมีภาษาเขียนที่เรียกว่าอักษรล้านนา หรือตัวเมือง อักษรล้านนามีวิวัฒนาการมาจากอักษรพราหมีของอินเดีย มีการจัดระบบของหลักภาษาคลายกับภาษาบาลี อักษรล้านนามีรูปทรงกลมป้อมคล้ายอักษรพม่าและมอญ แต่หลักการทางภาษาไม่เหมือนกัน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงราย

4. ใคร ทำอะไร ในข้อความข้างต้นจากวิธีการสรุปใจความ
 - ก. ภาษาเขียน คืออักษรพราหมี
 - ข. อักษรล้านนามาจากพม่าและมอญ
 - ค. เชียงรายเช่นเดียวกับจังหวัดทางภาคเหนืออื่น ๆ คือมีภาษาเขียน
 - ง. อักษรล้านนามีรูปทรงกลมป้อมคล้ายกับภาษาบาลี

5. เมื่อไร อย่างไร ในข้อความข้างต้นจากวิธีการสรุปใจความ
 - ก. ภาษาเขียน คืออักษรพราหมี
 - ข. อักษรล้านนามาจากพม่าและมอญ
 - ค. ภาษาเขียนที่เรียกว่าอักษรล้านนา มีวิวัฒนาการมาจากอักษรพราหมี
 - ง. วิวัฒนาการมาจากอักษรพราหมีของอินเดีย มีหลักภาษาคลายกับภาษาบาลี

6. ผลเป็นอย่างไร ในข้อความข้างต้นจากวิธีการสรุปใจความ
 - ก. อักษรล้านนามีรูปทรงกลมป้อมคล้ายอักษรพม่าและมอญ แต่หลักการทางภาษาไม่เหมือนกัน
 - ข. เชียงรายก็เช่นเดียวกับจังหวัดทางภาคเหนืออื่น ๆ คือมีภาษาเขียน
 - ค. อักษรล้านนามาจากพม่าและมอญ
 - ง. ภาษาเขียน คืออักษรพราหมี

ให้นักเรียน อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 7-8

แคลเซียมช่วยป้องกันไม่ให้กระดูกพรุน การเพิ่มแคลเซียม ให้แก่ร่างกายจึงนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง อาหารพื้น ๆ ที่ใช้น้ำมัน ขนมน้ำยา กุ้งแห้ง กะปิ ผักใบเขียวปลา ตัวเล็กที่กินได้ทั้งตัว หรือเต้าหู้เหลือง ล้วนเป็นอาหารที่สูงด้วยแคลเซียมทั้งสิ้น

7. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของข้อความข้างต้น

- ก. อาหารพื้น ๆ มีแต่แคลเซียม
- ข. แคลเซียมป้องกัน โรคกระดูกพรุน
- ค. เราต้องกินอาหารพื้น ๆ เป็นประจำ
- ง. เราจำเป็นต้องเพิ่มแคลเซียมให้ร่างกาย

8. คำว่า “อาหารพื้น ๆ” มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. อาหารพื้นเมือง
- ข. อาหารประจำวัน
- ค. อาหารที่มีแคลเซียม
- ง. อาหารที่หาซื้อได้ง่าย

ให้นักเรียนอ่านบทความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม

“โรคตาแดง ติดต่อกันโดยตามีการสัมผัสกับเชื้อ โรคซึ่งอาจเกิดจากมือไปสัมผัสกับเชื้อโรคแล้ว มาสัมผัสโดนตาจึงติดเชื้อตาแดง โดยเชื้อ โรคอาจอยู่ตามที่ต่างๆ ที่สกปรก หรือของใช้ร่วมกับคนเป็นตาแดง ใช้มือที่สัมผัสตาแดงของตน และไม่ได้ล้างมือแล้วไปจับตามสิ่งของต่างๆ”

9. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข้อความนี้

- ก. ล้างมือจนสะอาดทุกครั้งหลังจากสัมผัสตาแดง
- ข. เป็นโรคตาแดงแล้วสวมแว่นตาเพื่อป้องกันโรค
- ค. ไม่ใช้หรือจับต้องสิ่งของร่วมกับคนที่ เป็นโรคตาแดง
- ง. อยู่ใกล้กับคนที่ เป็นโรคตาแดงอาจติดโรคตาแดงได้

ให้นักเรียนอ่านบทความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม

ภาษาพูด ใช้พูดจากันเรียกว่า คำเมือง เนื่องจากเชียงรายเคยเป็นเมืองร้างผู้คนนานเกือบร้อยปี ได้มีการฟื้นฟูบ้านเมืองขึ้นมาใหม่เมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2384
ที่มา : วิกีพีเดีย (2560)

10. จากข้อความข้างต้น ใจความสำคัญคือข้อใด

- ก. ภาษาพูด ใช้พูดจากันเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2384
- ข. เชียงรายเคยเป็นเมืองร้างผู้คนนานเกือบร้อยปี
- ค. ภาษาพูด ได้มีการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่
- ง. คำเมืองเคยเป็นเมืองร้าง

ให้นักเรียนอ่านบทความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 11-12

กำแพงเมืองจีน เป็นสิ่งก่อสร้างที่เป็นมรดกล้ำค่าชิ้นหนึ่งของโลก เป็นกำแพงที่ใหญ่และยาวที่สุดในโลก เป็นกำแพงอิฐยาว 2650 ไมล์ สูง 25 – 30 ฟุต หน้า 15- 25 ฟุต มีทางเดินกว้าง 10 ฟุต สร้างเมื่อ พ.ศ. 300 – 320 จักรพรรดิซิวังตี้ ให้เกณฑ์ราษฎร มาสร้างกั้นพรมแดนระหว่างประเทศจีนกับทิเบต เพื่อป้องกันการรุกรานของพวกเขา

11. กำแพงเมืองจีนสร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ใด

- ก. เพื่อให้เป็นมรดกโลก
- ข. เพื่อกั้นพรมแดนจีนกับประเทศอื่น
- ค. เพื่อป้องกันการรุกรานของพวกเขา
- ง. เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของจักรพรรดิซิวังตี้

12. กำแพงเมืองจีนใช้เวลาในการสร้างทั้งหมดกี่ปี

- ก. 16 ปี
- ข. 18 ปี
- ค. 20 ปี
- ง. 22 ปี

อ่านบทร้อยกรองที่กำหนด แล้วตอบคำถามข้อ 13-15

	เกิดมาเป็นคน
หนังสือเป็นต้น	วิชาหนาเจ้า
ถ้า मैंไม่รู้	อดสูอาเขา
เพื่อนฝูงเยาะเย้ย	ว่าเง่าว่าง
	लगคนเกิดมา
ไม่รู้วิชา	เคอะอยู่จนโต
ไปเป็นข้าเขา	เพราะเง่าเพราะง
บ้างเป็นคนโซ	เที่ยวขอกี่มี
	ถ้ารู้วิชา

13. ข้อคิดจากบทร้อยกรองที่กำหนด นำไปใช้ในชีวิตจริงได้ตามข้อใด

- ก. ตั้งใจเรียน
- ข. ขยันทำการบ้าน
- ค. ฝึกการอ่านหนังสือ
- ง. ฝึกให้มีนิสัยรักการอ่าน

14. คนโซในบทร้อยกรองที่กำหนด มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. คนร่อนเร่พเนจร
- ข. คนไม่รู้หนังสือ
- ค. คนผอมมากๆ
- ง. คนสติไม่ดี

15. เราควรปฏิบัติตนแบบใคร จึงจะมีความรู้มาก ๆ
- มดชอบอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ อยู่เสมอ
 - แมวชอบลอกการบ้านของเพื่อนที่เรียนเก่ง
 - นกอ่านหนังสือพิมพ์เดือนละ 2 ครั้ง
 - ไก่ตั้งใจเรียนเฉพาะวิชาที่สนใจ

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16-18

กระต่ายตื่นตูม

กระต่ายตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ใต้ต้นตาล ขณะเมื่อกระต่ายหลับ อยู่ นั้น เกิดลมพายุใหญ่พัดกล้า ลูกตาล บนต้นหล่นตูมลงมาที่พื้นดิน เกือบถูก กระต่าย กระต่ายตกใจตื่นขึ้น สำคัญว่า ฟ้าถล่ม ไม่ทัน ได้ไตร่ตรอง ลูกขึ้นได้ก็วิ่ง ไปโดยสุดกำลัง เพราะกลัวความตาย สัตว์อื่น ๆ ได้ยิน ต่างก็ตกใจ ต่างตัวต่างวิ่งหนีกันสุดชีวิต จนต้นไม้ข้าง เหยียบกันเองบ้าง บาดเจ็บ ไปตาม ๆ กัน ราชสีห์ได้ยินเสียงเอะอะ โครมครามจึงตามสาเหตุของความแตกตื่น สัตว์แต่ละตัวตอบว่ารู้จากใคร ไปจนถึงต้นตอคือกระต่าย ราชสีห์จึงให้กระต่าย พาไปดู สถานที่แรกเกิดเหตุ จึงได้รู้ว่า กระต่ายตกใจเสียงลูกตาลตกที่หล่นลงมา แล้ววิ่งเตลิดไป เพราะเข้าใจว่าฟ้าถล่ม

16. ใครมีลักษณะเหมือนกระต่าย จากนิทานเรื่องกระต่ายตื่นตูม
- ฟ้าอ่านข่าวที่สนใจในหนังสือพิมพ์แล้วคิดไตร่ตรอง
 - อ้อเชื่อเรื่องที่เพื่อนมาบอก แล้วปฏิบัติตามทันที
 - ริวได้ยินข่าวลือแล้วจึง ไปพิสูจน์ความจริง
 - อ้วนตรวจทานการบ้านก่อนจะส่งครูทุกครั้ง
17. จากนิทานที่กำหนด เราสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในเรื่องใด
- การเชื่อในสิ่งต่าง ๆ
 - การวางแผนทำสิ่งต่าง ๆ
 - การเคารพความคิดของผู้อื่น
 - การเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจมาก

18. จากนิทานเรื่องกระต่ายตื่นตูม ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ราชสีห์สืบหาความจริงเรื่องฟ้าดินถล่ม
2. กระต่ายตกใจคิดว่าฟ้าดินถล่ม
3. กระต่ายนอนหลับใต้ต้นตาล
4. ลูกตาลหล่นจากต้น

ก. 1. 2. 3. 4. ข. 3. 4. 2. 1.

ค. 3. 2. 1. 4. ง. 2. 3. 1. 4.

ให้นักเรียนอ่านบทความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม

“ก๋วยเตี๋ยวเป็นคำยืมมาจากภาษาจีน ก๋วยแปลว่าแบ่งหรือผลไม้หรือส่วนที่ได้มาจากผลของพืชส่วนเดียวแปลว่าเส้น รวมความแล้วแปลว่าเส้นที่ทำมาจากแป้ง การที่ก๋วยเตี๋ยวเป็นที่นิยมเนื่องจากในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 จอมพลป.พิบูลสงครามผู้นำรัฐบาลในสมัยนั้นมีนโยบายสนับสนุนให้คนไทยรับประทานก๋วยเตี๋ยวเป็นอาหารกลางวัน ก๋วยเตี๋ยวเป็นอาหารที่ปรุงง่ายจะปรุงเมื่อเวลาถึงเก็บไว้นานโดยไม่เสีย”

19. ข้อใดสรุปได้ถูกต้อง

- ก. ก๋วยเตี๋ยวเป็นอาหารจีน
- ข. คนไทยนิยมรับประทานก๋วยเตี๋ยว
- ค. ก๋วยเตี๋ยวเป็นอาหารกลางวันของคนไทย
- ง. ก๋วยเตี๋ยวเป็นที่นิยมในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2

ให้นักเรียนอ่านบทความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม

ระบบเกษตรกรรมสมัยใหม่ได้ทำให้ผลิตผลในภาคเกษตรเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว ทว่าในปริมาณอันมหาศาลนั้นจะหาพืชผลที่สะอาดปลอดภัยได้ยากยิ่งเปรียบว่าหาทำยา ยากกะหล่ำปลีในทางโภชนาการถือว่าเป็นผักที่มีวิตามินสูง ในทางยามีสรรพคุณช่วยลด น้ำตาลในเลือดผู้ป่วยโรคเบาหวาน และมีสารช่วยยับยั้งการเกิดโรคมะเร็ง การดื่มน้ำ กะหล่ำปลีคั้นสดวันละ 2 แก้ว ช่วยรักษาโรคระเพาะอาหาร ลำไส้อักเสบ และ โรคถุงน้ำดี อักเสบ

20. ข้อความใดที่แสดงว่ากะหล่ำปลีมีสรรพคุณทางยา
- กะหล่ำปลีมีวิตามินสูงกว่าผักชนิดอื่น
 - กะหล่ำปลีเป็นพืชมีคุณค่าทางโภชนาการสูง
 - กะหล่ำปลีมีสารที่ช่วยยับยั้งการเกิดโรคต่าง ๆ
 - กะหล่ำปลีช่วยยับยั้งการเกิดโรคเบาหวาน ถ้าใส่ผักและถั่วดีอีกเสบ
21. ข้อใดเป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- อ่านเพื่อความบันเทิง
 - อ่านเพื่อความรู้
 - อ่านเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่อง
 - อ่านเพื่อค้นหาแนวทางการดำเนินชีวิต
22. การอ่านจับใจความสำคัญ ผู้อ่านต้องปฏิบัติอย่างไร
- แยกใจความสำคัญจากส่วนขยายใจความสำคัญ
 - แยกเรื่องออกเป็นตอน ๆ
 - แยกประเด็นของเรื่องว่าส่วนใดเป็นข้อมูลประกอบ
 - อ่านให้รวดเร็วอย่างสม่ำเสมอ
23. ข้อใดถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการอ่านจับใจความ
- อ่านผ่าน ๆ โดยตลอดเพื่อให้รู้เรื่อง
 - อ่านให้ละเอียดเพื่อทำความเข้าใจ
 - เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่อง
 - อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ
24. ทำไมเราต้องเรียบเรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนของตนเอง
- เพื่อให้เกิดความสละสลวย
 - เพื่อให้คล้องจองกัน
 - เพื่อให้เข้าใจความเป็นตัวเอง
 - เพื่อให้ใจความดูสะอาด เรียบร้อย
25. ข้อใดไม่ใช่การอ่านเพื่อความรู้
- ไต่ต้อก่อนอ่านฉลากยาแล้วปฏิบัติตาม
 - ไต่แจ้อ่านตำราอาหารไทยไปทำขนมขาย
 - ไต่ตั้งอ่านนวนิยายเก็บข้อมูลแล้วไปเขียนนวนิยายส่งเข้าประกวด
 - ไต่มีความทุกขังจึงไปอ่านหนังสือเกี่ยวกับศาสนาเพื่อผ่อนคลายความทุกขัง

26. ทักษะในข้อใดมีความจำเป็นสำหรับนักเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
- การฟัง
 - การพูด
 - การอ่าน
 - การเขียน
27. ข้อใดคือลักษณะของผู้อ่านเป็น
- กล้าผสมอักษรแล้วอ่านเป็นคำได้
 - เก่งอ่านหนังสือแล้วแปลความหมายได้
 - ถ้อยอ่านหนังสือแล้วมีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน
 - แก้วอ่านหนังสือแล้วประเมินค่าของเรื่องที่อ่านได้
28. ปัจจัยในการอ่านที่ดีควรเป็นอย่างไร
- รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 - เรียนรู้ เข้าใจ และยอมรับ
 - มีความเข้าใจในเนื้อหาของบทอ่าน
 - มีความมุ่งมั่นในการอ่านอย่างจริงจัง
29. มารยาทในการอ่านที่ดีควรปฏิบัติอย่างไร
- ไม่ฉีกหรือตัดบางส่วนของหนังสือ
 - ส่งเสียงอ่านดังๆ ให้เพื่อนได้ยิน
 - ไม่เก็บหนังสือที่ตนเองอ่านจบแล้ว
 - อ่าน ไปขีดเขียนหนังสือไป
30. การเลือกอ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีประโยชน์อย่างไรมากที่สุด
- ทำให้เราติดต่อสื่อสาร ส่งข้อมูลกันได้อย่างรวดเร็ว
 - ทำให้เราเป็นคนทันสมัย
 - ทำให้เราดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข
 - ทำให้เรารู้จักการใช้คอมพิวเตอร์

อ่าน โฆษณาต่อไปนีแล้วตอบคำถามข้อ 31 –33

Dr.jill ปราศจากส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ปราศจากกรดวิตามินเอ และกรดผลไม้ ปราศจากสารอันตรายทุกชนิด ไม่มีส่วนผสมของไขมัน ไม่มีส่วนผสมของพาราเบน ไม่มีส่วนผสมของสีใด ๆ ทั้งสิ้น ช่วยปรับสมดุล ลดความมันบนใบหน้า ช่วยลดรอยดำ รอยแดง จากสิว ช่วยปกป้องผิวลดการเกิดสิวใหม่ ลดการอักเสบ ฟื้นฟู สิว สิว

- ก. วิธีการใช้
- ข. สรรพคุณ
- ค. ชื่อผลิตภัณฑ์
- ง. ส่วนประกอบ

32. ข้อใดอธิบายวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ข้างต้นได้ถูกต้อง

- ก. นำไปใช้เพิ่มความสวยงามให้ผิวกาย
- ข. นำไปใช้ทาผิวหนังแก้ปัญหาผิวต่าง ๆ
- ค. นำไปใช้ทาตามร่างกายในส่วนที่มีปัญหาผิว
- ง. นำไปใช้ทำความสะอาดคราบสกปรกสะสมต่าง ๆ

33. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับข้อความข้างต้น

- ก. Dr.Jill เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหนังที่ดีที่สุด
- ข. Dr.Jill เป็นผลิตภัณฑ์ที่ดูแลผิว ครอบคลุมปัญหาผิว
- ค. Dr.Jill เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหนังช่วยลดปัญหาเรื่องสิว
- ง. Dr.Jill เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับใบหน้าที่ปราศจากสารเคมีทุกชนิด

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 34 – 37

บรรพบุรุษของไทยแต่โบราณ	ปกบ้านป้องเมืองคุ้มเหย้า
เสียเลือดเสียเนื้อมิใช่เบา	หน้าที่เรารักษาสืบไป
ลูกหลานเหลน โหลนภายหน้า	จะได้มีพสุธาอาศัย
อนาคตจะต้องมีประเทศไทย	มิยอมให้ผู้ใดมาทำลาย
ถึงฆ่าล้างโคตรก็ไม่หวั่น	จะสู้กันไม่หลบหนีหาย
สู้ตรงนี้สู้ที่นี้สู้จนตาย	ถึงเป็นคนสุดท้ายก็ลงดู
บ้านเมืองเราต้องรักษา	อยากทำลายเชิญมาเรสู้
เกียรติศักดิ์ของเราเราเชิดชู	เรสู้ไม่ถอยจนก้าวเดียว

34. จุดประสงค์ของบทประพันธ์นี้คือข้อใด
- ให้รักษาเกียรติด้วยชีวิต
 - ให้รักษามรดกไว้ให้ลูกหลาน
 - ให้รักษาประเทศชาติด้วยชีวิต
 - ให้เป็นนักต่อสู้ที่เข้มแข็งเด็ดเดี่ยว
35. บทประพันธ์ที่ว่า “อนาคตจะต้องมีประเทศไทย” หมายความว่าอย่างไร
- ประเทศไทยจะต้องคงเอกราชไว้ได้ตลอดไป
 - เราจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้หากประเทศไทยถูกทำลาย
 - ประเทศไทยจะต้องเจริญยิ่งใหญ่ในเวลาข้างหน้า
 - ความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยเป็นความหวังของเรา
36. บทประพันธ์ที่ว่า “ผู้ตรงนี้สู้ที่นี้สู้จนตาย” หมายความว่าอย่างไร
- ต้องต่อสู้บ้านเมืองโดยไม่เห็นแก่ชีวิต
 - ต้องต่อสู้ป้องกันบ้านเมืองไว้ด้วยชีวิต
 - ต้องต่อสู้บ้านเมืองจนตัวตายบนแผ่นดิน
 - ต้องต่อสู้บ้านเมืองโดยไม่ถอยหนี ถึงแม้จะต้องตาย
37. นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดเราจึงต้องรักษาเอกราชของประเทศชาติไว้
- เพื่อเป็นมรดกแก่ลูกหลาน
 - เพื่อแสดงศักดิ์ศรีของคนไทย
 - เพื่อแสดงความเป็นนักสู้ที่ไม่กลัวความตาย
 - เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษที่ปกป้องบ้านเมืองไว้ด้วยชีวิต

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 38-39

“...เราทั้งหลายอย่าคบเพื่อนเกรเลย อย่าคบคนต่ำช้าเลย มีแต่จะพาให้เสียคนเท่านั้น คนที่คบคนพาล ประพฤติตามคนพาล ก็ต้องเสียใจไปนาน การอยู่ร่วมกับคนพาลเป็นทุกข์ เหมือนกับอยู่กับศัตรู ดังนั้น จึงไม่ควรคบคนพาล”

38. จุดประสงค์ของเนื้อความนี้ คือเรื่องใด
- การหลีกเลี่ยงศัตรู
 - การประพฤติน
 - การอยู่ร่วมกับผู้อื่น
 - การเลือกคบเพื่อน

39. ข้อความที่ว่า “การอยู่ร่วมกับคนพาลเป็นทุกข์ เหมือนกับอยู่กับศัตรู” หมายความว่าอย่างไร

- ก. การอยู่ร่วมกันต้องรักกัน
- ข. เพื่อนที่รักกันต้องคอยเตือนกัน
- ค. การมีเพื่อนไม่ดีมีแต่ความเดือดร้อน
- ง. เพื่อนที่มีแต่ความทุกข์เหมือนเพื่อนที่เป็นศัตรูกับเรา

อ่านโฆษณาต่อไปนี้เพื่อตอบคำถามข้อ 40-41

	<p>วิเศษนิยม</p> <p>เป็นยาสีฟันไทยที่มีคุณภาพเป็นที่นิยม</p> <p>ของประชาชนมากมาย</p> <p>เชิญ</p>
--	--

40. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาโฆษณา

- ก. วิเศษนิยมเป็นยาสีฟันไทย
- ข. ประชาชนนิยมใช้วิเศษนิยม
- ค. วิเศษนิยมเป็นชื่อของยาสีฟัน
- ง. วิเศษนิยมนิยมใช้เฉพาะสุภาพสตรี

41. ชื่อยาของยาสีฟัน “วิเศษนิยม” สอดคล้องกับข้อใด

- ก. เป็นยาสีฟันนิยมใช้เฉพาะสุภาพสตรี ราคาถูก
- ข. เป็นยาสีฟันไทย ราคาถูก เป็นที่นิยมของประชาชน
- ค. เป็นยาสีฟันที่ผลิตมายาวนาน เป็นที่นิยมของประชาชน
- ง. เป็นยาสีฟันไทยที่มีคุณภาพดี เป็นที่นิยมของประชาชน

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 42-43

อย่าคบมิตรจิตพาลสันดานชั่ว	จะพาตัวให้เสื่อมที่เสื่อมใส
คบนักปราชญ์นั้นแหละดีมีกำไร	ท่านยอมให้ความสบายหลายประตุ
ความเจริญและความฉิบหายนั้น	ที่เกิดมันไม่มากเท่าปากหู

42. บทร้อยกรองต่อไปนี้ ตรงกับสุภาษิตข้อใด

- ก. หน้าต่างมีหู ประตูมีช่อง
- ข. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี
- ค. ไก่เห็นตีนงู งูเห็นนมไก่
- ง. คบคนพาล พาลไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล

43. บุคคลใดต่อไปนี้ นำข้อคิดจากการอ่านบทประพันธ์ไปใช้ได้ถูกต้องมากที่สุด

- ก. ปานชวนปอไปเที่ยวกลางคืน
- ข. ไก่ชวนนกไปขายซีดีเถื่อน
- ค. สนชวนปลาไปวาดรูปที่สวนสาธารณะ
- ง. นกชวนนางไปเล่นเกมคอมพิวเตอร์

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

กระจกเงาเราส่องมองเป็นนิจ	คอยเพ่งพิศดวงหน้าอย่าให้หมอง
แต่ดวงจิตมีค่ากว่าเป็นทอง	ไม่ควรส่องกระจกบ้างหรืออย่างไร

44. ข้อใดสรุปความ ของบทประพันธ์นี้ได้ถูกต้อง

- ก. ส่องกระจกเพื่อความแจ่มใส
- ข. ควรส่องกระจกให้เป็นประจำ
- ค. คนส่องกระจกเพื่อดูหน้าให้ส่องใส แต่ไม่มีใครส่องดวงจิต
- ง. เราควรส่องกระจกและส่องจิตใจให้สะอาดส่องใสเช่นกัน

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 45-47

ข้อควรระวังในการบริโภคอาหารจานเร็ว

การบริโภคอาหารจานเร็วในสหรัฐอเมริกาซึ่งทอดด้วยน้ำมันสัตว์ หรือไขมันสัตว์ ซึ่งเป็นไขมันอิ่มตัวจะเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ทำให้เป็นโรคเส้นโลหิตตีบ ตรงกันข้ามถ้าผู้ผลิตอาหารดังกล่าวใช้น้ำมันพืช ที่มีไขมันไม่อิ่มตัวก็จะได้ผลิตภัณฑ์อาหารที่ปลอดภัยและมีคุณค่าอาหาร เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ปัจจุบันนี้อาหารจานเร็วหรือจานด่วนแบบอเมริกันนี้ ได้เริ่มแพร่หลาย เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยมาก มีร้านจำหน่ายหลายแห่ง และกำลังขยายกิจการออกไปอย่างรวดเร็วทั่ว กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เริ่มเป็นที่นิยมของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก อาหารจานเร็วนี้เป็นอาหารที่ให้พลังงานสูง เหมาะกับประเทศทางตะวันตกที่มีอากาศหนาวเย็น คงไม่เหมาะกับ ประเทศไทยที่มีอากาศร้อน นอกจากนี้ยังมีกากอาหารหรือใยอาหารน้อย กากหรือใยอาหารมีความสำคัญต่อร่างกายเพราะจะทำหน้าที่ ทำความสะอาด ลำไส้ทำให้ท้องไม่ผูกไม่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และโรคความดันโลหิตสูง

45. ผู้เขียนบทความนี้มีจุดมุ่งหมายใด

- ก. ประโยชน์ของการรับประทานอาหาร
- ข. ข้อควรระวังในการบริโภคอาหารจานด่วน
- ค. ข้อควรระวังในการบริโภคอาหารในประเทศไทย
- ง. โรคที่เกิดจากการบริโภคอาหารจานด่วนในสหรัฐอเมริกา

46. ใครนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านบทความข้างต้น ไปใช้ได้ถูกต้อง

- ก. พี่สาวเลือกรับประทานอาหารที่รวดเร็ว สะดวก
- ข. พี่รุ่งเลือกรับประทานอาหารที่ทำสด ใหม่ เสมอ
- ค. น้ำเพชรเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ
- ง. น้ำตาลเลือกรับประทานอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย และมีราคาถูกสะดวก

47. ถ้าเป็นนักเรียนจะเลือกรับประทานอาหารจานด่วนหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. เลือก เพราะสะดวกรวดเร็ว
- ข. เลือก เพราะหาซื้อได้ง่ายทั่วไป ปร๋อย
- ค. ไม่เลือก เพราะ มีกากและเส้นใยน้อย
- ง. ไม่เลือก เพราะมีราคาค่อนข้างแพงมาก

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ท้องทุ่งนาสีทองอร่ามตาทอดยาวไกลสุดขอบฟ้า เคยคิดบ้างหรือไม่ว่า
 ว่าจะมาเป็นข้าวแต่ละเม็ดให้ได้รับประทานในทุกวันนี้ ชาวนาไทยผู้ได้ชื่อว่า
 เป็น “กระดูกสันหลังของชาติ” ต้องลำบากและเสียหยาดเหงื่อมาสักกี่หยดกว่า
 จะได้ข้าวแต่ละเม็ดมาให้เราได้รับประทานเพื่อประทังชีวิต แต่น้อยคนนักที่จะ
 แลเห็นความสำคัญของพวกเขาเหล่านี้ เคยคิดหรือไม่ว่าถ้าหากวันหนึ่งไม่มี
 ชาวนาแล้วจะเอาข้าวที่ไหนกิน เราจะอยู่ได้อย่างไร ฉะนั้นวันนี้ถึงเวลาแล้วที่เรา
 ทุกคนจะต้องตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของข้าว

48. จุดประสงค์ของข้อความนี้คือข้อใด

- ก. อธิบายความเป็นมาของข้าว
- ข. บรรยายความยากลำบากของชาวนา
- ค. ให้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของข้าว
- ง. ให้ความรู้เกี่ยวกับคำว่า “กระดูกสันหลังของชาติ”

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ทุกวันนี้สีก็ไกลยังไม่ห้วง
 แต่หวันทรวงสีก็ใกล้ไล่ข่มเหง
 ถ้าคนไทยหันมาฆ่ากันเอง

49. ข้อใดสัมพันธ์กับบทร้อยกรองข้างต้น มากที่สุด

- ก. ความอดทน
- ข. ความสามัคคี
- ค. ความกล้าหาญ
- ง. ความสงบ ร่มเย็น

50. ข้อหน้าประเภทใดที่ประโยคใจความสำคัญมีส่วนช่วยสรุปและย้ำความสำคัญไปพร้อม ๆ กัน

- ก. ข้อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญของตอนต้น
- ข. ข้อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้าย

ค. ข้อหน้าที่มีประโยชน์ใจความสำคัญอยู่ตอนกลาง

ง. ข้อหน้าที่มีประโยชน์ใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและข้อความในตอนท้าย

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการจับใจความวิชาภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ก	6. ก	11. ค	16. ข	21. ค	26. ค	31. ก	36. ง	41. ง	46. ค
2. ข	7. ข	12. ค	17. ก	22. ค	27. ง	32. ข	37. ง	42. ง	47. ค
3. ก	8. ง	13. ก	18. ข	23. ค	28. ค	33. ค	38. ง	43. ค	48. ค
4. ค	9. ข	14. ข	19. ข	24. ค	29. ก	34. ค	39. ค	44. ค	49. ข
5. ง	10. ข	15. ก	20. ค	25. ง	30. ก	35. ก	40. ง	45. ข	50. ข

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค

KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่มีข้อความตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ตัดสินคุณภาพเป็นระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง พึงพอใจมาก
3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน		ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา						
1	เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เพิ่มความรู้ความเข้าใจในการอ่านจับใจความ					
2	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
3	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในบทเรียน					
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
4	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความเข้าใจเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ดี					
5	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น					
6	กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและค้นหาสิ่งที่อยากรู้					
7	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
8	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน					
9	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						

10	นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยได้ดี					
11	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
12	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ
แผนการจัดการเรียนรู้ วิชา ภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น
ทั้งฉบับ (จำนวน 8 แผน)

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
1	สอดคล้องกับเนื้อหา สาระสำคัญ	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้
2	สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
ด้านเนื้อหา							
3	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
4	สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
5	สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้							
6	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
8	สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
9	สะท้อนขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL-Plus	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
ด้านสื่อการเรียนรู้							
10	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	+2	0.67	ใช้ได้
11	สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

12	สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วย เทคนิค KWL-Plus	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
13	มีความเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
ด้านการวัดและประเมินผล							
14	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
15	สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วย เทคนิค KWL-Plus	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเนื้อหา							
1	ลาตัวเบาขึ้นเพราะเหตุใด ก. เกล็ดล้นหายตามทาง ข. เกล็ดละลายไปกับน้ำ ค. เจ้านายเอาเกล็ดไปขาย ง. เกล็ดถูกน้ำฝนละลายเกือบหมด	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
2	นายจัดการกับลาอย่างไร ก. ให้แบกเกล็ดมากกว่าเดิม ข. เอาเกล็ดปนกับหินให้ลาแบก ค. ใส่ฟองน้ำให้ลาแบก ง. ใส่ฟองน้ำเปียกชุ่มให้ลาแบก	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
3	นิทานเรื่องนี้สอนว่าอย่างไร ก. ต้องซื้อตรงต่อหน้าที่ ข. รู้จักเอาตัวรอดเป็นยอดดี ค. หนักเอาเบา ง. หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
4	ข้อใดเป็นสาระสำคัญของข้อความข้างต้น ก. อาหารพื้นๆ มีแต่แคลเซียม ข. แคลเซียมป้องกันโรคระดูกพรุน ค. เราต้องกินอาหารพื้นๆ เป็นประจำ	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	ง. เราจำเป็นต้องเพิ่มแคลเซียมให้ร่างกาย						
5	คำว่า “อาหารพื้น ๆ” มีความหมายว่าอย่างไร ก. อาหารพื้นเมือง ข. อาหารประจำวัน ค. อาหารที่มีแคลเซียม ง. อาหารที่หาซื้อได้ง่าย	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
6	ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข้อความนี้ ก. ล้างมือจนสะอาดทุกครั้งหลังจากสัมผัสตาแดง ข. เป็นโรคตาแดงแล้วสวมแว่นตาเพื่อป้องกันโรค ค. ไม่ใช่หรือจับต้องสิ่งของร่วมกับคนที่ เป็นโรคตาแดง ง. อยู่ใกล้กับคนที่ เป็นโรคตาแดง อาจติดโรคตาแดงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
7	จากข้อความข้างต้น ใจความสำคัญคือข้อใด ก. ภาษาพูด ใช้พูดจากันเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2384 ข. เชียงรายเคยเป็นเมืองร้างผู้คนนานเกือบร้อยปี ค. ภาษาพูดได้มีการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ ง. คำเมืองเคยเป็นเมืองร้าง	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
8	กำแพงเมืองจีนสร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ใด ก. เพื่อให้เป็นมรดกโลก ข. เพื่อกั้นพรมแดนเงินกับประเทศอื่น ค. เพื่อป้องกันการรุกรานของพวกตาด ง. เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของจักรพรรดิซิวังตี้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
9	กำแพงเมืองจีนใช้เวลาในการสร้างทั้งหมดกี่ปี ก. 16 ปี ข. 18 ปี ค. 20 ปี ง. 22 ปี	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
10	ข้อคิดจากบทร้อยกรองที่กำหนดนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ตามข้อใด ก. ตั้งใจเรียน ข. ขยันทำการบ้าน ค. ฝึกการอ่านหนังสือ ง. ฝึกให้มีนิสัยรักการอ่าน	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
11	คนไซในบทร้อยกรองที่กำหนดมีความหมายตรงกับข้อใด ก. คนร้อนรุ่มเนजर ข. คนไม่รู้หนังสือ ค. คนพอมมาก ๆ ง. คนสติไม่ดี	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
12	เราควรปฏิบัติตนแบบใคร จึงจะมี ความรู้มาก ๆ ก. มดชอบอ่านหนังสือประเภท ต่าง ๆ อยู่เสมอ ข. แมวชอบลอกการบ้านของ เพื่อนที่เรียนเก่ง ค. นกอ่านหนังสือพิมพ์เดือนละ 2 ครั้ง ง. ไก่ตั้งใจเรียนเฉพาะวิชาที่สนใจ	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
13	ใครมีลักษณะ <u>เหมือน</u> กระต่าย จาก นิทานเรื่องกระต่ายตื่นตูม ก. พ้าอ่านข่าวที่สนใจใน หนังสือพิมพ์แล้วคิดไตร่ตรอง ข. อ้อเชื่อเรื่องที่เพื่อนมาบอก แล้ว ปฏิบัติตามทันที ค. ริวได้ยื่นข่าวลือแล้วจึงไป พิสูจน์ความจริง ง. อ้วนตรวจทานการบ้านก่อนจะ ส่งครูทุกครั้ง	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
14	จากนิทานที่กำหนด เราสามารถ นำข้อคิดที่ได้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในเรื่องใด ก. การเชื่อในสิ่งต่าง ๆ ข. การวางแผนทำสิ่งต่าง ๆ ค. การเคารพความคิดของผู้อื่น ง. การเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจมาก	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
15	จากนิทานเรื่องกระต่ายตื่นตูม ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง 1. ราชสีห์สืบหาความจริงเรื่องฟ้าดินถล่ม 2. กระต่ายตกใจคิดว่าฟ้าดินถล่ม 3. กระต่ายนอนหลับใต้ต้นตาล 4. ลูกตาลหล่นจากต้น ก. 1. 2. 3. 4. ข. 3. 4. 2. 1. ค. 3. 2. 1. 4. ง. 2. 3. 1. 4.	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
16	ข้อใดสรุปได้ถูกต้อง ก. ก๋วยเตี๋ยวเป็นอาหารจีน ข. คนไทยนิยมรับประทานก๋วยเตี๋ยว ค. ก๋วยเตี๋ยวเป็นอาหารกลางวันของคนไทย ง. ก๋วยเตี๋ยวเป็นที่นิยมในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
17	ข้อใดเป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ก. อ่านเพื่อความบันเทิง ข. อ่านเพื่อความรู้ ค. อ่านเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่อง ง. อ่านเพื่อค้นหาแนวทางการดำเนินชีวิต	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
18	ข้อใดถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการอ่านจับใจความ	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	ทักษะในข้อใดมีความจำเป็นสำหรับนักเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ก. การฟัง ข. การพูด ค. การอ่าน ง. การเขียน	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
22	ปัจจัยในการอ่านที่ดีควรเป็นอย่างไร ก. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ข. เรียนรู้ เข้าใจ และยอมรับ ค. มีความเข้าใจในเนื้อหาของบทอ่าน ง. มีความมุ่งมั่นในการอ่านอย่างจริงจัง	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
23	ข้อความที่ว่า “การอยู่ร่วมกับคนพาลเป็นทุกข์ เหมือนกับอยู่กับศัตรู” หมายความว่าอย่างไร ก. การอยู่ร่วมกันต้องรักกัน ข. เพื่อนที่รักกันต้องคอยเตือนกัน ค. การมีเพื่อนไม่ดีมีแต่ความเดือดร้อน ง. เพื่อนที่มีแต่ความทุกข์เหมือนเพื่อนที่เป็นศัตรูกับเรา	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
24	ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาโฆษณา ก. วิเศษนิยมเป็นยาสีฟันไทย	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	<p>ข. ประชาชนนิยมใช้วีเซียนิยม</p> <p>ค. วีเซียนิยมเป็นชื่อของยาสีฟัน</p> <p>ง. วีเซียนิยมนิยมใช้เฉพาะ สุภาพสตรี</p>						
25	<p>บทร้อยกรองต่อไปนี้ ตรงกับ สุภาษิตข้อใด</p> <p>ก. หน้าต่างมีหู ประตูมีช่อง</p> <p>ข. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี</p> <p>ค. ไก่เห็นตีนงู งูเห็นนมไก่</p> <p>ง. คบคนพาล พาลไปหาคิด คบ บัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล</p>	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
26	<p>บุคคลใดต่อไปนี้ นำข้อคิดจาก การอ่านบทประพันธ์ไปใช้ได้ ถูกต้องมากที่สุด</p> <p>ก. ปานชนวนป้อไปเที่ยวกลางคืน</p> <p>ข. ไก่ชวนนกไปขายซีดีเดือน</p> <p>ค. สนชวนปลาไปวาดรูปที่ สวนสาธารณะ</p> <p>ง. นกชวนนางไปเล่นเกม คอมพิวเตอร์</p>	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
27	<p>ข้อใดสรุปความ ของบทประพันธ์ นี้ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ต้องกระจกเพื่อความแจ่มใส</p> <p>ข. ควรส่งกระจกให้เป็นประจำ</p> <p>ค. คนส่งกระจกเพื่อดูหน้าให้ ผ่องใส แต่ไม่มีใครส่งดวงจิต</p>	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	ง. เราควรส่องกระจกและส่องจิตใจให้สะอาดส่องใสเช่นกัน						
28	<p>ใครนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านบทความข้างต้นไปใช้ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ฟัวใสเลือกรับประทานอาหารที่รวดเร็ว สะดวก</p> <p>ข. ฟัวรุ่งเลือกรับประทานอาหารที่ทำสด ใหม่ เสมอ</p> <p>ค. น้ำเพชรเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ</p> <p>ง. น้ำตาลเลือกรับประทานอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย และมีราคาถูก สะดวก</p>	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
29	<p>ย่อหน้าประเภทใดที่ประโยชน์ใจความสำคัญมีส่วนช่วยสรุปและย้ำความสำคัญไปพร้อม ๆ กัน</p> <p>ก. ย่อหน้าที่มีประโยชน์ใจความสำคัญของตอนต้น</p> <p>ข. ย่อหน้าที่มีประโยชน์ใจความสำคัญอยู่ตอนท้าย</p> <p>ค. ย่อหน้าที่มีประโยชน์ใจความสำคัญอยู่ตอนกลาง</p> <p>ง. ย่อหน้าที่มีประโยชน์ใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและย้ำความในตอนท้าย</p>	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
30	ข้อใดสัมพันธ์กับบทร้อยกรองข้างต้น มากที่สุด	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	ก. ความอดทน ข. ความสามัคคี ค. ความกล้าหาญ ง. ความสงบ ร่มเย็น						

ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น เพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการอ่านจับใจความ

ข้อ	รายการพิจารณา	ผลการพิจารณา			รวม	IOC	การ แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเนื้อหา							
1	เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เพิ่ม ความรู้ความเข้าใจในการอ่านจับ ใจความ	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
2	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับ ของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
3	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์ในบทเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้							
4	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความ เข้าใจเนื้อหาจากเรื่องที่ได้ อ่าน	+1	0	+1	+2	0.67	ใช้ได้
5	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ นักเรียนจับใจความสำคัญได้ง่าย ขึ้น	+1	0	+1	+2	0.67	ใช้ได้
6	กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และค้นหาสิ่งที่อยากรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
7	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยพัฒนา ทักษะการอ่าน การคิด และการ เขียนไปพร้อม ๆ กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ด้านการวัดและประเมินผล							
8	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
9	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ							
10	นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยได้ดี	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
11	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
12	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

COA. No. RSUERB2024-010

เอกสารรับรองโครงการวิจัย (Certificate of Approval)

โดย คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

เอกสารรับรองเลขที่	:	COA. No. RSUERB2024-010
ชื่อโครงการวิจัย	:	การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสาระท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 LEARNING MANAGEMENT IN THE INTEGRATION OF THAI LANGUAGE USING KWL-PLUS TECHNIQUE AND LOCAL TEXTS OF PATHUMTHANI PROVINCE TO DEVELOP GRADE 7 STUDENTS' READING COMPREHENSION ABILITY
หัวหน้าโครงการวิจัย	:	นางสาวรัชนิวีวรรณ น้อยคะพันธ์
ชื่อนักวิจัยร่วม	:	ดร.ชิตชไม วิสตุกุล
ชื่อหน่วยงานที่สังกัด	:	วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต
วิธีทบทวน	:	พิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนแบบเร่งด่วน (Expedited Review)
เอกสารที่รับรอง	:	1. แบบเสนอโครงการวิจัย 2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย 3. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย 4. แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์
วันที่รับรอง	:	11 มกราคม 2567
วันที่หมดอายุ	:	11 มกราคม 2569

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต ได้พิจารณาและมีมติรับรองเอกสาร ดังที่ระบุไว้ข้างต้น โดยยึดหลักจริยธรรม Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปาณทัต กาญจนภูมิ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย ห้อง 504, ชั้น 5, อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ตึก 1), มหาวิทยาลัยรังสิต
โทร. 0-2791-5728 Email: rsuethics@rsu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	รัชนิวรรณ น้อยตะพานซ์
วัน เดือน ปีเกิด	6 ตุลาคม 2542
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, 2564 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, 2567
ที่อยู่ปัจจุบัน	89/162 บ้านฟ้ากรีนพาร์คธาม ตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12150
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศรังสิต ตำบลลำผักกูด อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูประจำชั้น/ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย